கல்கி
சத்திய வெள்ளம்
அடுத்த இதழில் ஆரம்பம்
KALKI
2-7-1972
45 காசு

My My!
My choice for the MAN

Century's *Cosy-Cot* COTTON SHIRTING

CENTURY for 100%

THE CENTURY

For Fashion Fabrics choose *Century Shirtings!*

சளைக்காமல் மோட்டார் ஓட்டுவோரிடம் பயர்ஸ்டோன் பெற்ற பெயர்

மிக வலிமையான டயர்

[illegible]

பயர்ஸ்டோன்

இன்றே காண்க அருகிலுள்ள பயர்ஸ்டோன் விற்பனையாளரை.

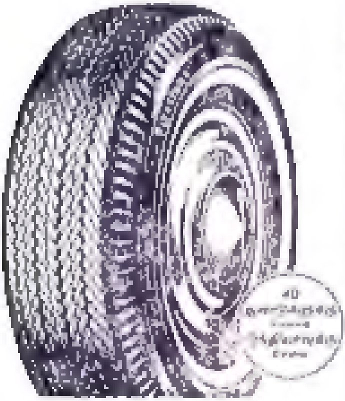

சிபாரிசு செய்யப்படும் பயர்ஸ்டோன் பாசஞ்சர் கார் டயர் சில்லறை விலைகள்.

அம்பாஸடர் 5.90-15 ஒயிட் ப்ளாக் 6 PR- ரூ.178-06; 5.90-15 ப்ளாக் 6 PR- ரூ.158-12 • டோமினோ டாக்ஸி ஸ்பெஷல் 5.90-15 ப்ளாக் 6 PR- ரூ.173-93 • ஃபியட் 5.20-14 ஒயிட் ப்ளாக் 6 PR- ரூ.152-62 • ஸ்டாண்டர்டு 5.60-13 ஒயிட் ப்ளாக் 6 PR- ரூ.167-47; 5.20-13 ஒயிட் ப்ளாக் 8 PR- ரூ.162-77 • வில்லிஸ் ஜீப் 6.00-16 GGND 6 PR- ரூ.225-00 (விற்பனை வரி & தலவரிகள் தனி).

FOCUSG-6 II (R)TM

பிக்ஸட் டிபாஸிட்டுகளுக்கு கூடுதலான வட்டி பெற விரும்புகிறீர்களா? நாங்கள் வழங்குகிறோம்.

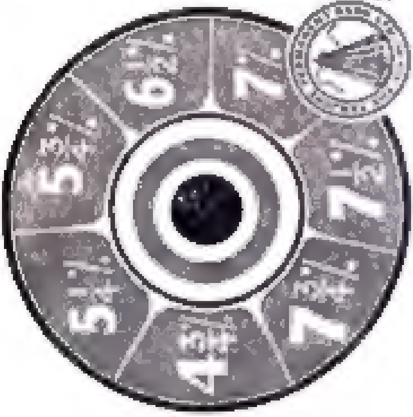

வட்டி விகிதங்கள்

91 நாட்கள் முதல் 6 மாதங்களுக்குள்	4¾%
6 மாதங்கள் முதல் 9 மாதங்களுக்குள்	5¼%
9 மாதங்கள் முதல் 12 மாதங்களுக்குள்	5¾%
1 வருடம் முதல் 2 வருடத்திற்குள்	6½%
2 வருடம் 3 வருடம் வரை	7%
3 வருடங்களுக்கு மேல் 5 வருடம் வரை	7½%
5 வருடங்களுக்கு மேல்	7¾%

தஞ்சாவூர் பர்மனென்ட் பாங்க் லிட்.,

நினைத்த உடன் தயார்
— இனி, வேலை குறையுங்கள்!

ஸ்ரீ கணேஷ்ராமின்
'திடீரெக்ஸ்'

Dhideerex

திடீர்

777 (Registered)

திடீர் அரிசி இட்லி கேக்

—கொதிக்கும் தண்ணீரிலோ சாம்பார் ரஸத்திலோ ஒரு நிமிஷம் ஊற வைத்தால் இட்லி தயார்.

திடீர் சாதம்
(Instant Cooked Rice)

கொதிக்கும் தண்ணீரில் சில நிமிஷம் போட்டு வைத்தால் தயார்.

இந்த சாதத்தில் சிறிது புளியோதரை பவுடர், உப்பு, நல்லெண்ணெயும் கலந்தால் புளியோதரை ரெடி.

வெறுமே சாதத்தில் பருப்பு பொடியும் நெய்யும் கலந்தால் பருப்பு சாதம் தயார்.

தயிர் சேர்த்தால் தயிர் சாதம்.

திடீர்
வெஜிடபிள் பிரியாணி

—கொதிக்கும் தண்ணீரில் சிறிது நேரம் வைத்திருந்து, அதற்கு அவசியமான உடனிருக்கும் பதார்த்தங்களும் சிறிது நெய்யும் கலந்தால் ரெடி.

திடீர் அரிசி சேவை
(சேமியா) மிக்ஸ்

கொதிக்கும் தண்ணீரில் வைத்தால் ரெடி.

குறிப்பு: மேற்சொன்ன தயாரிப்புகள் எல்லாவற்றுக்கும் அதன் தயாரிப்புகளுக்கு ஏற்ற குறிப்புடன் இருப்பது நிச்சயம்.

எமது முக்கிய விசேஷம் தயாரிப்பு
வெஜிடபிள் பிரியாணி
தயாரிப்பது வெகு சுலபம்!

— தயாரிப்பாளர்கள் —
M/s. R. S. R. அய்யர் & R. S. G. அய்யர்

— விநியோகஸ்தர்கள் —
ஸ்ரீ கணேஷ்ராம் & கோ.
(போன்: 20401 — PBX, 3 lines)
46, தம்பு செட்டித் தெரு, சென்னை-1
தயாரிப்பு முறையின் உரிமையாளர்கள்:
ஸ்ரீ கணேஷ்ராம்
அனலிடிக்கல் லேபரட்டரீஸ், சென்னை-1

கல்கி

பொருளடக்கம்

பரிதாபி ஆனி, 19 ★ ஜூலை 2, 1972

"கல்கி"யின் வெளி வரும் கதைகளில் வரும் பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே! எவரையும் குறிப்பவையல்ல.

சந்திரனுக்குள் வெண்ணிலா காமாட்சியம்மன் — 3
தமிழ் நாட்டிலே — 7
சமயமும் சமூகமும் — 11
அலை ஓசை — 13
அன்பே ஆருயிரே! — 24
மைசூரிலே வாழ்ந்தவன் — 27
எதிர்க் கோட்டை — 36
இன்றைய சமூகங்கள் — 42
உதவிக்கு வந்தவன் — 45
மழையின் ஆட்டம் மட்டுமல்ல ஆர்ப்பாட்டம் — 49
கதைப்பக்கத்தில் வேதனை — 60
அம்மா — 64
பேட்டி — 66
டபிள் ஸெட் தொலைக்காட்சி பொருட்களில்... — 71

சந்தா விவரம்	ஒரு வருடம்	ஆறு மாதம்
இந்தியா	ரூ. 23.00	ரூ. 11-50
வெளி நாடுகள்	ரூ. 50-00	ரூ. 25.00
இலங்கை (இலங்கை நாணயம்)	ரூ. 27-00	ரூ. 13-50

ஒரு பூதக் கண்ணாடியில் இம்முனைகளை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்!

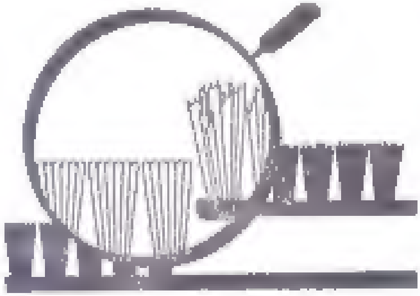

பினாகா

டூத் பிரஷிலுள்ள

மழுக்கப்பட்ட முனைகள் ஈறுகளுக்கு ஊறு செய்யாது

ஒரு டூத் பிரஷ் வெறும் டூத் பிரஷ் மட்டும் அல்ல, பினாகா எனில் நன்று

CIBA Cosmetics

ULKA-CB-70-TAM

பாலுசேரி பெனிபிட் சிட் பண்டு
பிரைவேட் லிமிடெட்

(ஸ்தாபிதம்: 1947)
“வீணு விகார்” — 17-A, ஃபிளாங் ரோடு,
ஷண்முகானந்தா ஹாலுக்கு அருகில்
சயான் (கிழக்கு) பம்பாய்-22, D. D.
டெலிபோன்: 471455
தபால் பெட்டி 6769 :: தந்தி: “GROWRICH”

ஏலம் கேட்ட பிறகு டிவிடெண்ட் அடையும் வசதியுள்ள சீட்டுகள்

ஜூலை 1972 புதிய குரூப்புகள்

குறுகிய காலம்

25 மாதங்கள் - 25 அங்கத்தினர்கள்

முதல் ஏலத் தேதி: 9-7-72

குரூப்பு	மாதச் சந்தா ரூ	சீட்டுத் தொகை ரூ
B	100/-	2,500/-
C	50/-	1,250/-
F	25/-	625/-
G	20/-	500/-

நீண்ட காலம்

40 மாதங்கள் - 40 அங்கத்தினர்கள்

முதல் ஏலத் தேதி: 30-7-72

குரூப்பு	மாதச் சந்தா ரூ	சீட்டுத் தொகை ரூ
LTE	500/-	20,000/-
LTF	250/-	10,000/-
முதல் ஏலத் தேதி 16-7-72		
LTG	125/-	5,000/-
LTM	50/-	2,000/-

தலைமை அலுவலகம் & பதிவு செய்யப்பட்ட அலுவலகம்
“ பாலுசேரி பில்டிங்ஸ் ”
3, வெங்கடாச்சாரி தெரு, திருவல்லிக்கேணி
தபால் பெட்டி: 414 :: சென்னை-5
கிளைகள்: பெங்களூர் - கல்கத்தா - புது டெல்லி

இலவச பிரசுரத்திற்கு எழுதுங்கள்
சீட்டுகள் ஒதுக்குதல் கம்பெனியின் உரிமையைப் பொறுத்தது

வேலை நேரம்: காலை 8 மணி முதல் 10-30 வரை; மாலை 4 மணி முதல் 7-30 வரை
வார விடுமுறை: திங்கட்கிழமை

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

கல்கி

மலர் [illegible]
இதழ் [illegible]

தமிழ்த்திரு நாடுதன்னைப் பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா

— பாரதியார்

சத்தியந்தான் வேண்டும்; சாமர்த்தியமல்ல

இந்தியா–பாகிஸ்தான் பிரச்னைகள் எல்லாவற்றுக்கும் சுமுகமான, கண்ணியமான முறையில் நிரந்தரமான முடிவு காண ஸ்ரீமதி இந்திரா — அதிபர் புட்டோ உச்ச கட்ட பேச்சு வார்த்தைகள் வழிவகுக்கும் என்று நாடு முழுவதும் ஆவலாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அந்தரங்கசுத்தமாக இந்தியா – பாகிஸ்தானிடையே உள்ள பிரச்னைகளைத் தீர்க்கவும், இந்திய உபகண்டத்தில் நிரந்தர அமைதியை நிலைநாட்டவும் பாடுபடப் போவதாகப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அடிக்கடி சொல்லியிருப்பதை நாட்டு மக்கள் வரவேற்கின்றனர்.

தமது சமீப வெளிநாட்டுப்பயணத்தில் கூட, குறிப்பாக ப்ராக் நகரத்தில் அவர் தமது கருத்தை விளக்கி கூறியிருக்கிறார். ''பாகிஸ்தான் மக்களும் சரி, இந்திய மக்களும் சரி, தாங்கள் குறைந்த அளவில் பெற்றுள்ள பொருட் செல்வத்தைப் போரிலும், போருக்கு ஆயத்தம் செய்வதிலுமே செலவழித்துக் கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல. ஆக்க வேலைகளுக்கும், மக்கள் சுபிட்சத்துக்கும்தான் இவ்விரு நாட்டுச் செல்வமும் செலவிடப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதற்கு, இரண்டு நாடுகளும் விரோதிகள் என்ற நிலைமையை விட்டு, நண்பர்கள் என்ற நிலைமைக்கு வர வேண்டுவது அவசியமாகும்'' என்று கூறியிருக்கிறார். இதுவே உண்மையை முற்றிலும் உணர்ந்த நிலை.

இதே மனோபாவத்துடன் பாகிஸ்தான் அதிபர் புட்டோவும் உச்சகட்ட சம்பாஷணைகளை நடத்துவாரா என்பது ஒரு கேள்விக்குறியாகவே இருக்கிறது. அவருடைய சமீப காலப் பேச்சுக்களும், நடவடிக்கைகளும் இந்தச் சந்தேகத்தை எழுப்பும் வகையில் அமைந்திருக்கின்றன. திரு புட்டோ தமது மக்களில் ஒவ்வொரு பகுதியையும் தனித் தனியே கூட்டி ஆலோசனை நடத்துவதும், ஒவ்வொரு சமயத்தில் ஒவ்வொரு விதமாகப் பேசுவதும், பிற நாடுகளிடையே தமக்கு ஆதரவு தேடச் சந்தர்ப்பத்துக்குத் தகுந்தபடி கொள்கைகளை மாற்றிக் கொள்வதும், இழந்துவிட்ட ஆயுத பலத்தை அதிகரித்துக் கொள்ள உலக வல்லரசுகளிடத்தில் எடுக்கும் முயற்சிகளும், சமாதானத்தில் பிரியமுள்ள நமது நாட்டு மக்களுக்கு மனச்சோர்வை உண்டாக்கி, அவரது நல்லெண்ணத்தைச் சந்தேகிக்கச் செய்கின்றன.

நாம் விட்டுக் கொடுப்பதாகப் பாகிஸ்தான் மக்கள் நினைக்கக் கூடாதென்றே புட்டோ இவ்விதம் செய்வதாகவும் இது உச்ச கட்ட சம்பாஷணைகளைப் பாதிக்காது என்றும் சில வட்டாரங்களில் கூறப்படுகிறது.

அதுவே உண்மை என்று நாமும் எண்ணலாம். எனினும் அதிபர் புட்டோவின் பேச்சுக்களில் சாமர்த்தியம் அதிகமாகத் தென்படுகிறதே தவிர சத்தியத்தைக் காணவில்லை. இது சந்தோஷப்படக் கூடிய விஷயம் அல்ல. சாமர்த்தியத்தினால் எந்தப் பிரச்னைக்கும் நிரந்தர முடிவு காண முடியாது. சாமர்த்தியம் அதிக சாமர்த்தியத்தைத்தான் தூண்டிவிடும். பேச்சு வார்த்தைகள் வாதத்தில் இறங்கி, தர்க்கம் புரிவதில் யார் அதிகக் கெட்டிக்காரர் என்பதில்தான் போய் முடியும். பிரச்னைகள் தீராது. பிரச்னைகளைத் தீர்க்கச் சத்தியந்தான் வேண்டும்; சாமர்த்தியமல்ல. இரண்டு பக்கத்திலும் சத்தியப் பேச்சும், சத்திய மனப்பான்மையும் நிலவ இறைவன் அருள் புரியட்டும்.

சத்தியமேவ ஜயதே என்பது நம் அரசாங்கத்தின் லட்சிய வாசகம். பாரதப் பிரதமரின் சத்தியமும் நல்லெண்ணமும் பாகிஸ்தான் அதிபர் புட்டோவுக்கும் பரவி, அவரையும் சத்தியப் பாதையில் இட்டுச் செல்லட்டும்! இதனால் தெற்காசியா முழுவதிலுமே துணையாக வாழ்வைக் காப்பதற்கு வழி பிறக்கும். இந்தியா - பாகிஸ்தான் உச்சகட்ட மகாநாட்டினால் இந்த நல்ல பெரும் விளைவு ஏற்பட அனைவரும் பிரார்த்திப்போமாக!

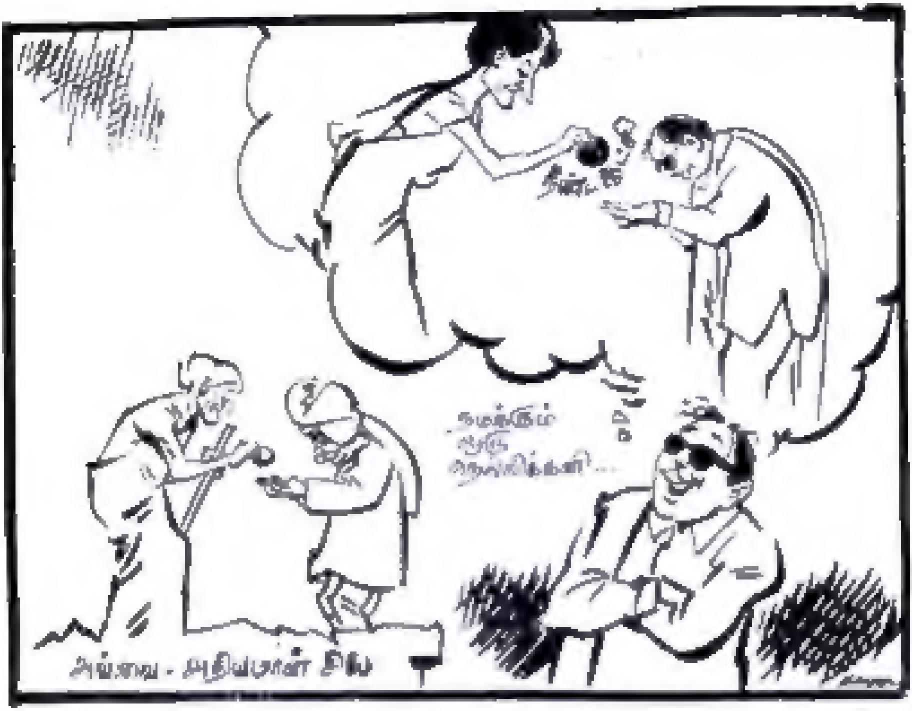

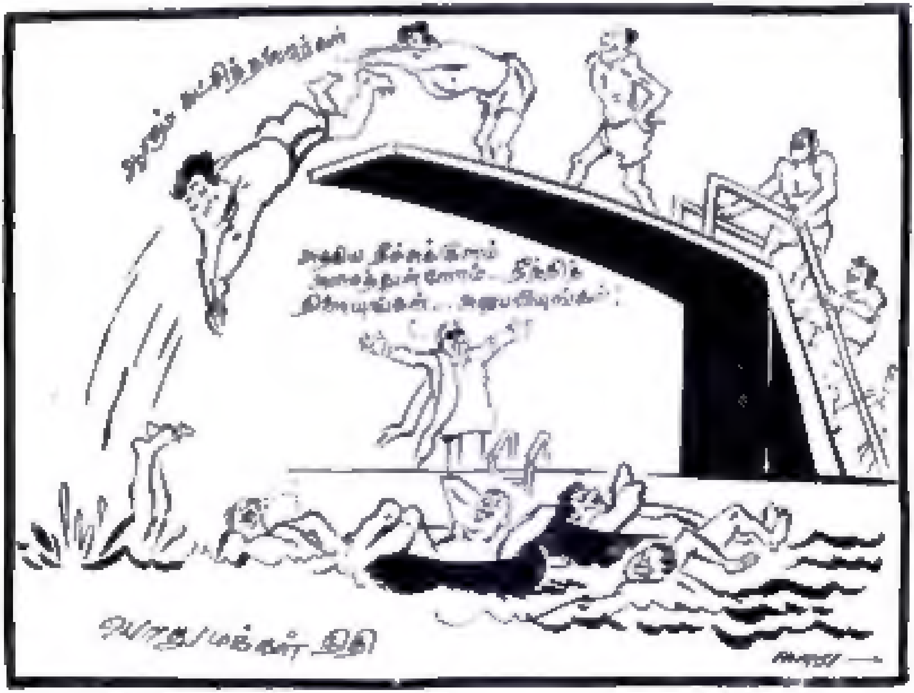

தமிழ் நாட்டிலே...

• தீரன் •

முதல் வகுப்பிலேயே கழகமும் அன்றுவும்

தமிழ் நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனத்தின் 'புதிய பாடத் திட்டப்படி இயற்றப்பட்ட' முதல் வகுப்புத் தமிழ்ப் புத்தகத்திலேயே சந்தேகத்துக்குரிய சில மாறுதல்களைக் காண்கிறோம். 'புதிய திட்டத்தின்படி' என்பதற்கு நாம் நினைக்கும் அர்த்தத்தை இங்குள்ள அரசாங்கம் நினைக்கவில்லை என்பது இப்போது மிகத் தெளிவாகவே நமக்கு விளங்கிவிட்டது. அரசாங்கம் நினைக்கும் 'புதிய திட்டம்' என்பது தங்களுடைய கட்சியைப் பற்றி நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ பிரசாரம் செய்வதுதான் என்பது அறிவிக்கப்பட்டுவிட்டது. இந்த ஆண்டு வெளியான முதல் வகுப்புத் தமிழ்ப் புத்தகத்தில் ப, ர, வ, ல, ழ, ள முதலிய எழுத்துக்களுக்கு உதாரண வார்த்தைகள் கட்டிக் காட்டுகையில், 'ழ' என்ற எழுத்துக்கு உதாரண வார்த்தையாக 'கழகம்' என்று அச்சிட்டிருக்கிறார்கள். பாடத்தின் பெயர் 'பழங்கள்' என்பது. (தமிழ் முதல் வகுப்பு பக்கம் 13) இங்கு 'ழ'வுக்கு உதாரணம் காட்ட வேண்டிய சமயத்திலும் 'பழம்' என்றே காட்டியிருக்க முடியும். ஒரு முதல் வகுப்புக் குழந்தைக்குத் தின்பண்டமான 'பழம்' என்ற வார்த்தையை விட அதிகமாகப் புரியும் வார்த்தை வேறு ஒன்று இருக்க முடியாது. அப்படி இருக்க முடியாமலும் மாநிலத்தை அறிமுகப்படுத்தும் பதமான 'தமிழகம்' என்ற வார்த்தையை அங்கே உதாரணமாகப் போட்டிருக்கலாம். ஆனால் 'புதிய பாடத் திட்டப்படி' முதல் வகுப்புக்குத் தமிழ் நூல் வெளியிட்டிருக்கும் அரசு பாட நூல் நிறுவனத்துக்கும் 'பழத்தையும்' 'தமிழகத்தையும்' விடக் 'கழகத்'தைக் குழந்தைகளுக்கு அறிமுகப்படுத்துவது தான் முக்கியமான நோக்கமாக இருந்திருக்கும் போலும். 'கழகம்' என்ற பதம் சூதாடுமிடம் என்ற பொருளில் (குறள் 937) வருகிறது. வகுப்பில் பாடம் நடத்தும் ஆசிரியர் அவ்வளவு மோசமான அர்த்தத்தை முதல் வகுப்புக் குழந்தைக்குச் சொல்லிக் கொடுத்து விடமாட்டார் என்று நாம் நம்பலாம். ஆனால்

ஒருவேளை தமிழ் நாட்டை ஆளும் கட்சியான கழகத்தைப் பற்றிக் குழந்தைகளுக்கு எப்படியாவது சொல்லிக் கொடுத்துவிட நிர்ப்பந்தப்படுத்து வதற்குத் துணிந்துதான் இப்படிப் போட்டிருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது.

இதே போல 'று' என்ற எழுத்துக்கு உதாரணமாக 'அன்று' (பக்கம் 16) என்று அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. 'னே' என்ற எழுத்துக்குக் 'கன்னோ' என்று உதாரணம் போட்டிருப்பது போல 'று' என்ற எழுத்துக்கும் 'கன்று' என்றே போட்டிருக்கலாம். 'கன்னை' என்ற பதமும் குழந்தைகளுக்கு அதிகம் அறிமுகமானது. ஆனால் 'புதிய பாடத் திட்டப்படி' 'அன்று'வை முதல் வகுப்புக் குழந்தைகள் மனத்தில் சிரமப்பட்டு ஏனிய முயன்றுவது நினைத்து விட வேண்டும் என்று முயலுவதையும் அப்பாவிக் கடவுள் கன்னனுக்கு ஏது இடம்?

ஆகவேதான் மூகாம்பி, மூகாம்பிட்டம் மரம் ஆகிய பெயர்கள் அடைப்போடு மூகாம்பி, மூகாம்பிட மரம் என்று அச்சிடப்பட்டுள்ளன. ஆ, ஈ ஆகிய எழுத்துக்கள் வரலாமாலும் 'ஆ' மட்டும் என்ன பாவம் செய்ததோ? நல்லவேளையாக 3ம் வகுப்புப் பாடப்புத்தகத்தில் எஸ். எஸ். அருணகிரிநாதர் என்ப வரின் பெயர் எஸ். எஸ். அருணகிரிநாதர் என அச்சிடப்படவில்லை. எஸ். எஸ். அருணகிரி நாதருக்கு ஒரு நியாயம், ஆகவேதான் மூகாம்பிக்கு ஒரு நியாயமா? விந்தைதான்.

இதைப் பார்த்தபோது, ''ஜெயலலிதாவை ஜெயலலிதா என்று குறிப்பிடாமல் ஜெயலலிதா என்றே பிரசுரித்துவிட்டு ராஜாஜியை மட்டும் ராசாசியாக்குவானேன்?'' என்று ராஜாஜி அவர்கள் திரு முரசொலி மாற னுக்கு முன்பு எழுதிய ஒரு கடிதம் நினைவுக்கு வருகிறது. இதைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கக் கூட்டம் ஒன்றில் முரசொலி திரு மாறனே குறிப்பிட்டு, 'இக் கடிதம் வந்த பின்னர் ராஜாஜி என்றே பிரசுரிக்கிறோம்' என்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்.

பத்திரிகைச் சுதந்திரம் எங்கே?

தி. மு. க. ஆட்சியின் 'பத்திரிகைச் சுதந்திரம்' என்ற பதத்தின் அர்த்தமே வேறு. அதைப் பிரித்து அர்த்தம் கூறும்போது 'பத்திரிகைகளுக்கு உள்ள சுதந்திரம்' என்பதை விடப் 'பத்திரிகைகளின் மேல் தி. மு. க. ஆட்சிக்கு உள்ள சுதந்திரம்' என்றுதான் பிரித்துப் பொருள் சொல்ல முடியும் போலிருக்கிறது. ஆளும் கட்சிக்கு எதிரான பத்திரிகைகளை ஒடுக்க அவர்கள் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் அதைத்தான் நிரூபிக்கின்றன. மிகவும் கீழ்த் தரமான முறையில் நிரூபிக்கின்றன.

சென்ற வாரம் நகரின் தினசரிகளில் ஒன்றான 'அலை ஓசை' இதழின் அலுவலகம் சூறையாடப்பட்டதும், கார்கள் எரிக்கப் பட்டதும், 'டைப்'புகள் வாரி இறைக்கப் பட்டதும் அந்த இதழின் உரிமையாளர்களில் ஒருவரான வெங்கட் நாராயணன் தாக்கப் பட்டதும் காலிகளிருந்து குண்டர்கள் தாக்கிய ஒவ்வொரு முறையும் அந்தப்

ஆத்திசூடியும் ஆட்சிக்குச் சூடும்!

தமிழக அரசு வெளியிட்டுள்ள பாட புத்தகங்களில் ஔவையார் அருளிச் செய்த 'கொன்றை வேந்தன்' வாக்கியங்களில் 'ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று' என்ற வாக்கியத்தை நீக்கிவிட்டுப் பிரசுரித்திருக்கிறார்களாம். ஏன்? புதுமாதிரியான ஆத்திசூடியையே அவர்கள் வெளியிடலாமே!

அடம் செய விரும்பு
ஆடுவது சூது
இயம்புவது பொய்
ஈவது லஞ்சம்
உடைப்பது மண்டை
ஊக்கமது மதுவே
எடுத்தெறிந்து பேசு
ஏற்பது நன்கொடை
ஐஸ் வைக்கப் பழகு
ஒளிப்பது வருவாய்
ஓடுவது திரைப்படம்
ஔவையார் யார்?

பத்திரிகை நிர்வாகிகள் போலீசாருக்குப் பல முறை டெலிபோன் செய்தும் போலீஸிலிருந்து தக்க பாதுகாப்பைப் பெற முடியாமற் போனதும் பத்திரிகைச் சுதந்திரம் என்ற தொடருக்கு நேரான நல்ல அர்த்தம் எதுவும் கொள்வதற்குப் போதுமான முன் உதாரணங்களாக இல்லை. அலை ஓசை, குமுதம் இதழ்கள் தாக்கப்பட்ட மூன்று தினங்களுக்குப் பின் தவிர பிற பத்திரிகை அலுவலகங்களுக்கும் சேர்த்துப் பாதுகாப்பு அளிப்பதாக நாடகம் போடுவது பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தை இப்போது இங்குள்ள ஆட்சி எப்படி எப்படியெல்லாம் அமுக்க முடியும் என்பதையே காட்டுகின்றது. ஜனநாயகத்தில் பத்திரிகைகள் ஆளும் கட்சிக்குத் துதி பாட வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கும் மனப்பான்மை எவ்வளவு பிற்போக்கானது என்பதை ஆள்பவர்கள் இன்னும் புரிந்துகொண்டதாகவே தெரியவில்லையே! இந்த லட்சணத்தில் இவர்கள் கேட்கிற சுயாட்சி வேறு தரப்பட்டால்...?

தரமும் தமிழக முதல்வரும்

'வீண் வதந்திகளுக்கும் தோஷங்களுக்கும் இடம் தராமலிருக்க வேணும் தமிழக முதல்வர் பற்றிய மத்திய புலனாய்வுத் துறைக் குறிப்புகளைக் காலந் தாழ்த்தாமல் டில்லியில் உள்ள மத்திய அரசு வெளியிட வேண்டும்' என்று ராஜாஜி அவர்கள் 18-6-72 கல்கியில் எழுதியிருந்த ஒரு குறிப்பைப் பற்றிப் பத்திரிகை நிருபர்கள் தமிழக முதல்வரிடம் திருச்சியில் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மறுமொழியாகத் தமிழக முதல்வர்,

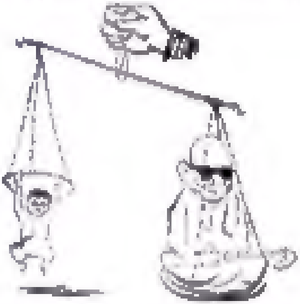

''ராஜாஜி மிரட்டுவது போல் கூறியிருக்கிறார். எனக்கு இதுபற்றிப் பயம் இல்லை; கவலையுமில்லை. மடியில் கனமிருந்தால்தான் வழியில் பயம். ஆனால் ஒன்று... நேற்றுவரை ராஜாஜியை ஒரு தரமான அரசியல்வாதி என்று கருதிக் கொண்டிருந்தேன்'' என்று கூறியுள்ளார். இந்தப் பதில் முதல்வரின் 'தரம்' எது, எவ்வளவு என்பதை நன்றாக நிரூபித்துவிட்டது. தரம் தெரியாதவர்கள் தரத்தைப் பற்றிப் பேசினால் எப்படிப் பேசுவார்கள் என்பதையும் இது விளக்குகிறது. ராஜாஜி அவர்களின் தரம், சான்றாண்மை பற்றி முதல்வரை விடத் தமிழ் மக்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

சில நாட்களுக்கு முன்னால் நான் எழுதியதை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். சமூக நலனைக் கருதி, தமிழ்நாடு விவகாரங்கள் பற்றிய புலனாய்வுத் துறைக் குறிப்புகளை மத்திய அரசு பிரசுரத்துக்குத் தந்துவிட வேண்டும். இதை மறைத்து அதில் என்னென்ன விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன என்பது பற்றி மக்கள் ஊகித்துக் கொண்டிருக்க அனுமதிப்பது நல்லதல்ல. —ராஜாஜி

மலர்களிலே அவள் மல்லிகை!

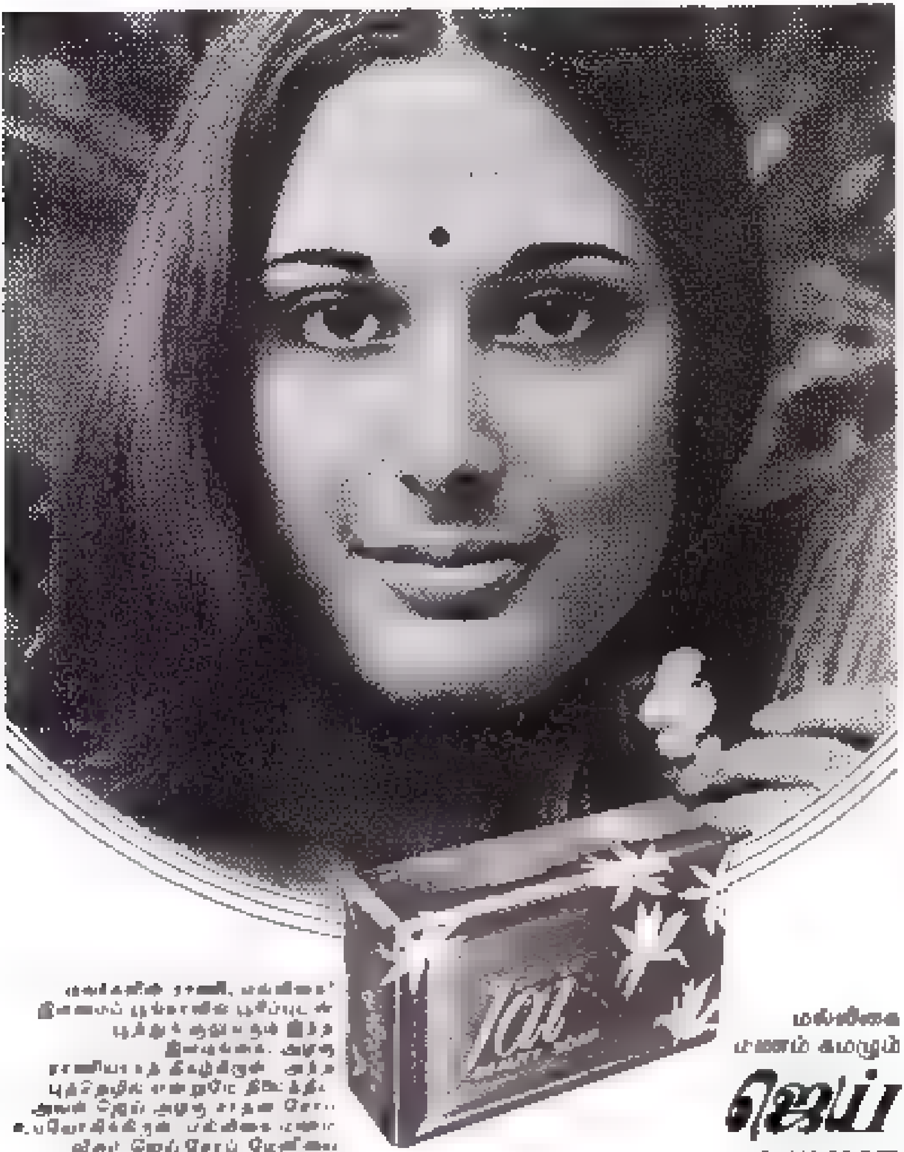

மல்லிகை
மணம் கமழும்
ஜெய்
அழகுசாதன
சோப்

டாடா தயாரிப்பு

பஜாஜ் விசிறிகள்
வைபோகம்
சீலிங் மற்றும் மேசை மின் விசிறிகள்
வசதியில் ஒரு
புதிய அனுபவம்
bajaj
45-47,

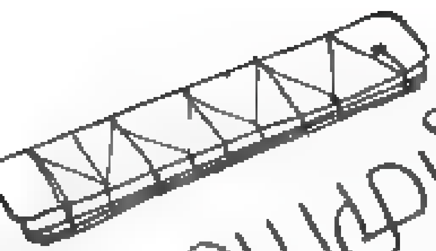

சமயமும் சமூகமும்

ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி
சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

சமய விதிகளில் சில சௌகரியத்தில் அசௌகரியம் உண்டாக்குகின்றன; தர்ம சாஸ்திர விதிகளில் சில சமூக வாழ்வில் கஷ்டம் உண்டாக்குகின்றன — என்பதைக் காரணம் காட்டிச் சீர்திருத்தக்காரர்கள் சாஸ்திரங்களை மாற்றுகிறார்கள்.

தர்ம சாஸ்திரங்களின் அடிப்படையையும் லட்சியத்தையுமே இந்தச் சீர்திருத்தக்காரர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. சமூகப் பழக்கங்கள் மாறுபாடுகளுக்கு ஆளாகிக் கொண்டேயிருப்பது. எனவே வெறுமே சமூகத்தைக் குறித்ததாக மட்டும் உள்ள விதிகளும் அதற்கேற்ப மாறலாம். ஆனால் நம் சாஸ்திரங்கள் வெறும் சமூக வாழ்வை மட்டும் கருத்தில் கொண்டவை அல்ல. அவை ஆத்மார்த்தமானவை. மனிதனுடைய சம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கு வழி சொல்வதே சாஸ்திரத்தின் லட்சியம். சமூகந்தான் மாறுமே ஒழிய ஆத்மார்த்தமான சத்தியங்கள் எந்நாளும் மாறுவதில்லை. மாறுகிற சமூகத்தை அந்த மாறாத சத்தியத்தில் நிலைப்படுத்துவதற்காகச் சாஸ்திரங்கள் விதித்த நியதிகளும் மாறாதவையே.

இதேபோலத்தான் லௌகிகமாக மட்டும் உள்ள விஷயங்களை மாற்றிக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஆத்ம க்ஷேமத்தையே லட்சியமாக வைத்து, அதற்கு அநுசரணையாக லௌகிக வாழ்வுக்கு விதிகள் செய்து தருகிறபோது, இவ்விதிகளை மாற்ற முடியாது. தர்ம சாஸ்திர விதிகள் லௌகிகத்தில் அசௌகரியமாயிருக்கிறது என்று குறைப்படுவதே பொருத்தமற்றது. ஏனென்றால் தர்ம சாஸ்திரம் இகலோக சௌகரியத்தை முக்கியமாகவே கருதவில்லை. இகலோகத்தில் பல வித அசௌகரியங்களை அநுபவித்தாவது பரலோக சுகம் பெறுவதற்கே அது உபாயம் சொல்கிறது. ஆகையால் அதை உலக ரீதியில் நமது சௌகரியப்படி மாற்ற வேண்டும் என்பது நியாயமில்லை.

சீர்திருத்தக்காரர்களைக் குற்றம் சொல்லிப் பயனில்லை. அவர்கள் இப்படிக் கருதுவதற்குக் காரணம் நம்முடைய கல்வி முறையே ஆகும். மற்ற தேசங்களில் அவரவர் மதத்துக்கும் படிப்பு முறைக்கும் இடையே முரண் இல்லை. துரதிருஷ்டவசமாக நம் தேசத்திலோ வெள்ளைக்காரர் காலத்தில் ஏற்பட்ட பள்ளிக்கூடங்கள் நம் மதத் தொடர்பே இல்லாமல் உருவாயின. ஜீவனத்துக்காக எல்லாரும் இந்தப் படிப்பிலேயே போய் விழும்படி ஆயிற்று. குழந்தைப் பருவத்திலேயே இவ்வாறு சொந்த சாஸ்திரங்களின் தொடர்பில்லாமல் அந்நிய முறையில் வளர்வதால், நம் புராதன சாஸ்திரங்களில் பற்று நம்பிக்கையோ ஏற்படவே வழி இல்லாமல் ஆகிவிட்டது. சாஸ்திரங்களின் உயர்ந்த நோக்கு என்றே தெரியாததால், அதன் விதிகளையும் மனம் போனபடி மாற்றலாம் என்று எண்ண ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்.

புராணங்கள் புளுகு மூட்டை, சாஸ்திரங்கள் குருட்டு நம்பிக்கையை வளர்ப்பவை என்பதைத்தான் ஆரம்பத்திலிருந்தே நம் குழந்தைகள் கேட்டு வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு எப்படி நம் மத அநுஷ்டானங்களிலும் ஆசாரங்களிலும் பிடிப்பு ஏற்பட முடியும்?

சிறு பிராயத்திலிருந்து ஆஸ்திக புத்தியை வளர்க்க வேண்டும்; நமது மத அநுஷ்டானங்கள் கைவிடாமல் பக்தி ஒழுகி உத்தமமாக வாழ்கிற பெரியோர்களின் சங்கத்தில் குழந்தைகளைப் பழக்க வேண்டும்; இந்திரிய அதீதமான அநுபவம் பெற்ற ரிஷிகள் பிரத்தியக்ஷ [illegible] லத்தில் மீது தந்த விதிகளே [illegible] க்ஷேமத்துக்கு வழி காட்டுபவை என்ற [illegible] பிக்கையை உண்டாக்க வேண்டும். இகலோக சௌக்கியம், சமூக வாழ்வு இவற்றைப் பரலோக ஆத்ம க்ஷேமத்துக்கு உகந்த முறையில் ஒழுங்கு படுத்தித் தரவே ரிஷிகள் சாஸ்திரங்களைத் தந்தார்கள் என்ற விசுவாசத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் லௌகிக சௌக்கியம், சமூக சௌக்கியம் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக சமய விதிகளைக் கருதி அநுசரிக்கிற அறிவு நாட்டில் வளரும்.

அழகு சொட்டும்
தொட்டுணர்வு
ஹேஸ்லீன் ஸ்னோ
HAZELINE SNOW
HAZELINE SNOW

அமரர் கல்கி

11. தாஜ்மகால்

புது மணம் புரிந்த மங்கை தன்னுடைய காதலன் அருகில் நெருங்கி வரும்போது ஆசையும் நாணமும் கலந்த தோற்றத்துடன் நிற்பது போலத் தன்னிலவில் தாஜ்மகால் என்னும் மோகினி நின்றாள். தும்பைப் பூவை ஒத்த வெண்மையும் மென்மையும் பொருந்திய டாக்கா மஸ்லினைக் கொண்டு மேனியை மட்டுமின்றி முகத்தையும் முக்கால் பங்கு மறைத்துக் கொண்டு அந்தப் புவன மோகினி சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தாள். அவளை நாலு புறமும் காவல் புரியும் தோழிப் பெண்களைப் போல் நெடிதுயர்ந்த ஸ்தம்பக் கோபுரங்கள் நாலு மூலையிலும் நிமிர்ந்து நின்றன.

உலகம் தோன்றிய நாள் தொட்டுக் காதலர்களுக்கு வேதனை தருவதையே தொழிலாகக் கொண்ட பூரண சந்திரன் தனது காம பாணங்களை இந்தத் தாஜ்மகால் மோகினியிடம் அனுப்பினான். தன்னுடைய ஆயிரமாயிரம் தங்கக் கரங்களினால் அந்த இணையில்லா அழகியைத் தழுவ ஆசை கொண்டு எவ்வளவோ முயன்றான். எனினும் தாய்மையே உருவெடுத்த அந்த நங்கையின் மேனியை அவனுடைய கரங்கள் தொட முடியாமல் அப்பால் நழுவி விழுந்தன. ஒருவேளை நாணம் காரணமாகத் தன்னைப் புறக்கணிக்கிறாளோ என்று எண்ணி இருள் நிழலைத் தன் உதவிக்கு அழைத்தான். ஆனால் நிழல் அந்தக் கற்பரசியின் மேனிக்கு ஒரு கவசமாகிக் காமுகனுடைய கரங்களை அப்பால் நிற்கச் செய்தது.

சந்திரனுக்குக் காதல் வேதனை பொறுக்க முடியாமல் போயிற்று. ''தாஜ்மகால் மோகினியினால் புறக்கணிக்கப்பட்ட பிறகு இந்த ஜன்மம் என்னத்துக்கு?'' என்று நிராசையடைந்தான். அவள் கண்ணுக்கெதிரே தன் உயிரை விட்டு விட எண்ணி அங்கிருந்த அழகிய நீரோடையில் தலை குப்புற விழுந்தான். அப்போதுதான் அந்த வெண் மலர் மேனியாளுக்கு மனத்தில் இரக்கம் உண்டாயிற்று. சந்திரனைக் கரையேற்றத் தானும் ஓடையில் குதித்தாள்! பளிங்குக் கல் ஓடையில் ஸ்படிகம் போலத் தெளிந்திருந்த நீரில் தங்க சந்திரனும் தாஜ்மகால் மோகினியும் ஒருவரை யொருவர் கட்டித் தழுவிக் கொண்டதாகக் காதலர் உலகத்தில் மெய் மறந்து சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்த சீதாவின் கற்பனைக் கண்களுக்குத் தோன்றியது. ஆஹா! எத்தனை காலமாக இந்தத் தாஜ்மகாலைப் பார்ப்பதற்கு அவள் ஆவல் கொண்டிருந்தாள்! எத்தனை முறை மானசிக யாத்திரை செய்து இங்கே அவள் வந்திருக்கிறாள்! — அந்தக் கனவெல்லாம் இன்றைய தினம் உண்மையாகி விட்டது. சீதாவின் வாழ்க்கையில் இது ஒரு மகத்தான தருணம் என்பதில் சந்தேகம் என்ன?

தாஜ்மகாலின் முன் வாசலில் பிரவேசித்த பிறகு பிரதான கட்டடம் வரையில் உள்ள நிலா முற்றம் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் அடி நீளமும் ஆயிரம் அடி அகலமும் உள்ளது. இந்த நிலா முற்றத்தில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக நீலோத்பலம் மலர்ந்த நீரோடைகள் பல இருக்கின்றன. வெள்ளைப் பளிங்குக் கல் ஓடைகளில் நிலவொளியும் நீலோத்பலமும் நீல வானத்தின் பிரதிபிம்பமும் நட்சத்திரங்களின் ஒளி ஜொலிப்பும் வர்ணிக்க முடியாத சௌந்தர்யக் காட்சியாகத் திகழ்கின்றன.

கட்டடத்தை நெருங்கும்போது நீர் ஓடைகளில் தாஜ்மகாலின் பிரதிபிம்பத்தையும் காணலாம். பௌர்ணமியன்று பூரண சந்திரனுடைய பிரதிபிம்பமும் ஓடை நீரில் துவளித்துக் கொண்டிருக்கும் என்று சொல்லவா வேண்டும்?

தங்க நிலாவின் ஒளியில், வெள்ளிப் பளிங்குக் கல் தரையில், நீல ஓடைக் கரையில், சீதா, ராகவன், சூரியா, தாரிணி, நிருபமா, அவளுடைய கணவர் வேணிப் பிரஸாத் ஆகியவர்கள் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

மாலை நேரமெல்லாம் அவர்கள் தாஜ்மகாலைச் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்தார்கள். உள்ளே சென்று சுற்றினார்கள். மும்தாஜ் சமாதியைப் பார்த்தார்கள். சமாதியைச் சுற்றிலும் சலவைக் கல்லில் அமைந்திருந்த அதி அற்புதமான சித்திர விசித்திர வேலைகளைப் பார்த்தார்கள். தூர தூர தேசங்களிலிருந்து தருவித்துப் பதித்திருந்த இரத்தினக் கற்களுள்ள புஷ்ப ஹாரங்களைப் பார்த்தார்கள்.

நாலு மூலையிலும் நூற்றைம்பது அடி உயரம் நிமிர்ந்து நின்ற ஸ்தம்ப கோபுரங்களிலே அவர்கள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஏறி உச்சியிலிருந்து நாலாபுறமும் பார்த்து மகிழ்ந்தார்கள். யமுனா நதியில் இறங்கிக் களித்தார்கள். அங்கு மிங்கும் ஓடியாடினார்கள். ஓடுபவர்களைத் துரத்திப் பிடித்தார்கள். கலகலவென்று சிரித்தார்கள். விளையாட்டாக ஒருவரை ஒருவர் அடித்தார்கள்.

இப்படியெல்லாம் குதூகலமாக மாலை நேரத்தைக் கழித்த பிறகு எல்லாரும் ஓய்வுடன் சேர்ந்து, ஓடைக் கரையில் உட்கார்ந்தார்கள். இரவு சுமார் ஒன்பது மணி இருக்கும். புற உலகம் எங்கும் அமைதி நிலவியது. ஆனால் நம்முடைய நண்பர்கள் எல்லாருடைய உள்ளத்திலும் அமைதி நிலவியது என்று சொல்ல முடியாது. சீதா, ராகவன், தாரிணி, சூரியா ஆகிய ஒவ்வொருவருடைய உள்ளமும் வெவ்வேறு காரணத்தினால் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்தது.

"மனித ஜன்மம் எடுத்துத் தாஜ்மகாலைப் பார்க்காமல் இருப்பதில் என்ன பயன்? அப்படிப் பட்ட ஜன்மமும் ஒரு ஜன்மமா?" என்று சீதா பேச்சைத் தொடங்கினாள்.

"அதுவும் பகலில் பார்த்தால் மட்டும் போதாது. இந்த மாதிரி பௌர்ணமி நிலவிலே பார்க்க வேண்டும்" என்றான் ராகவன்.

"பார்த்துவிட்டு உடனே உயிரை விட்டுவிட வேண்டும். அப்புறம் உயிர் என்னத்துக்கு?" என்றான் சூரியா.

அவன் பரிகாசமாகச் சொல்கிறான் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாத சீதா, "ஆமாம், அம்மாஞ்சி! தாஜ்மகாலைப் பார்த்த பிறகு உயிரோடிருப்பது அவசிய மில்லைதான்!" என்றாள்.

"தீப ஒளியைப் பார்க்கிற விட்டில் பூச்சி அப்படித்தான் எண்ணிக் கொள்கிறது!" என்றான் சூரியா.

"என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மாதிரி ஒரு கட்டடம் என்னைப் புதைத்த இடத்துக்கு மேலே கட்டுவதாயிருந்தால் நான் இங்கேயே இந்த நிமிஷமே உயிரை விடத் தயார்!" என்றாள் நிருபமா.

"அப்படி ஏதாவது செய்து வைக்காதே! இப்போதெல்லாம் உயிரோடிருப்பவர்கள் வசிப்பதற்கு வீடு கட்டுவதே கஷ்டமாயிருக்கிறது. செத்துப் போனவர்களுக்கு எப்படிக் கட்டிடம் கட்ட முடியும்? நிச்சயமாக என்னால் முடியாது!" என்றார் நிருபமாவின் கணவர் வேணி பிரஸாத்.

"ஷட்டப் பிரஸாத்! தங்களுடைய மனைவிதான் முதன் முதலில் இம்மாதிரி சொன்னாள் என்பதில்லை. இதற்கு முன் வந்து பார்த்த எத்தனையோ ஸ்திரீகள்—வெள்ளைக்காரத் துரைசானிமார்கள் உட்பட—இம்மாதிரியே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சிறிதும் யோசனையின்றித்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். செத்துப் போன பிறகு உடம்பைச் சுடுகாட்டில் வைத்து எரித்தால் என்ன? அல்லது அதைப் புதைத்துத் தாஜ்மகால் போன்ற ஒரு கட்டி

டத்தை அதன் மேல் கட்டினால் என்ன? இறந்தவர்களுக்கு எப்படிச் செய்தாலும் ஒன்றுதான்!'' என்று சூரியா சொன்னான்.

''சரியான பேச்சு! என்னுடைய கட்சியும் அது தான். செத்துப்போன ஷாஜஹானுடைய ராணிக்கு இந்தத் தாஜ்மகால் கட்டிடத்தினால் யாதொரு பயனும் இல்லை. ஆனால் நம்மைப் போல உயிரோடிருப்பவர்கள் எத்தனையோ பேர் இந்த அற்புதக் காட்சியைப் பார்த்து அநுபவிக்க முடிகிறது. உமர்கய்யாமின் கவிதை இந்த மாதிரி இடத்துக்குத்தான் பொருந்தும். **''தழைத்துத் தருமரம்; ஒரு கூஜா திராட்சை ரசம், ஒரு கவிதை புத்தகம்; என் அருகில் நீ; இதைக் காட்டிலும் வேறு சொர்க்கமும் உண்டோ?''** என்று கூறிச் சௌந்தரராகவன் தாரிணியை உற்று நோக்கினான்.

''இத்தகைய மனோரதம் உங்களுக்கும் வேணி பிரசாதுக்கும் நிறைவேற இடம் உண்டு. ஆனால் தாரிணியையும் மிஸ்டர் சூரியாவையும் போன்றவர்கள் என்ன செய்வது?'' என்று நிருபமா சொன்னாள்.

''அவர்களுக்கும் ஒரு நாள் கல்யாணம் நடந்து விடுகிறது. சூரியா விஷயத்தில் கல்யாணத்தைப் பற்றிக் கவலையில்லை. அவன் சம்மதித்தால் வேண்டியதுதான்! மணப் பெண் தயாராகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறாள்!'' என்றாள் சீதா.

''அத்தங்கா! உனக்கு எப்போதும் காதலும் கல்யாணமும்

தான் இல்லை. காதலைத் தவிர உலகத்தில் வேறொன்றும் கிடையாதா?'' என்றான் சூரியா.

''சந்தேகம் என்ன? காதலைக் காட்டிலும் உலகத்தில் முக்கியமானது ஒன்றுமில்லைதான். கவிதைகள், காவியங்கள் எல்லாம் காதலை அடிப்படையாகக் கொண்டுதானே புனைகிறார்கள்? காதல் இல்லாவிட்டால் வால்மீகியின் ராமாயணம் ஏது? காளிதாஸனின் சாகுந்தலம் ஏது? ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகம் ஏது? மற்றும் இந்த நாளில் நவீன ஆசிரியர்கள் நவநவமாக எழுதி வெளியிடும் அற்புதமான நாவல்களைத்தான் அவர்கள் எப்படி எழுத முடியும்?'' என்றான் ராகவன்.

''ஆமா! உங்கள் நாவல்களைக் கொண்டு போய்க் குப்பையிலே போடுங்கள். வேறு ஒன்றும் விஷயம் இல்லாதவர்கள் காதல்கதைகள் எழுதுகிறார்கள். வேலையற்ற வீணர்கள் காதல் கவிதைகள் புனைகிறார்கள்!'' என்று சூரியா சொன்னான். நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் அவனுடைய உள்ளத்தில் ஆவேசமும் அவன் குரலில் ஆத்திரமும் பெருகிக் கொண்டிருந்தன.

''பின்னே எல்லாரும் கார்ல் மார்க்ஸைப் போலவே எழுத வேண்டும் என்கிறீர்களாக்கும்!'' என்று சௌந்தர ராகவன் கேலியாகக் கேட்டான்.

''எல்லாரும் கார்ல் மார்க்ஸைப் போல் எழுத வேண்டாம். டால்ஸ்டாயைப் போல் எழுதட்டுமே? காந்திமகானைப் போல் எழுதட்டுமே? ஜவாஹர்லால் நேருவைப் போல் எழுதட்டுமே? பெர்னார்ட் ஷாவைப் போல் எழுதட்டுமே?''

''அம்மாஞ்சி! பாரதியாரைப் போல் எழுதலாமா கூடாதா? பாரதியார் காதலைப் பற்றி என்ன சொல்லியிருக்கிறார் நினைவிருக்கிறதா?'' என்றாள் சீதா.

''பாரதியார் என்ன சொல்லியிருந்தால் இப்போது என்ன? அவர் சொன்னதெல்லாம் சரி என்று நான் ஒப்புக்கொள்ள வில்லையே? பாரதியாருக்கு அறிவு தெளிந்திருந்தபோது தேசத்தின் சுதந்திரத்தைப் பாடினார். கொஞ்சம் மயக்கமாயிருந்தபோது காதலைப் பற்றிப் பாடினார்'' என்றான் சூரியா.

''இவர் பேசுவதைப் பார்த்தால் ஏதோ காதலில் ஏமாற்றமடைந்தவர் போலத் தோன்றுகிறது'' என்று தாரிணி கூறிப் புன்னகை புரிந்தபோது அவளுடைய முல்லைப் பற்கள் நிலா வெளிச்சத்தில் முத்தைப் போல் பிரகாசித்தன. அவளுடைய முக பாவத்தில் அநுதாபம் காணப்பட்டது.

''அப்படி ஒன்றும் இல்லை'' என்று சொல்லிச் சூரியா வெட்கத்தினால் தலையைக் குனிந்து கொண்டான்.

''சூரியா இப்படித்தான் ஏதாவது எட்டுக்குப் போட்டியாகச் சொல்வான். அவனுடைய போக்கே அலாதி. பாரதியார் காதலைப் பற்றி என்ன சொல்லியிருக்கிறார்? அதைச் சொல்லு! நாங்கள் கேட்கிறோம்'' என்றான் ராகவன்.

''அன்பு வாழ்கென்று
அமைதியில் ஆடுவோம்
ஆசைக் காதலைக்
கைகொட்டி வாழ்த்துவோம்!''

என்று மெல்லிய பெண் குரலில் பாடிக் காட்டினாள் சீதா.

''அந்தப் பாட்டை முழுவதும் தயவு செய்து பாடுங்கள்! கேட்க விருப்பமாயிருக்கிறது.'' என்றாள் தாரிணி.

''ஆம்; பாடுவதற்கேற்ற சமயம் இது. இவ்வளவு நேரம் வீண் பேச்சில் போய் விட்டது. சங்கோசப்படாமல் குரலை நன்றாக விட்டுப் பாடுங்கள்!'' என்றாள் நிருபமா.

சீதா, ராகவனுடைய முகத்தைப் பார்த்தாள். ''அபஸ்வரமில்லாமல் பாடுவதாயிருந்தால் பாடு!'' என்றான் ராகவன்.

ராகவனுடைய பதில் சீதாவுக்குக் கோபத்தை மூட்டியது. ஆயினும் சமாளித்துக் கொண்டு, ''அபஸ்வரமோ, ஸுஸ்வரமோ, எனக்குத் தெரிந்தபடி தானே பாட முடியும்?'' என்றாள்.

''எங்களுக்கு ஸுஸ்வரமும் தெரியாது; அபஸ்வரமும் தெரியாது. எல்லா ஸ்வரமும் எங்களுக்கு ஒன்று தான். தைரியமாகப் பாடுங்கள்!'' என்றாள் நிருபமா. பிறகு ராகவனைப் பார்த்து, ''உங்களுக்குப் பிடிக்காவிட்டால் காதை அடைத்துக் கொள்ளுங்கள்!'' என்றாள்.

''பெண்மை வாழ்கென்று
கூத்திடுவோமடா!
பெண்மை வெல்கென்று
கூத்திடுவோமடா!''

என்ற பாட்டைச் சீதா பாடினாள். பாடும்போது எல்லாரும் சீதாவின் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சௌந்தர ராகவன் மட்டும் தாரிணியின் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

பாட்டு முடிந்ததும், தாரிணியும் நிருபமாவும் தங்கள் மகிழ்ச்சியைத் தெரி

இந்துஸ்தான் லீவரின் தரமான தயாரிப்பு.

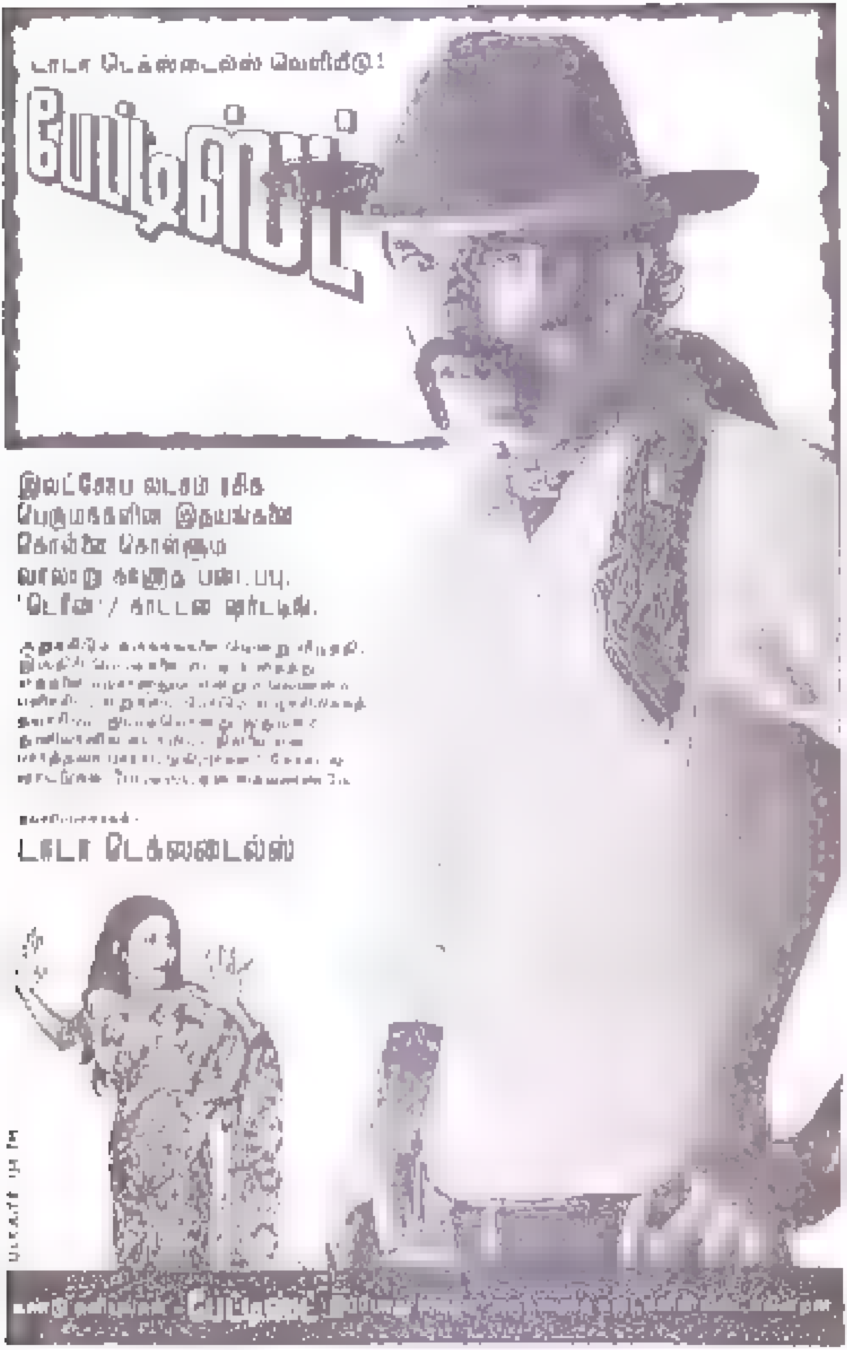

விந்துக் கொண்டார்கள். நிருபமாவுக் கும் அவளுடைய கணவனுக்கும் தாரிணி பாட்டின் கருத்தை விளக்கினாள்.

ராகவன், ''இது என்ன பாட்டு, டார், டீ, என்று? எனக்கு ஒன்றும் அவ்வள வாகப் பிடிக்கவில்லை'' என்றான்.

.''இந்தப் பாட்டில் நல்ல கருத்துக்கள் பல இருக்கின்றன. ஆனால் காதலைப் பற்றி இவ்வளவு பிரமாதப்படுத்த வேண்டாம்.

'காற்று நேர் அக்கினியையும்
சாடுவோம்
காதல் பெண்கள் கடைக்கண்
பணியிலே'

என்பதெல்லாம் மிகைப்படுத்துவதில் சேர்ந்தது. காதல் பெண்கள் கடைக் கண்ணால் பணித்தால் என்ன வேணு மானாலும் செய்து விடலாமாக்கும்! சுத்த அபத்தம்! இந்த மாதிரிக் காரியம் செய்தவர்களால்தான் இந்தியா தேசம் அடிமைப்பட்டு, பாழாய்ப் போயிற்று - பிருதிவி ராஜனைப் போல — அத்தங்கா! பாரதியாரின் தேசிய கீதம் ஒன்று பாடு!'' என்றாள் சூரியா.

''எனக்குத் தேசிய கீதம் ஒன்றும் தெரியாது. பாடினாலும் அபஸ்வரமா யிருக்கும்; டார், டீ, என்று காலை கரே மாயிருக்கும்!'' என்றாள் சீதா.

''தாரிணி! உனக்கு ஹிந்துஸ்தானி யில் ஒரு தேசிய கீதம் தெரியுமோ?— அதைப் பாடு!'' என்றான் ராகவன்.

'' ஆமாம், தாரிணி! 'ஸாரே ஜஹான் ஸே அச்சா' என்ற கீதம் உனக் குத் தெரியுமோ? அதைப் பாடு. கராச்சி யிலிருந்து பம்பாய்க்குக் கப்பலில் போனபோது கடைசியாக நீ பாடக் கேட்டது; அப்புறம் கேட்கவே இல்லை'' என்றாள் நிருபமா.

தாரிணி பாடினாள். இரவு நேரத் தில் சப்தம் செய்யும் பட்சிகளும் வண்டு களும் காற்றும்கூட அடங்கி நின்றன. பூரண சந்திரன் தாஜ்மகால் மோடு விளை ஒரு கணம் மறந்து தாரிணியின் கீதத்தில் கவனம் செலுத்தினான். நட் சத்திரங்கள் கண் கொட்டுவதைக்கூட நிறுத்தி ஆர்வத்தோடு கேட்டன. நிலா வெளிச்சத்தில் புகைப்படம் எடுக்க முயன்று கொண்டிருந்த ஒரு வெள்ளைக் காரரும் அவருடைய துரைசானியும் கூடத் தங்கள் காமிராவை மூடிவிட்டுக் காது கொடுத்துக் கேட்டனர்.

பாடி முடித்ததும் நிருபமாவும் அவ ளுடைய கணவரும், ''அச்சா! பஹுத் அச்சா!'' என்றார்கள்.

''நல்ல ஆபீசு அமைப்புப் புத்தகத்தை ஆபீசுக்குக் கொண்டு வந்து மேஜையின் மேல் வைத்து ... போராட்டத்தில் ... வேண்டும் என ... வேண்டுமென முடிவு செய்திருக்கி றேன்!''

''பலே பேஷ்!'' என்றான் சூரியா.

''பாடினால் இப்படிப் பாட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் சும்மா இருக்க வேண் டும்'' என்றான் ராகவன்.

சீதாவின் உள்ளம் புண்பட்டது என் பதைச் சூரியா கவனித்தான். அவளைப் பார்த்து, ''அத்தங்கா! நீகூட இந்தப் பாட்டைக் கற்றுக்கொள்ளலாம். இதன் அர்த்தம் என்ன தெரியுமா? 'உலகில் உள்ள எல்லாத் தேசங்களிலும் சிறந்தது நம்முடைய ஹிந்துஸ்தானம்' என்பது முதல் வரியின் கருத்து'' என்றான்.

''அதற்குக் கூடச் சந்தேகமா? உல கத்திலெல்லாம் மிகச் சிறந்த தேசம் நம் இந்தியா தேசம்தான். அதை நிரூ பிக்க இந்தத் தாஜ்மகால் ஒன்று போதுமே?'' என்றாள் சீதா.

''நீ சொல்வது தவறு. இந்தியாவின் மகிமை தாஜ்மகாலினால் ஏற்படவில்லை. இமய மலையிலும் கங்கை நதியினாலும் புத்தராலும், அசோகராலும், சிவாஜி யாலும், ஜான்ஸி ராணியாலும் இந் தியாவுக்கு மகிமை ஏற்பட்டது'' என் றான் சூரியா.

''இமய மலையையும் கங்கை நதியை யும் போல் வேறு தேசங்களில் மலையும் நதியும் இருக்கின்றன. ஆனால் தாஜ் மகாலைப் போன்ற ஒரு கட்டிடம் கிடை யாது. ஆகையால் இந்தியா தாஜ் மகாலினால்தான் பெருமை யடைந் திருக்கிறது'' என்று சொன்னான் ராகவன்.

''இந்தப் பெருமை இந்தியாவுக்கு வேண்டாம் என்று நான் நினைக் கிறேன்'' என்றான் சூரியா.

"உலகத்தின் ஒன்பதாவது அதிசயம் உனக்கு மட்டும் அதிசயமா யில்லையாக் கும்!" என்றான் ராகவன்.

"மிஸ்டர் சூரியாவுக்கு அதிசயமா யில்லா விட்டால் உலகம் அஸ்தமித்து விடாது. இந்தத் தாஜ்மகால் கட்டிடத்திலுள்ள இந்தியாவின் மகிமை விளங்குகிறது; சலனமில்லாத காதலின் பெருமையும் இதன் மூலம் வெளியாகிறது!" என்றார் பிரமோத்.

"ஆ! நீங்களுமா காதலைப் புகழ ஆரம்பித்து விட்டீர்களா?" என்று சூரியா அருவருப்பு நிறைந்த குரலில் கேட்டான்.

"நீங்கள் ஏன் காதல் என்றால் எரிச்சலடைகிறீர்கள்? இந்தத் தெய்வீக அழகு வாய்ந்த தாஜ்மகால் ஷாஜஹானுடைய காதலிலிருந்து தானே உற்பவித்தது!" என்று நிருபமா கூறினாள்.

"அம்மணி! தயவுசெய்து சொல்லுங்கள். ஷாஜஹானுடைய காதலிலிருந்து இந்தத் தாஜ்மகால் கட்டப் பிறக்கவில்லை. பாதுஷா ஷாஜஹானுடைய கொடுங்கோன்மையிலிருந்து பிறந்தது. அந்தக் கொடுங்கோன்மை அவனுடைய மகன் ஔரங்கஜீப்புக்கே பொறுக்கவில்லை. அதற்காக அவன் தன் சொந்தத் தகப்பனைச் சிறையில் அடைத்து வைத்தான்."

"ஆ! ஔரங்கஜீப் கல் உணர்ச்சி என்பது அறவே இல்லாதவன். அவன் கொடுங்கோலன் என்பது சரித்திரப் பிரசித்தமானது. ஷாஜஹானை எப்படிக் கொடுங்கோலன் என்கிறீர்கள்? அவன் ரொம்ப நல்லவன் என்று சரித்திரம் சொல்கிறதே!"

"ஆமாம்; ரொம்ப ரொம்ப நல்லவன் அவன். அந்த ஒரு நல்லவனுடைய தற்பெருமைக்காக எத்தனை ஜனங்கள் கஷ்டப்பட வேண்டி இருந்தது தெரியுமா? இந்தத் தாஜ்மகாலைக் கட்டி முடிக்க இருபது வருஷம் ஆயிற்று என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? இருபதாயிரம் தொழிலாளிகள் தேர்ந்த வேலை நிபுணர்கள் இரவு பகல் பாடுபட்டார்கள் என்று தெரியுமா? மக்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து வசூலித்த வரிப் பணத்தில் கோடானுகோடி ரூபாய் செலவழித்தது என்பது தெரியுமா? ஒரு சுல்தானுடைய தற்பெருமைக்காக இந்தக் கட்டிடம்; அவ்வளவு அவனுடைய அதிசயமான காதலுக்காகவே இருக்கட்டும்; இருபதினாயிரம் பேர் இருபது வருஷம் உழைத்து உழைத்துச் சாக விட வேண்டுமா? இதை ஒருநாளும் நான் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. எனக்கு மட்டும் அதிகாரம் இருந்தால் என்ன செய்வேன் தெரியுமா?" என்று ஆங்காரத்துடன் கூறிச் சூரியா மூச்சு விடுவதற்காக நிறுத்தினான்.

"உமக்கு அதிகாரம் இருந்தால் என்ன செய்வீர்?" என்று தாரிணி புன்னகை புரிந்த வண்ணம் கேட்டாள்.

அன்று மாலை தாஜ்மகால் வாசலில் இருந்த விளையாட்டுச் சாமான் கடையில் சீதா ஒரு பளிங்குக் கல் 'மாடல்' தாஜ்மகாலை வாங்கி யிருந்தாள். அது சூரியாவின் பக்கத்தில் இருந்தது. சூரியா அதைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டான். "ஆயிரம் பதினாயிரம் மக்களைக் கொடுமைப்படுத்தி ஒரு மூட அரசன் தன்னுடைய தற்பெருமைக்காகக் கட்டிய இந்தத் தாஜ்மகாலை, எனக்கு அதிகாரம் இருந்தால் இந்த நிமிஷமே இடித்துத் தள்ளிச் சுக்கு நூறாக்குவேன்!" என்று இரைந்து கத்திய வண்ணம் கையிலிருந்த தாஜ்மகால் பொம்மையை வீசி எறிந்தான். எறிந்த தாஜ்மகால் பொம்மை தாரிணியை நோக்கிச் சென்றது. அவளுடைய தலையிலோ முகத்திலோ அது விழப் போகிறது என்ற பயத்தினால், பார்த்திருந்தவர்கள் எல்லோரும் "ஆஹா!" என்றார்கள். தாரிணியும் திடுக்கிட்டுச் சிறிது தன் தலையைப் பின்வாங்கிக் கொண்டாள். நல்ல வேளையாக, எறியப்பட்ட தாஜ்மகால் தாரிணியின் மேல் விழாமல் பக்கத்தில் விழுந்தது. விழுந்த வேகத்தில் சுக்கு நூறாயிற்று. உடைந்த பகுதி ஒன்று எகிறிச் சென்று தாரிணியின் நெற்றியில் தாக்கியது. புருவத்துக்குக் கீழே காயம் பட்டு இரத்தம் கசியத் தொடங்கியது. தாரிணியின் தங்க நிற நெற்றியிலிருந்து கசிந்த ரத்தத் துளியை வெண்ணிலவின் கிரணம் தழுவி அதை ஜோதி மயமான நக்ஷத்திரம் போல ஜொலிக்கச் செய்தது.

தாஜ்மகால் தாரிணியின் மேல் விழாமல் விழுந்ததினால் பயம் நீங்கப் பெற்றவர்களை இந்த விபரீதம் மீண்டும் திடுக்கிடச் செய்தது. சூரியாவைத் தவிர மற்றவர்கள், "ஆஹா!" என்று கத்தி விட்டுக் கொண்டு தாரிணியைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். முதலில் அவளை அணுகிச் சென்று நெற்றியில் கையை வைத்து இரத்தத்தை நிறுத்த முயன்றவன் ராகவன்தான். நிருபமா பரபரப்பாக அவனுடைய கையை அப்புறப்படுத்தி விட்டுத் தன்னுடைய கைக்குட்டையினால் காயம்பட்ட இடத்தில் கட்டினாள்.

மற்றவர்களைப் போலவே கவலையுடன் தாரிணியின் அருகில் சென்ற சீதா, ராகவனுடைய செய்கையைப் பார்த்து நெஞ்சிலே அம்பு பாய்ந்ததைப் போன்ற வேதனை அடைந்தாள்.

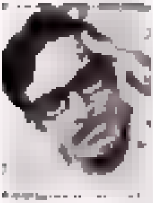

தலைவலியா?

அனாசின்

விரைவிலே குணம் பெற மேலானது. ஏனெனில் அது சக்தி வாய்ந்தது, நம்பகமானது.

சக்தி வாய்ந்தது —

நம்பகமானது —

அனாசின்

Regd User of TM: Geoffrey Manners & Co., Ltd.

சிறிது நேரம் தாரிணியைச் சுற்றி ஒரே அல்லோல கல்லோலமாக இருந்தது. சிறிது நேரத்துக்குப் பிறகு அமைதி ஏற்பட்டது. எல்லாரும் அவரவர்களுடைய இடத்தில் உட்கார்ந்தார்கள்.

வெளிப் பிரயாத் ராகவனைப் பார்த்து, "உங்கள் சிநேகிதர் மிக்க முரடர் போலிருக்கிறதே!" என்றார்.

"சுத்த இடியட்! செய்ததற்காக மன்னிப்புக்கூடக் கேட்டுக் கொள்ளாமல், தூரத்திலேயே உட்கார்ந்திருக்கிறான்!" என்றான் ராகவன்.

"இந்தச் சின்ன விஷயத்துக்கு எதற்காக இவ்வளவு கடுமை செய்கிறீர்கள்?" என்றாள் தாரிணி.

"நல்ல வேளை! நெற்றியிலே பட்டதோடு போயிற்று! ஒருவேளை கண்ணிலே பட்டிருந்தால் என்ன ஆகும்?" என்றான் ராகவன்.

"அதுதான் படவில்லையே? பின் எதற்காக இந்தப் பேச்சு! நீங்கள் எல்லாரும் சும்மா இருந்தாலே எனக்குப் பெரிய உதவியாயிருக்கும்!" என்று தாரிணி கூறினாள்.

சூர்யா மௌனமாயிருந்தான். அவனுடைய உள்ளத்தில் ஒரு பெரும் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. ஒரு சிறு கடுகத்தனை காயம் நெற்றியில் ஏற்பட்டதற்கு இவ்வளவு உபசாரமா, இவ்வளவு கடுமையா என்று ஒரு கணம் நினைத்தான். "இவளுக்கு நன்றாய் வேண்டும்! காயம் இன்னும் கொஞ்சம் பெரிதாகப் பட்டிருக்கக் கூடாதா?" என்று மறு கணம் நினைத்தான். "இந்தக் காயம் நமக்குப் பட்டிருக்கக் கூடாதா? நம்மையும் இப்படி எல்லாரும் சூழ்ந்து உபசாரம் செய்வார்கள் அல்லவா?" என்ற எண்ணமும் ஒரு பக்கத்தில் இருந்தது. "பாவம்! சூர்யா என்ன செய்வான்? தவறிப் பட்டதற்கு அவன்பேரில் இவ்வளவு எரிந்து விழுகிறார்களே?" என்று அநுதாபப்பட்டாள். "இந்த கூட்டத்திலேயே நம்மிடம் உண்மையான அபிமானம் உள்ளவன் சூர்யா ஒருவன் தான். முன்னே பெல்லாம் அவனை நாம் கண்டபடி பரிகாசம் செய்து அவமானப் படுத்தினோமே?" என்று தன்னைத்தானே நொந்து கொண்டாள். தன்னுடைய அநுதாபத்தைப் பார்வையின் மூலம் தெரியப்படுத்த எண்ணிச் சூர்யாவை அடிக்கடி நோக்கினாள்.

ஆனால் அவனோ ஆகாசத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு ஆழ்ந்த சிந்தனையில் மூழ்கியிருந்தான்.

தாறுமாறாய் தொடங்கித் தாரிணிக்குக் காயம் பட்ட சம்பவத்துக்குப் பிறகு மேட்ச் ஒன்றும் அவ்வளவாகக் களை கட்டவில்லை.

"போதும் தாறுமாறாய் பார்த்த ஆட்டம்; ஓட்டலுக்குத் திரும்பிப் போகலாமே" என்றாள் சீதா.

"சரி" என்று சொல்லி எல்லாரும் கிளம்பி எழுந்தார்கள்.

ஓட்டலுக்குச் சென்றதும் சூர்யா தன் சாமான்களை எடுத்துக் கொண்டு அவசரமாக ஊருக்குப் போகவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குப் புறப்பட்டான். (தொடரும்)

தெரிந்த விளையாட்டு: தெரியாத விவரம்

12. பாட்மின்டன்

○ பாட்மின்டன், பூப்பந்தாட்டம், [illegible] என்று இரண்டு. பாட்மின்டன் [illegible] 'பட்டில்காக்' என்று பெயருண்டு.

○ பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் பூனாவில் [illegible] பாட்மின்டன் என்ற [illegible] 'பாட்மின்டன்' என [illegible] நடந்தது.

○ [illegible] பாட்மின்டன் [illegible]. 15 பாயிண்ட் [illegible]. [illegible] 21 பாயிண்ட்டுகளுக்கும் [illegible]. [illegible] 11 [illegible].

-[illegible]

தனிப் பிரதி விலை 50 காசுகள்
வருட சந்தா ரூ. 7-00
அரை வருடம் ரூ. 3-50

★

வெளிநாடு ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 9-00
(இந்தியா தவிர)
விமான மூலம் ரூ. 18-00

1-7-72 முதல்
கோகுலம் வாங்கி விட்டீர்களா!

[illegible]

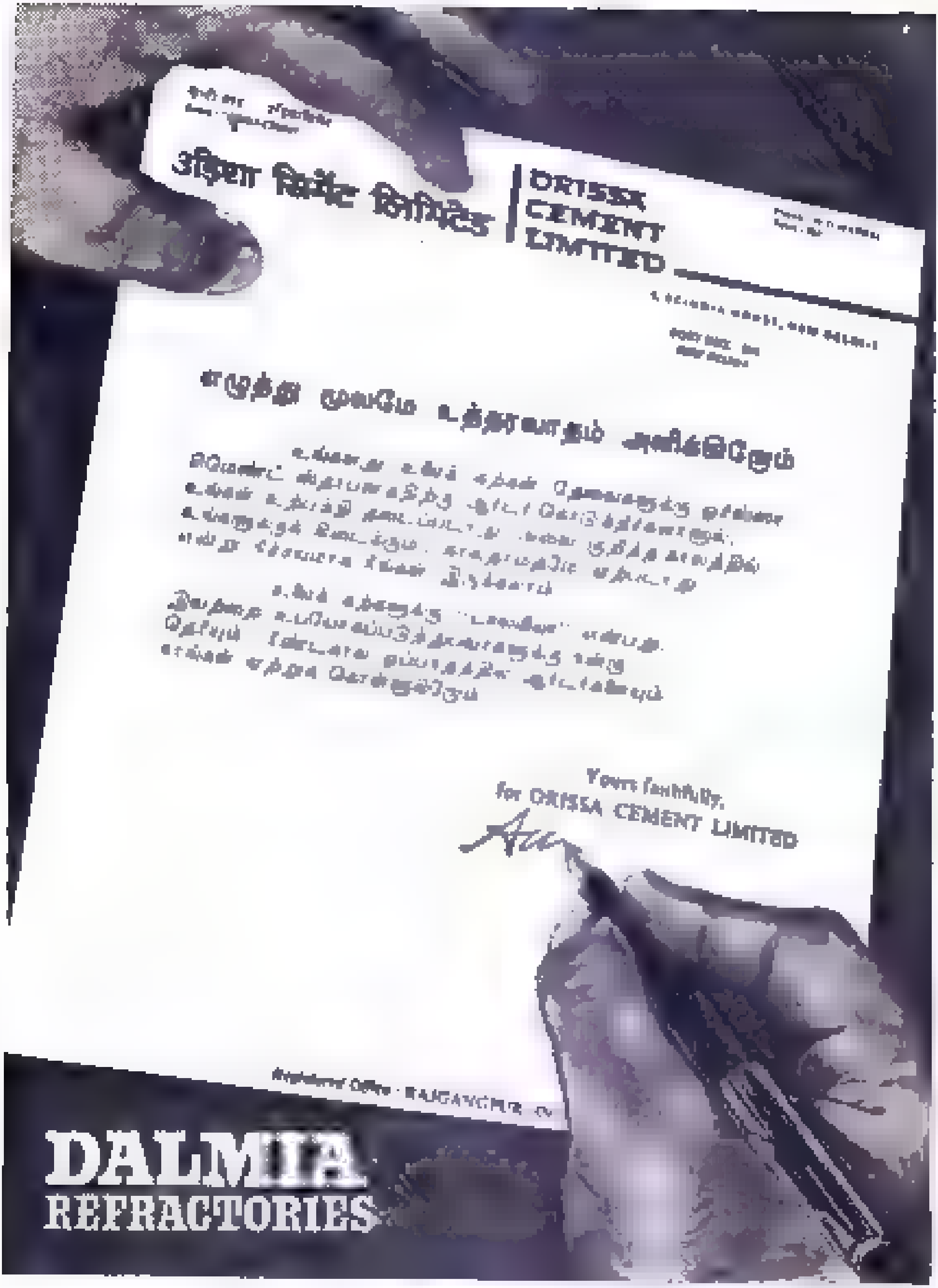

GOVAN/OCL/7113

"ஸைக்கோ ஸாரநாதன்"

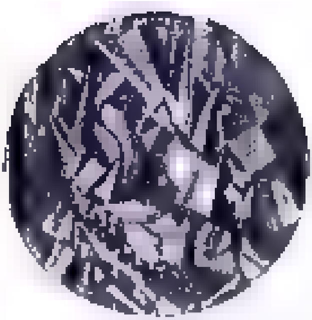

21. அவனுக்குள் ஓர் அசுரன்!

அமிர்தலிங்கம் இரவுச் சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு தன் அறைக்குள் நுழைந்தபோது மணி ஒன்பது இருக்கும். 'ரூம் பாய்' அவன் பின்னாலேயே நுழைந்தான். 'நைட் லேம்ப்'பில் 'கெரசின்' இருக்கான்னு பார்த்துட்டுப் போறேன், ஸார்!'' என்று கூறியபடியே.

''இந்த சிம்னி விளக்கு ஒண்ணு எதுக்கப்பா? நான் உபயோகிக்கறதே இல்லே'' என்ற அமிர்தலிங்கத்தின் கண்களில் தென்பட்டது, சுவரில் மாட்டியிருந்த கோட் ஸ்டாண்டிலிருந்து தொங்கிய படுக்கை கட்டும் கயிறு. அதைக் கையில் எடுத்தான்.

''இருக்கட்டும், ஸார்! கோடைக் காலத்தில் எப்போ கட், எப்போ எரியும், எப்போ அணையும்னு சொல்ல முடியாது. பட்டினி கிடக்கறவனுக்குக் கூழும் விருந்து. அதுமாதிரி கரண்ட் ஃபெயிலியர் ஆகும் அப்போதான் இந்தச் சிம்னி விளக்கின் மகிமை தெரியும். மினுக்கு மினுக்குன்னு இது எரிஞ்சுகிட்டிருந்தால், ஏதோ ராத்திரி எழுந்திருக்கும்படி ஆச்சுன்னு வச்சுக்குங்க, ஸ்விட்சை இருட்டிலே தடவித் தடவித் தேடிக்கிட்டு இருக்க வேண்டாம் பாருங்க!''

படுக்கை கட்டுவதற்கான அமிர்தலிங்கம் வைத்திருந்தது நல்ல மணிக் கயிறு. அதிக தடிமனும் இல்லை, ட்வைன் நூல் போல ரொம்ப மெல்லியதும் இல்லை. அதை இடக் கரத்தில் சுற்றுவதும் பிரிப்பதுமாய் இருந்தான் அவன். கண்கள் 'ரூம் பாய்'யின் கழுத்தைக் குறி பார்த்துக்கொண்டிருந்தன.

''எனக்கொன்றும் இருட்டென்றால் பயம் இல்லை அப்பா!'' என்றான் அமிர்தலிங்கம்.

''பயம் கிடையாதுன்னு சொல்லுற ஆசாமியைப் பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு இப்போதான் ஸார் பார்க்கிறேன்'' என்றான் அந்தச் சிப்பந்தி. விளக்கைக் குலுக்கிப் பார்த்து மண்ணெண்ணெய் போதும் என்று கண்டுகொண்ட அவன், ''வத்திப் பெட்டி இருக்கா ஸார்? ஏத்திட்டுப் போறேன்'' என்றான்.

''வேணாம்னு அப்புறமா நானே ஏத்திக்கிறேன்'' என்றான் அமிர்தலிங்கம். ''தைரியசாலியைப் பார்த்துப் பத்து நாட்கள் ஆச்சுன்னு என்ன அர்த்தம்? எதுக்கு எல்லோரும் பயப்படுறாங்க?'' அவன் கரம் கயிற்றைத் தளர்த்தித் தொங்க விடுவதும் இறுக்கி நேர் கோடாக நிற்கச் செய்வதுமாய் இருந்தது.

''பயமா? பயம்னு இலேசாகச் சொல்லிட முடியுமா? ஸைக்கோ ஸாரநாதனை நினைச்சுக்கிட்டால் எல்லாருக்கும் குலை நடுக்கமால்ல இருக்கு?...பால் ஓவல், எதுனாச்சும் வேணுமா ஸார்?''

''அதுதான் டி. ஐ. ஜீ. சொல்லிட்டாராமே, 'ஸாரநாதனாவது இங்கே வரவாவது? வீண் புரளி'ன்னு. அப்புறமும் எதுக்குப் பயந்து சாகணும்?''

''அந்தக் கையாலாகாத மனுஷன் வேறே என்ன ஸார் சொல்லுவார்? தமக்கு அந்த ஸைக்கோவைப் பிடிக்கத் துப்பு இல்லேன்னு ஒத்துக்குவாரா? வெறும் வெத்து வேட்டு! ஸாரநாதன் எந்த இடத்திலே எந்த

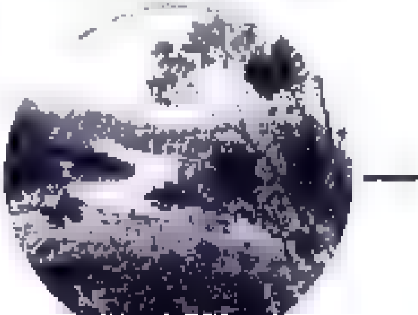

கீ.ராஜேந்திரன்

ரூபத்திலே இருக்கானேன்னு எவ்வே
ரும் நினைவூட்டுக்க போகிறதுல்லை.
ஏற்கனவே ரெண்டு லெட்டர் வந்துத்
தாச்சு. அடுத்தாப்போல லாஸ்ட் லெட்டர்
அவன் கை போடுவானேன்னு அவனை
யும் தன் கழுத்தைத் தடவிப் பார்த்
துக்கிட்டு இருக்கான். இந்த டி. ஹ. தீ.
என்னடான்னு பிச்சுக் போடுறா.
கேட்டா லீவிலே இருக்காராம்! நல்லா
இருக்குதில்லையா கதை? நான் வரேன்
ஸார்! குட் நைட்!''

''குட் நைட்!'' — இவ்வுலக வாழ்
வுக்கெதிரந்தரமாக 'குட்நைட்' சொல்ல
வேண்டிய கட்டத்தில் அல்லவா அவன்
நிலை விதியுகளுக்கு முன் நின்றுன்! தன்
பக்கத்தான் தன்னை மரணப் பிடியி
லிருந்து மயிரிழையில் காப்பாற்றித்
தந்தது என்பதை உணராமலேயே அந்
தத் திப்பந்தி போய்ச் சேர்ந்தான்.

அமிர்தலிங்கம் தன் கரத்திலிருந்த
கயிற்றை வட்டமாகச் சுற்றி நாடு மட
மாக்கி மீண்டும் கோட் ஸ்டாண்டிலே
தொங்க விட்டான். கதவைத் தாளிட்டு
விட்டுச் சாத்தியிருந்த ஜன்னலும் ஜன்னல்
களின் கொக்கிகளும் சரியாகப்
பொருத்தப்பட்டுள்ளனவா என்று பரி
சோதித்தான். நிசப்தமாக இருந்தது
ஹாஸ்டல்.

ஆத்திரத்தை ரெண்டு மூக்குக் கண்ணாடியை
யும் டோப்பாவையும் கழற்றி மேசை
யின் மீது எறிந்து விட்டுத் தாடி மீசை
யையும் பிய்த்துப் போட்டான். மறுபடி
வெளியிருந்த கண்ணாடியைத் தடவிக்
கொடுத்துக் கொண்டான். அவனுக்கு
மீதிய மன உளைச்சலால் வயதுக்கு ஒவ்
வாத வகையில் விழுந்துவிட்ட வழுக்
கையை ஒரு தடவை தடவினுன். ஆனந்
தமாக ஆகாயத்தில் மிதப்பது போலிருந்
தது அவனுக்கு. 'டி.ஹ.தீ. ஒருவர்
எதையாவது பிதற்றிக் கொண்டிருந்
தால் என்ன? மக்கள் நம்புகிறார்கள்
—ஸாரநாதன் இங்கு இருக்கிறுன். அவன்
தான் இந்த இரண்டு கொலைகளையும்
செய்திருக்கிறுன் என்று.' சற்று முன்
மனிக் கயிற்றை ஸ்பரிசித்தபோது
முறுக்கேறிய உள்ளம் இப்போது
தளர்ந்து இலேசாகி மிதந்தது. 'நாற்
பத்திரெண்டு+ஒன்று. அதாவது டாக்டர்
குமார்+கொடைக்கானலில் இரண்டே
நாற்பத்தைந்து. ஆனுல் சே! அதில்
ஒருத்தி பெண் பிள்ளையாகப் போய்விட்
டாள். தொலையட்டும். ஆனுக்கு நிக
ராக அட்டகாசம் பண்ணுகிறவள்தான்
அவள் என்று ஊரில் பேசிக் கொண்
டார்கள். அவளை ஒதுக்கி விட்டாலும்
பாக்கி நாற்பத்தி நாலு!'

ஸாரநாதன் ஒரு துள்ளுத் துள்ளிப்
படுக்கையில் விழுந்தான். அந்த உற்

சாகத் தாக்குத
லைத் தாள ஆடு
யாமல் கட்டில்
ஒரிச்சிட்டது. குப்பு
றப் படுத்துக்கொண்டு
படுக்கையிலும் தலையணைக
ளும் இடையில் இருந்த சத்
தின் தன் முகத்தை நுழைத்
தான். 'ம்...ம்...ம்... அம்மா
வின் கழுத்து... ம்... ம்...' என்னவென
றுபுச் சொன்னு பெண்கள் கன்னத்தை
அந்த இடத்தில் உரசினுன். 'சே!
அம்மாவின் கழுத்து இவ்வளவு சொர
சொரப்பாகவா இருக்கும்?' குபுக்கென்று
நீர் பெருகியது அவன் கண்களில்.
விக்கலோடு விம்மலோடு இருந்தக் கண்
ணீர் உகுத்தான். அம்மாவுடைய கழுத்
தின் மென்மையை அனுபவிக்க
அன்பைக்காட்ட ஒரு வழியாக
முடிந்தது. அதற்குள் அவன் வீட்டு
அறை ரகசிய செய்து ரவிக்கைக்
கொடுத்தே விட்டான். ஸாரநாதன்
சரேலென்று எழுந்து தன் பெட்டியில்
எதையோ பரபரவென்று தேடினுன்.
அது அகப்படத் தாமதமானபோது
அவன் பொறுமை இழந்து பெட்டியை
அப்படியே தரையில் குப்புறக் கவிழ்த்
தான். தரையில் விழுந்த துணிமணி
களைக் கிளறினுன். அது அகப்பட்டு
விட்டது. கிழிந்துபோன ஒரு ரவிக்கை.
பட்டு ரவிக்கை. சாயம் மங்கிப் போனி
விழுந்து கிடந்த அதை அன்பாகத் தடவி
னுன். விருட்டென்று அதைப் படுக்கை

யில் தம்ளர்க்கும் மேஜைக்கும் இடையில் நூலிசாக வசத்து வைத்து முன் போலவே தன் முகத்தை அந்த இடுக்கில் புதைத்து இலேசாக அசைத்துக் கண்களில் அப்பட்டிச் தேய்த்துக் கொண்டான். 'ம்ம்ம் .. என்ன கைபி அம்பா கல்லுறு! நாடிபத்தி நாலு ஆச்சு. போதாதா! இன்னும் இரண்டு பேரை அவர்களையும் தீர்த்துக் கட்டிய பிறகு அதுவும் போதாது இன்னும் இரண்டு என்பாய்! எனக்குத் தெரியாதா உன் ஞானம்!' லோகநாதன் யாரோ கேலி மூட்டியது போல் சிரித்தான்! 'நானும் சனி என்று பழி வாங்கும் படலத்தைத் தொடர்வேன்!' அவன் சிரிப்பு நீடித்தது மேலும் சற்று நேரம்.

திடீரென்று அவன் எழுந்து டிரெஸ்ஸிங் டேபிள் முன்னே ஸ்டூலில் உட்கார்ந்து கொண்டான். மேஜை மீது இருந்த டோபாவை எடுத்துத் தலையில் வைத்துப் பார்த்தான். நீலக் கல்லுடியில் தெரிந்த உருவத்தை நோக்கி முகம் தொலைவில் அதன்மேல் உயிருடைய போல பாவனை காட்டினான். டோபாவை மீண்டும் கழற்றிப் போட்டான். இப்போது நிலைக்கண்ணாடியில் தெரிந்த உருவத்தை நோக்கிப் புன்னகை செய்தான். 'உன் புதுக்கொடி கட்டிப் பறந்திருடா லோகநாதா! மகிழ்ச்சியில் நீ நின்றுப் போ!' என்று வாய் விட்டுச் சொன்னான். தலையின் முன் வழுக்கையைத் தடவிக் கொடுத்தபடியே.

நீலக் கண்ணாடியில் பிரதிபலித்த முகம் திடீரென்று சிறுத்துக்கொண்டே போயிற்று. அது தொலைவில் சென்று தோற்றம் முதுமையும் குறைந்து கொண்டே வந்தது. இளமை கூடி ஒரு சிறுவனின் முகமாகவே ஆகிவிட்டது. ஆனால் லோகநாதனின் முகத்தில் சற்று முன் நிலவிய புன்னகை இந்தச் சிறுவனின் முகத்தில் காணோம். ஏக்கம் அப்பி இருந்தது. சோகம் தன் முத்திரையைப் பதித்திருந்தது.

இழுப்பறிப் பெட்டி அச்சிறுவன் ஒரு மரக் கட்டையை இழுத்தான். நாற்காலி தயாரிக்க. கை சோர்ந்து சற்று நிற்கும்போது ஒரு முரட்டுக் கரம் அவன் காதைப் பிடித்து அழுத்தித்

[illegible]. "விடுமா" என்று கோபத்தோடு முறைத்தான் சிறுவன்.

"ஏலே! ரோஷத்தைப் பார்க்கிறியா?" என்று எகத்தாளமாகப் பேசினான் காப்பாளன். "இடுப்பிட்டுச் சீறிருந்தப் பள்ளிக்கு வந்து சேர்ந்த கழிசடைக்குத் தன்மானம் வேற கேடா?"

"நான் இருட்டறைக்கு ஆசைப் பட்டு இங்கே வரலே. வேலையோ கூலியோ கிடைக்கலே. பசி எடுத்தது. வழிதெரியாத திசைப்பிச் சொன்னாத் திருடினேன். பின்னே என்ன சொல்றியா?"

"செத்து ஒழிஞ்சான் தெவடியா பய! இருட்டுத் துணைதனைப் பரம்பரைச் சொத்தா வளர்த்துக்கிட்டே போறீங்களே! உங்க அப்பன் கொலைக் கேஸிலே சம்பந்தப்பட்டுப் பத்து வருஷங்கள் கம்பி எண்ணிட்டு வந்தான். பெண்டாட்டியை அவன் சொத்துக்கு என்ன பண்ணினேன்னு தட்டிக் கேட்டப்போ அவளும் உன் மாதிரிதான் பதில் பேசினாளாம். வயிற்றுப் பசியைத் தணிக்க இடத்தாலே உடலை விற்றேன். அதிலே என்ன தப்புன்னு கேட்டாளாம்!" என்றவாறு காப்பாளன் மேல் பாய்ந்தான் சிறுவன். அவன் முகத்தைக் கல்நகங்களால் பிராண்டி எடுத்துவிட்டான்.

"என் அம்மாவைப் பத்தித் தப்புத் தப்பா ஏதாவது சொல்லாதே! கொன்னுப் போடுவேன்! கொன்னு!" என்று அலறினான்.

பலம் மிக்க கரங்கள் இரண்டு, சிறுவனின் வாயைத் தன்னுடைய கைகளால் பற்றின. முதுகில் பின்புறம் கொண்டு சென்றன. வேதனை தாளாமல் அவன் வளைந்து திரும்பியபோது ஒரு தள்ளுத் தள்ளின. குப்புறத் தரையில் விழுந்தான் சிறுவன் வாரதாதன். [illegible] விழுந்த ரத்தம் குபுகுபுவென்று பெருகியது. காப்பாளனின் கால் இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வற்புறுத்தது. உதைகள் தாராளமாய் விழுந்தன சிறுவனின் விலாவிலும் முதுகிலும். "திருட்டு நாயே! என் மேலே கையைக்கத் துணிஞ்சியா நீ! ஏலே! என் முகத்தை நீ பிராண்டிப்புட்டா உன் தாய்க்காரி பதிவிரதையாயிடுவாளா?"

சிறுவன் புரண்டு கொடுத்து அவன் காலைப் பற்றிக் கொண்டான். "அப்படிச் சொல்லாதீங்க ஐயா! அவள் உழைச்சுச் சம்பாதிச்சா. உள்ளதைச் சொல்லணும் இந்த இடத்தில் தேசப் பணம் மாறி ஆயிடுச்சு. எனக்குத் தான் அம்மாவை எடுத்துவிட்டே."

காலைக் கூடத் திருப்பிக்கொண்டான் காப்பாளன். "அப்படிச் சொல்லாதே சொல்லாதேன்னு என்கிட்டே புலம்பி என்னடா புண்ணியம்? அது தான் உன் அப்பனே கேட்டுப்பிட்டானே பத்து வருஷங்கள் எப்படிப் பதிவிரதையா இருந்திருக்க முடியும்னு! அப்படி ஒரு கேள்வியை திருப்பி வைச்சுத் தானே அவளைத் தூக்கிலே தொங்கவிட்டான்! அந்தப் பக்கத்திலே எல்லாக் காதும் அவன் போட்ட கூச்சல் விழுந்ததே! உன்னைக் கொண்டுபோய் இருட்டுக் குற்றத்துக்கு விளக்கிப்போது இந்த விளையாட்டுவாறும். வெளி வந்து சத்தி சிக்கப் போச்சே! இப்போ நான் சும்மா இருந்துட்டா இதெல்லாம் இல்லைன்னு ஆயிடுமா?"

"அதெல்லாம் நிஜம் இல்லை ஐயா! என் அப்பா அநியாயமா அவளைச் சந்தேகிக்கக் கூச்சல் போட்டாரு. அக்கம் பக்கத்திலே இருந்தவங்க அதைக் கேட்டப்போதும் பின்னாலே அப்படியே சாட்சியும் சொல்லிட்டாங்க. அம்மா என்மேலே உயிரையே வைச்சிருந்தாங்க. அக்கிரமமான வழியிலே பணம் சம்பாதிச்சு என்னை அவமானத்துக்குள்ளாக்குவாங்களா?" விம்மி அழுதான் சாரதாதன்.

"வாய்ப்பிரமேலே! இந்தச் சிறுவனைப் புலி மாதிரி சீறிப்புட்டு இப்போ என் பொம்பள மாதிரி அழுறியே? போடா, போய் வேலையைப் பாரு!" என்று அதட்டினான் அவன்.

இறையப்புள்ளியைக் காதில் எடுத்துக் கொண்டு—பின்னங்கைகளால் கண்ணீர்த் துடைத்தபடி இழுக்கப்பட வேண்டிய பரம் இருந்த மேடையை நெருங்கினான் சாரதாதன்.

போலீஸ் போக்கில் காப்பாளன் கடமையைச் செய்ய கொடூரமாகப் பார்த்தவன் அவன் காதில் ஒலிக்க விழுந்தன.

"தம்பார் கேட்டு மனசிலே பதிய வைக்கணும்! எப்போ கொட்டுலே அவன் சோறும் போனவர்க்கு நாளு பேர் கூடியிருக்கும் சாட்சி சொல்லிட்டாங்களோ, இனிமே அவன் மனசாலே நினைக்கப் பாக்கிற ஒண்ணோடு அம்பின்னாலும் அவன் தாசிதான்! தாசியேதான்! புரிஞ்சுதா?"

தன்னைப் புரிந்து காரதாதனுக்கு. இந்தக் காப்பாளன் இன்னொன்னிட்டாலும் இன்னொரு நாள் கொன்று தீர்த்திட வேண்டும் என்று. அப்படியே தன் தாயாரைத் தாசி என்று

கனரா பாங்கிங் கார்பொரேஷன் லிமிடெட்

எங்களது
வாடிக்கையாளர்கள்
எங்களை
ஒரு அழகான
சுருக்கப் பெயர் வைத்து
அழைக்கிறார்கள்.

இந்த எளிய
செல்லப் பெயர்
'கார்பொரேஷன் பாங்க்'.

ஆகவே, எங்களது முழுப்
பெயரை மாற்றி சுருக்கி
வைத்திருக்கிறோம்.

கார்பொரேஷன் பாங்க் லிமிடெட்

— சிநேக மனப்பான்மையுடன் விளங்கும் வங்கி

ESTD. 1906

பதிவு அலுவலகம்: உடுப்பி	நிர்வாக அலுவலகம்: மங்களூர்

பச்சை நிற கோலினாஸ் குளோரோபில் வாய் துர்நாற்றத்தை வெல்லுகிறது.

பச்சை நிற கோலினாஸ் குளோரோபில் பற்பசையில் குளோரோபில் அடங்கியுள்ளது. பசும் இலைகளிலிருந்து ஆக்கம் பெறும் குளோரோபில் இயற்கையாகவே துர்நாற்றம் போக்கும் தன்மையுடையது.

பச்சை நிற கோலினாஸ் பற்பசையால் பல் துலக்கி, அருவருப்பான வாய் நாற்றம் போக்குங்கள். அதன் புதுமையான 'மின்ட்' சுவையையும் மென்மையான நுரையையும் நீங்கள் ரசிப்பீர்கள். இரவிலும் காலையிலும் பச்சை நிற கோலினாஸ் குளோரோபில் பற்பசையால் பல் துலக்குங்கள்.

இந்த 'நட்பு மிக்க மூச்சு' சோதனையை நீங்களே செய்து பாருங்கள்.

[illegible]

பச்சை நிற **கோலினாஸ்** குளோரோபில்

Regd. User of TM Geoffrey Manners & Co., Ltd.

என்னைக்கூடிய மனம் கொண்ட ஆள் வர்க்கம் முழுமையையுமே கொன்று குவித்து விட்டாலும் நல்லதுதான்! தன் தாயின் அழகிய மென்மையான நீண்ட கழுத்தைக் கயிறு சுற்றி வளைத்ததுபோல இந்த ஆள் வர்க்கமும் கழுத்தில் கயிறு இறுகச் சாக வேண்டும்! சாகத்தான் வேண்டும்!

அவன் எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்துக்காகக் காத்திருந்தானோ, அது ஒரு நாள் கிடைத்தது. அவன் காப்பாளனைக் கொன்றுவிட்டு வேறு இரு காவலர்கள் கண்ணில் மண்ணைத் தூவிவிட்டுச் சீர்திருத்தப் பள்ளியிலிருந்து தப்பி ஓடி வந்தபோது அவன் சிறுவனாக இருக்கவில்லை. வாலிபனாக விளங்கிய அவன் மனம் அவனுக்கேற்பட்ட அபார அனுபவங்களின் விளைவாக முதிர்ச்சி அடைந்திருந்ததுடன் பேதலித்தும் போயிருந்தது. ஆனால் இந்த விகார குணம் சில தருணங்களில்தான் வெளிப்பட்டது. மற்ற சமயங்களில் அமைதியாக, முதிர்ச்சி அடைந்த மனத்தின் ஆளுகைக்கு அடங்கி நடந்து கொண்டது.

அவனுக்கு எங்கே போவது என்று தெரியவில்லை. சீர்திருத்தப் பள்ளியில் இருந்தவர்களைப் பார்க்க அவ்வப்போது பெற்றோர் அல்லது நெருங்கிய உறவினர் வருவதுண்டு. கடையில் வாங்கிய பிஸ்கட்டோ அல்லது வீட்டில் செய்த தின்பண்டமோ கூடக் கொண்டு வந்து தருவார்கள். ஆனால் வாசுதேவனைத் தேடி யாருமே என்றைக்குமே வந்ததில்லை. யார் இருந்தார்கள் அவனுக்கு? அம்மா இறந்துவிட்டாள். அவள் மரணத்துக்குக் காரணமான அப்பா அன்று ஓடிப்போனவன்தான். போலீஸில் அகப்பட்டானா அல்லது செத்து ஒழிந்தானா என்றும் தெரியாது. தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய ஆர்வமோ அவசியமோ மகனுக்கு இல்லை. உறவினர் என்று யாருமே இல்லையோ அல்லது இருந்தும் சீர்திருத்தப் பள்ளியில் இருந்த அவனை வந்து காணப் பிடிக்கவில்லையோ, எப்படியானாலும் இன்று அவனுக்கென்று ஒருவரும் இல்லை, அவனுக்குத் தெரிந்தவரை.

அவன் ஊர் ஊராகப் போனான். எப்படியோ பம்பாய் சென்றடைந்தான். பகலோ, இரவோ, சில சமயம் பார்க்கிலோ, கடற்கரையிலோ நடைபாதையிலோ ஏகாந்தமான இடத்தில் அவனிடம் அப்பாவி எவனாவது அகப்பட்டுக் கொள்வான். அப்போது வாசுதேவனின் அசுர குணம் குபீரென்று பொங்கி ரத்த நாளங்களில் பாயும். அவன் கரங்கள் பரபரக்கும். கண்கள் சிவக்கும். உதடுகள் துடிக்கும். ஒருவித வெறி—

''அடிக்கடி காபி குடிக்கிறது, வெற்றிலை பாக்குப் போட்டுக்கிறது இதைத்தவிர தண்ணி அடிக்கிறது வேறு கெட்ட பழக்கம் எதுவும் இல்லே, டாக்டர்!''

''அதை மறந்தும் செஞ்சுடாம இருந்து போயிடுவீங்க''

அடக்க முடியாத வெறி அவனை ஆட்டிப் படைக்கும். இரண்டு முழக் கயிறு அழகான, உறுதியான, வழுவழுப்பான மணிக் கயிறு அவன் கரங்களில் தெரியும். அடடா! கழுத்து என்கிற அவயவந்தான் எத்தனை சௌகரியமாய் அமைந்திருக்கிறது, உயிரைப் பறிக்க வசதியாக! சில சமயம் அவனது மரணப் பிடிக்கு ஆளானவர்களின் சட்டைப் பையில் கொஞ்சம் பணம் அகப்படுவதும் உண்டு. அதைக் கொண்டு சிறிது காலம் ஓட்டுவான். மற்ற நாட்களில் கூலி வேலை செய்து பிழைப்பான். யோக்கியமானவனாக, நாணயமிக்கவனாக எல்லாராலும் விரும்பப்படுபவனாக நடந்துகொள்வான் — மறுபடியும் அந்த உந்தல் தோன்றும்வரை; கரங்கள் மணிக்கயிற்றைக் கையாளத் தினவெடுத்துத் தவிக்கும்வரை!

• • •

வாசுதேவன் விழித்தெழுந்தபோது தான் நிலைக்கண்ணாடி எதிரே அமர்ந்திருந்த கோலத்திலேயே, டிரஸ்ஸிங் டேபிள்மீது கரங்களை வைத்துத் தலையணையாக்கி, அதன் மேல் தலைசாய்த்துத் தூங்கி விட்டிருப்பதை உணர்ந்தான். அவன் காலைக் கடன்களை யெல்லாம் முடித்துக் கொண்டு அமிர்தலிங்கமாக மீண்டும் உருமாறி அறையை விட்டு வெளியேறி டைனிங் ஹால் பக்கம் வந்தபோது, பத்மநாபன் எக்ஸிக்யூட்டிவ் சூட்கேஸைத் துடைத்துக் கொண்டு வாசல்புறம் நின்று கொண்டிருந்தார். அவர் குடும்பமும் உடன் இருந்தது.

கவர்ச்சிகரமான சலுகை!

தேன் ஆம்பிக்க இல செறி ஆட்சியாளர் இரும்பு பாதுகாப்புச் சென்னைய ஜோய "நகைச்சுவை" புனைவுக்கதை. அதன் வழி [illegible] வெட்டலைவில் பேச [illegible] இடக் காட்டி அமைச் செய்யும் வேலைக்கும் கவர்ச்சிக மான ஒரு ஆம்பிக்கல் பேச்சு நிமிர்ந்துச் சொன்னவை என்று. அப்புறம் இந்த ஒரே ஒரு திருத்தம் உண்டு. சக காரணம் கொண்டும் அம்பேலவர் காரியமான ஆளைகளின் அமர்ந்து விட்ட கதையை!

ஆக்கம்: திருமலை

"என்ன மிஸ்டர் அமிர்தலிங்கம், இவ்வளவு லேட்டு? முதல் தோசை முதல் தரமாய் இருக்கு. ருசி பார்க்கிறீங்களா, இல்லே, தொழி முட்டையைத்தான் முழுங்கணுமா?"

"நீங்க விடற ஏப்பத்தைப் பார்த்தால் இந்த தோசைகளுக்குக் குறையாமல் உள்ளே இறங்கியிருக்கும் போலிருக்கே!" என்றான் அமிர்தலிங்கம்.

"முதல்லே நானு போதும்னுதான் நினைச்சேன். அப்புறம், இன்னைக்கு இருக்கோம், நாளைக்கு இருப்பது சந்தேகம்னு நினைவு வந்தது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் கிடைக்கிற சந்தர்ப்பத்தை விடுவானான்னு 'இன்னொண்ணு போட்டுடுப்பா'ன்னுட்டேன்."

"போதும்! அழுகு பறக்க என்ன பேச்சு" என்று தோளில் முகவாயை இடித்துக் கொண்டாள் அம்புஜம்.

"என் வாசராதனுடைய அடுத்த 'விக்டிம்'மா நீங்க மாட்டிக்குவீங்கபோலிருக்கு பயத்திலே பேசறீங்களா?" என்றான் அமிர்தலிங்கம். "ஒண்ணு வேணுமானா செய்யலாம். 'இரண்டுக்குப் பின் எப்போதும் வேண்டாம்'னு போஸ்டர் அச்சடித்து இந்த ஊரிலே மூலைக்கு மூலை அந்த லைக்கோ கண்ணிலே படற மாதிரி ஒட்டி வைக்கலாம்!"

"அதிலேயும் முதல்வர் படத்தைப் போட மறந்துடப்படாது" என்றாள் அம்புஜம்.

"அப்படியாவது அவன் இரண்டோடேயோடு நிறுத்திண்டு போய்ச் சேர்ந்தால் சரி. இதோ டி. ஐ. ஜி. வரார். அவரிடம் சொல்வோமா, போஸ்டர் ஐடியாவை?"

"அவரிடம் சொல்லுங்க; அதோடு அவர் மனைக் கொத்து டப்பாவை எடுத்துக்கிட்டுப் பின்னேறு போகச் சொல்லுங்க!" என்றான் அமிர்தலிங்கம்.

"எதுக்குத் தாறுமாறாக ஒருத்தரைப் பத்தி அவர் எதிரே இல்லாதபோது பேசணும்? 'நீ இல் ஒயின் நனின் பெல்ட்'" என்றாள் மீறு கண்களில் அனல் பறக்க.

"மிஸ்! இதை என்கிட்டே சொல்லிப் புண்ணியமில்லே. இந்த ஊரிலே இருக்கிற ஜனங்க அத்தனை பேரிடமும் போய்ச் சொன்னீங்கன்னு கோபத்தில் அவங்க ஆளுக்கு ஓர் அறை கொடுப்பாங்க; வாங்கிக்கிட்டு வந்து சேரலாம்!"

"என்ன? என்ன தகராறு நடக்கிறது, இங்கே?" என்று புன்னகையுடன் கேட்டுக் கொண்டே வந்தார் நடராஜன் டி. ஐ. ஜி. (வி. ஐ. டி.).

"உங்க பேரிலே ஊரிலே எல்லோரும் கோபமா இருக்காங்கன்னு பேசிக்கிட்டிருக்கோம்" என்றார் பத்மநாபன்.

"'வாசராதனைப் பிடிக்கத் தெரியலை. உதவாக்கரைப் பயல்'னு சொல்லுவங்களாக்கும். சொல்லட்டும். பப்ளிக் ஸர்வெண்ட்டாக வந்துட்டோம்னு இதுக்கெல்லாம் தயாராகத்தான் இருக்கணும். பிப்பின் தேறல் எ ஊரட்டு கிடியாலைல்."

"அதுக்காக வரம்பு மீறிப் பேசறதா? நாமும் கேட்டுண்டு சும்மா இருக்கறதா?" என்றாள் மீறு கோபத்தோடு.

"தேங்க் யூ மீறு! நீ ஒருத்தி என் கட்சியில் இருந்தால் போதும், எதையும் தாங்கிப்பேன்" என்றார் நடராஜன்.

"இதையும் சேர்த்துத் தாங்கிக்கிட்டு-ஜேத்து ஆனந்தவிகடனிலே. நடந்த ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் நீங்க ஏன் ராஜினாமா செய்யக் கூடாதுன்னு ஒருத்தன் கேட்டுட்டான்" என்றார் அப்போது அங்கு வந்து சேர்ந்த ஹோட்டல் முதலாளி தணிகாசு. "இந்தக் கூட்டத்தில் மந்திரியும் கலந்துக்கிட்டார். அவர் இதை மறுத்தோ எதிர்த்தோ ஒரு வார்த்தைகூடச் சொல்லலை!"

"அதிலே ஆச்சரியம் ஒண்ணுமில்லே" என்றார் பத்மநாபன். "அந்த மாதிரி 'ஹெல்த்தி ட்ரெடிஷன்' ஒரு காலத்திலே இருந்தது. சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஏதாவது தப்புச் செய்தாலும் மந்திரிகள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட அன்னியமான காலம். அது மலை ஏறிப் போச்சு. இப்போ பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கிற சகாப்தம். யார் பேரிலே பழியைச் சுமத்

லக்ஷ்மியின் விருப்பங்கள் பற்றிய ருசிகரமான தகவல்கள்

'எனது மேனியின் பாதுகாப்புக்கு நான் வேறெந்த சோப்பையும் நம்புவதில்லை. மென்மையான லக்ஸ்தான் எப்போதும் நான் விரும்புவது'.

LUX

ஒரே ஒரு ஸாரிடான்

போக்கிவிடுகிறது.

திட்டு நாம பதவியிலே தொடர்ந்து ஒட்டிக்கலாம்னு பார்க்கிற காலம்!''

''பின்னே! 'நோ பாலிடிக்ஸ்'' என்றார் நடராஜன்.

''பாலிடிக்ஸ் வேண்டாம் ஸார், என் பிள்ளைகளைச் சொல்லுங்க'' என்று அழாத குறையாகப் பேசினார் தனராஜ். ''பாதிப் பேருக்கு மேலே அறுகடைப் பயத்திலே காலி பண்ணிட்டுப் போயிட்டாங்க. இன்னும் சிலர் இன்விச்சுக்கு கொம்பறதா நோட்டீஸ் கொடுத்துட்டாங்க.''

''என்னு! நாமும் வெளியிப் போயிடலாமே!'' என்றாள் அம்புஜம்.

''நோ அம்மா! கூடவே கூடாது! ஒரு மாஸ்டர் பீஸ்டரிகளைப் பாதி படிச்சிண்டு இருக்கறச்சே புத்தகம் காணாமல் போலே கதையாயிடும். கடைசிவரைக்கும் பார்த்துட வேண்டாமா, என்ன நடக்கிறதென்று?'' இவ்வாறு கூறிவிட்டு மீறு ரங்கனைப் பார்த்தான். 'பரவாயில்லை, ஒரு மனுஷனுக்கு. எனக்கு அதிலெல்லாம் அக்கறை கிடையாது. கடவுளோடு இன்னும் சில நாட்கள் தங்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இப்படிப் பேசுகிறேன் புரிகிறதா?' என்று அவன் கண்கள் அவனை வினவின.

இதைப் பத்மநாபனும் ஒருவாறு புரிந்துகொண்டுதான் செய்தார். 'அடி கள்ளி! எங்கிட்டே அதை இன்னும் போட்ட அக்கா மாதிரி விருப்பாய் பேசிட்டு அவனைப் பார்த்துக் கண் சிமிட்டுறீயா?' என்று தமக்குள் எண்ணிக் கொண்டார்.

''இந்த வருஷம் எனக்கு எவ்வளவு நஷ்டம்னு இப்போ என்னால் கணக்குப் போட்டுப் பார்க்க முடிகிறது'' என்று தொடர்ந்து புலம்பினார் தனராஜ். ''அதை நினைக்கறச்சே அந்த எலக்ஷனோ அடுத்தாற் போல பரலோகத்துக்கு அனுப்புகிற ஆசாமி தானாக இருக்கக் கூடாதா என்றுகூடத் தோணுது!''

நடராஜனும் அவர் முதுகில் தட்டிக் கொடுத்தார். ''சீ அப்! ஒன்றும் மூழ்கிப் போய்விடாது. இப்போ பயந்து ஓடினவங்களுக்கு அதிகமாகவே திரும்பி வருவாங்க. எலக்ஷன் முடிய இன்னும் இரண்டு மாதங்களுக்கு மேலேயே இருக்கே... அது சரி, இன்னு பேசினும் போதுதா உங்க பங்க் இல்லை, ஆனந்த சுப்பி என்று புரிப்பைக் கான்ஸல் பண்ணிட்டீங்களா?''

''ஓ! ஆனாலியாயிருந்தாலும் பரவாயில்ல... சாப்பிட இரண்டே பேர்தான் என்றாலும் அடுப்பு எரியும், இந்த தோட்டத்திலே'' என்றார் தனராஜ். பெருமையுடன். ''பஸ் ரோடு... ஆனால் நீங்க போதீங்களா என்ன?'' என்று கேட்ட போது அவர் குரலில் தெம்பு இல்லை.

''கவலைப்படாதீங்க, தனராஜ்! நான் பேசினும் போனதாலே இவ்வளவு சேதம் ஒன்றும் நடைபெறாது. இன்ஸ்பெக்டர் சார்ஜ்களைச் செய்யறதுக்கு உத்தரவு போட்டிருக்கேன்...... கைக்கோலோ, இக்கேயோ, குற்றவாளிகள் நிச்சயம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுத் தண்டனை அடைவார்கள்'' என்றார் நடராஜன்.

(தொடரும்)

வெள்ளைப் புலி!

[illegible]

ஆதாரம்: [illegible] ''[illegible]'' என்ற புத்தகம்.

12

எதிர்க் கோட்டை!

சுபத்ரா ராம்குமார்

மலரிதழ் மிருது வதனம்!
மனமகிழ் சந்தன மணம்!
GOKUL
SANTOL
SANDAL
மகிழ்ச்சி தருவது
கோகுல்
சந்தன முகப் பவுடர்
தயாரிப்பாளர்: டி. எஸ். ஆர் & கம்பெனி, சென்னை

இளைஞர் சமுதாயம்

- வள்ளுவர் மன்றத்தில் [illegible] நடைபெறுகிறது.
- ஏழைச் சிறுவர்களுக்குக் கல்வி போதிக்கிறார்கள்.

12. 'அவன் நிலையில் நான் இருந்தால்....?'

பிறக்கத்துக்கு மாறாக அன்று டாக்சி டிரைவர் ஒரே சோர வேகத்தில், தெரு தவறாக [illegible] போல், வண்டியை ஓட்டிக் கொண்டிருந்தார். புரசைவாக்கம் நெடுஞ்சாலையில் [illegible] அருகே வந்தபோதுதான் காரணம் புரிந்தது எனக்கு. நடைபாதையில் இரண்டு மூன்று போலீஸ் அதிகாரிகள் நின்று கொண்டிருந்தனர்!

"இன்று சார், போலீஸ் இங்கே நிற்பது எனக்கு எப்படிப் புரசவாக்கத்திலேயே தெரிந்தது என்று பார்க்கிறீர்களா? எதிரே வந்த டாக்சி டிரைவர் தம் தொண்டர் ஒரு சிக்னல் கொடுத்தார். உடனே நான் உஷாராகிவிட்டேன்!"

"எப்பவுமே டாக்சி ஓட்டும்போது உஷாராகத்தானே இருக்கிறீர்கள்? போலீஸைக் கண்டால்தான் ஒழுங்காய்ப் போவீர்களா?" என்று கேட்டேன்.

உடனே டிரைவர், 'இது படா பேஜார் புடிச்ச வேலை சார்!' என்று ஆரம்பித்து, டாக்சி சொந்தக்காரர்கள், போலீஸார் — ஆகியோரால் டாக்சி டிரைவர்கள் எவ்வளவு சிரமப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்று விளக்கிக் கொண்டே போனார். அவர் சொல்வதை எல்லாம் கேட்டபோது, 'அடடா! டாக்சி டிரைவர்களைக் குறை கூறலாமா? அவர்கள் நிலையில் நாம் இருந்தால் அல்லவா தெரியும்' என்று தோன்றியது. ஆனால் இப்படியே டாக்சி சொந்தக்காரர்கள், போலீஸார் ஆகியோருக்கு உள்ள சிரமம் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்றும் வாதிக்கலாம் அல்லவா? ஏறத்தாழ இதே போன்ற ஒரு ஆரம்பமான நிலையைச் சந்திக்க நேர்ந்த போது, சென்னைக்கு அருகில் உள்ள சோழவரம் வள்ளுவர் மன்றத்தினர் தெளிவாக அதை எதிர்த்து விடை கண்டிருக்கிறார்கள். சென்னையிலிருந்து பதினெட்டாவது மைலில் உள்ளது சோழவரம். 1-6-67 அன்று இச்சங்கம் தொடங்கப்பட்டது. அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் இளைஞர்கள். குறள் வழி நடக்கும் கொள்கையைக் கொண்டது இச்சங்கம். இங்கு செல்லும் சாலையின் இரு புறங்களிலும் வரிசையாகத் தென்னை மரங்கள், கம்பு, கரும்பு, நெல் பயிர்கள் வளர்ந்து ஊர் முழுவதும் பசுமைப் பூட்டி நடத்து கொண்டிருந்தது. நல்ல வெய்யில் வேளையில், அதுவும் வெயிலே தெரியாமல் 'ஏர்கண்டிஷன்' செய்யப்பட்டது போல் 'ஜில் ஜில்' என்று இருந்தது.

வள்ளுவர் மன்றத்தின் தலைவர் திரு ரா. சுப்பராயலு தொண்டு செய்யும் ஆர்வம் கொண்ட இளைஞர். ஒரு தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கிறார். பொதுத் தொண்டைப் பற்றி அவரிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது அவர் கூறினார்: "பொதுத் தொண்டு சரிவர நடக்க வேண்டுமானால், பிறர் மீது குறை கூறும் மனப்பான்மையை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். துணிந்து பொறுப்பை ஏற்க முன் வர வேண்டும். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக எங்கள் மன்றத்தின் மூலமே ஒரு சாதனையைச் செய்திருக்கிறோம். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரைக் குறை கூறுவது சாதாரணமாக எந்த ஊரிலும் உள்ள வழக்கம்தான். நாங்கள் வெறுமனே குறை சொல்லுவதோடு நின்று விடாமல், வள்ளுவர் மன்றத்தின் முன்னாள் செயலாளரும், இளைஞர் சமுதாயத்தின் வாசகருமான திரு ம. பொன்னுசாமியை நாயக்கன்பாளையம் ஊராட்சி மன்றத்தின் தலைவர் தேர்தலுக்கு நிற்கச் செய்து அவரைத்

திறமைகளில் அரும் பெரும் முயற்சியால் வெற்றி பெறவும் செய்தோம். ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் தலைவராக ஓர் இளைஞர் வர வாய்ப்பில்லை என்று ஏமாந்து சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் எந்தப் பயனும் இல்லை. அம் முயற்சியால் ஓர் இளைஞனுக்குத் தலைவராகும் வாய்ப்பை அளித்து அவன் மூலம் நமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று திட்டமிட்டுச் செயல்பட்டோம்.

"ஒரு பகுதியில் உள்ள பொறுப்புகளையும் அவற்றை நிறைவேற்றுவதில் உள்ள சிரமங்களையும் அந்தப் பகுதியை வசித்துப் பார்த்தால்தான் தெரியும்! அந்த சமயம், புதுமையான கருத்துக்களும், மாட்சி மனப்பான்மையும் கொண்ட இளைஞர்கள் பொதுப் பணிகளில் ஈடுபட முன்வந்தால், வருங்காலத்தில் பல இழுக்குகள் தவிர்க்கப்படும்."

இந்த அய்யாசாமி பேசினார்: "வள்ளுவர் மன்றத்தின் மூலம் நாங்கள் பல பொதுத் தொண்டுகள் செய்து வருகிறோம். இந்தக் கிராமத்தைச் சுற்றி நிறைய ஆதிவாசிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசுவது விசித்திர தமிழ் மொழி. புதிய சாதிகளைக் கேட்கும். அவர்களுக்கெல்லாம் நாங்கள் படிப்பு சொல்லித் தருகிறோம். கல்வி மூலம், உடல் பயிற்சி முதல் அனைத்து விதமான உதவிகள் செய்து, நூல்கள் வழங்கியும் அளிக்கிறோம். வள்ளுவர் மன்றமும், நாங்களும் ஊராட்சி ஒன்றியமும் சேர்ந்து பொதுவான நல்ல காரியங்களைச் செய்கின்றனர். ஆதிவாசிகளில் ஒருவர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் அங்கத்தினராயிருக்கிறார்; ஆதிவாசிகளின் நலன்களில் அக்கறை காட்டுகிறார். விவசாய விவாதக் குழு ஒன்று அமைத்திருக்கிறோம். அதில் பல விவசாயிகள் பங்கு பெறுகிறார்கள். வானொலிக்கு நிறையக் கேள்விகள் எழுதி அனுப்புகிறோம். இவ்வூரிலிருந்து மூன்று மைல் தூரத்தில் ஸ்ரீ பாலமலை ரங்கநாதர் ஆலயம் இருக்கிறது. அங்கு மாதந்தோறும், நூற்றுக் கணக்கானவர்களுக்குக் குறைவில்லாமல் அன்னதானம் அளித்து வருகிறோம். பிரதி மாதமும் இலக்கியக் கூட்டம் நடத்துகிறோம்......"

ராமகுந்துபதி, லாங்குளி, பலமணி, பெரும்பதி, குருகுப்பதி, பெருக்கப் பதி— இவையெல்லாம் என்ன தெரியுமா? கோவை அருகே அந்த ஆதிவாசிகள் வாழும் ஊர்கள். பெயர்கள் நல்ல தமிழாயிருப்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

வள்ளுவர் மன்றத்தின் அங்கத்தினர்கள் மொத்தம் இருபத்தைந்து பேர். தலைவர் அய்யாசாமி மன்றத்தைப் பற்றி ஒரே மூச்சில் விளக்கிவிட்டார். மன்றத்துக்குச் சொந்தமாக ஒரு கட்டடம் இருக்கிறது. அது கிராம மக்களின் ஒத்துழைப்புடன் வள்ளுவர் மன்ற அங்கத்தினர்களின் முயற்சியில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. மாலை ஆறு மணியிலிருந்து இரவு இரண்டு மணி வரையில் கட்டட வேலை நடந்திருக்கிறது. இரண்டே மாதங்களில் மூன்று பேர் அமரக்கூடிய இந்த அழகிய கட்டடம் முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வள்ளுவர் மன்றத்தின் கொள்கைகளையும், அந்தக் கொள்கைகளின்படி உள்ள அங்கத்தினர்களையும் பற்றித் தெரிந்து கொண்டோம். இந்தக் கட்டட வேலை இவ்வளவு விரைவில் முடித்ததைப் பற்றி யாருமே அதிசயப்பட முடியாது.

வள்ளுவர் மன்றத்தைப் பற்றி எல்லாம் தெரிந்து கொண்டாகிவிட்டது என்றாலும் வழக்கமாகக் கேட்கும் கேள்வியைத் தலைவரிடம் கேட்டேன்:

"இன்னும் ஏதாவது சுவையான விஷயம் இருக்கிறதா!"

"ஆமா, இருக்கிறது. உள்ளே வாருங்கள்" என்று கூறி அழைத்துச் சென்றார்கள். அமர்க்களமான விருந்து தயாராக இருந்தது!

'சுவையான விஷயம்' என்று மிகவும் அக்கறையோடு கேட்டுவிட்டு, சுவையான விஷயம் கிடைக்கும்போது பின்வாங்குவேனா? ஒரு பிடி பிடித்து விட்டேன்! — செல்வன்

■ வாசகசாலையில் பத்திரிகை படிக்கிறார்கள்.

■ சிலம்பம் விளையாடுகிறார்கள்.

உங்கள் குழந்தை சாப்பிடப் படுத்துகிறனா?

பளிச்சிடும், கவர்ச்சிமிகு ஹிந்தாலியம் பாத்திரங்களில். அவனுக்கு உணவு படையுங்கள். இன்னும் வேண்டுமென்று அவனாகவே திரும்பி வருவான்

என்றும் பளபளக்கும், கவர்ச்சிமிகு ஹிந்தாலியம் பாத்திரங்களில் சமைப்பதே பேரானந்தம். அவற்றிலிருந்து சாப்பிடுவதோ அதனினும் இன்பம். ஹிந்தாலியம் பாத்திரங்களில் படைக்கப்படும் உணவின் தோற்றம் பசியைத் தூண்டுவதாக இருக்கிறது; அதன் ருசி அதிகமாகிறது.

ஹிந்தாலியம்®

—சிறந்த இல்லாண்மைக்கு ஒரு பெருதவி

ஹிந்துஸ்தான் அலுமினியம் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்
தபால் ஆபீஸ்: ரேணுகூட், ஜில்லா: மிர்ஜாபூர் (உ.பி.)

அவளை பெண்ணாகக் கண்டேன் [illegible] சொன்னேன். முகத்திலே மட்டும் [illegible] நிழல் அப்படியே வைத்திருக்கிறது.

எந்தவிதமான குற்றத்தையும் தெரிந்தோ தெரியாமலோ செய்யாததனுள் [illegible] தட்டிறையும் பந்தையும் பெற்றிருந்த அவள் மீது யாரோ அபாண்டமாய் பழி சுமத்தியிருந்தார்கள்.

இரவாகவில் [illegible] [illegible] பல்வேறு [illegible] கலீஸிருந்தும் 'டெலைடர்'ஸ் [illegible] முன்னாலும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பொறுப்பு அவளுக்கு இருந்தது. [illegible] [illegible] தொந்தெடுக்கப்பட்ட [illegible] [illegible] மாதவன் [illegible] [illegible] [illegible] அறிவாரிக்கு. [illegible] அறிவா தெரிந்திருந்தாள். அவள் மீது தொடங்கிய விசாரணையின்போது தொடுக்கப்பட்ட சுயநலத்தைக்கும் விரசமானதுமான கேள்விக் கணைகள் அவள் மனதைக் குத்திக் குதறியிருந்தன.

நேரம் அவள் வழிந்தோ [illegible] [illegible]

"[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]......!"

"[illegible] [illegible] [illegible]......" [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

"சரி......!"

[illegible] வந்தான். அவளை ஒரு [illegible] அடைத்துக் கொண்டே.

"நான் சொல்லும் விடுத்தும் [illegible] வரதும். ஏதாவது வேணும்னு கவனிக்க குலிரோ......!"

"[illegible] கவலைப்படாமல் போய் வாங்க அம்மா. இனிமேல் ஒரு [illegible]......"

"[illegible]......!" — அவள் கண் விழித்து விட்டாள். இன்னமுடைய [illegible] [illegible] அவளை [illegible].

[illegible] [illegible] விடுதலை [illegible] [illegible] திரியா அவளது [illegible] [illegible] போய் நின்றேன்.

"விடுக்கும் புதுமைப்பாரா? போயிட்டு வா! கவனித்தான் [illegible]."

"ஏதாவது வேணுமா?"

அவள் தானின் பரிவை ஏகிக்கும் புன்னகையுடன் 'ஒன்றும் வேண்டாம்' எனத் தலையாட்டினாள் அவள்.

"[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]" [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], "[illegible]" [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] போனான்.

பட்ட ஏழாவது ஆகியிருந்தது.

எந்தவிதச் சுதந்திரங்கள் இருந்த [illegible] இருக்கும்?

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible] [illegible] திரும்பினான்.

[illegible]!

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இருந்தது.

"[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]......"

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

"[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இருக்கு!"

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]......!"

"[illegible] [illegible] ஒரு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]...."

"[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]!"

"[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] நான் போறேன்......!" திரும்பித் திரும்பி அவளைப் பார்த்துக் கொண்டே தெருவில் நடந்தான் [illegible].

அவன் போய்த் தொலைந்ததுமே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] போனான் அவன்.

[illegible] அப்பா அவனுக்கு ஏதோ ஒரு தூரத்து உறவு. அதை வைத்துக் கொண்டு அவன் அவளிடம் எப்போதும் சொத்தும் கொண்டாடிக் கொண்டு வந்து [illegible] இருப்பான். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஏதாவது பேசுவான்.

ப்ரூ, பெரிதும் விரும்பப்படுவது ஏன்?

"ப்ரூதான் ஸ்ட்ராங் தன்மை மற்றும் காபிச்சுவையுடன் மணத்தையும் பெற்றிருக்கிறது."

ப்ரூ-அதி நேர்த்தியான ஸ்ட்ராங்கான இன்ஸ்டன்ட் காபி-விலையும் குறைவும் கொடுக்கக் கூடியது

OBM 2582817 TAM

[illegible] பத்திகைகள்!

[illegible]

அவளுக்கென்னவோ [illegible] அவனைக் கண்டால் பிடிப்பதில்லை.

ஆனால்..... '[illegible]' என்று [illegible] அவன். [illegible]

"[illegible] நீ [illegible]!"

[illegible]

"[illegible]"

[illegible]

[illegible] அவள் [illegible] அவளைப் பழுதுத்திக் கொண்டிருந்தன.

இன்றுதான் அவன் [illegible]

[illegible]

"[illegible]"

அவனுக்கு [illegible]

[illegible] பார்த்தாள்.

[illegible]

"[illegible]"

[illegible]

அவனுக்கு [illegible] விட்டது.

[illegible] நின்றான்.

மலயுகள்ள ஆட்டம் மட்டுமல்லா! ஆர்ப்பாட்டம்!

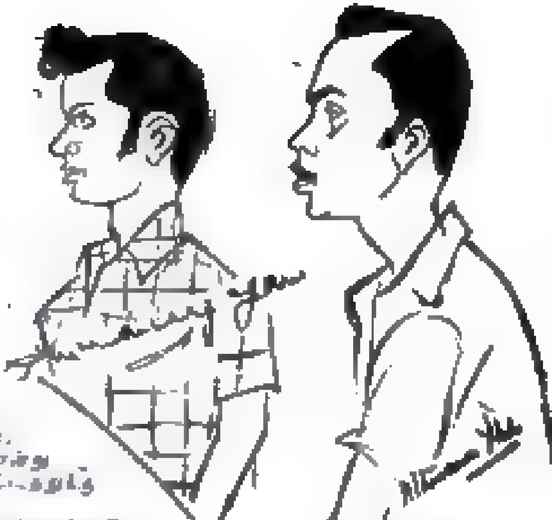

[illegible]

சுவாமிநாதன் இன்று 'ரிடையர்' ஆகப் போகிறார். முப்பத்தெட்டு கால ஆசிரியப் பணியிலிருந்து விலகப் போகிறார். இல்லை, இல்லை. காக. 'நீங்கள் உழைத்து உருக் குலைந்தது போதும், நல்ல பெறுங்கள்' என்று அன்பாகக் [illegible] நாள் தெரிந்து பிறரை [illegible] அந்தச் 'சந்தன மரம்' ஆசிரியப் பணியிலிருந்து விலகப் போகிறது!

இரவு மணி பன்னிரண்டு. சுவாமிநாதனுக்கு உறக்கமே பிடிக்கவில்லை.

நாளை முதல் அவர் பள்ளிக்குப் போகப் போவதில்லை. மனைவியாவது இருக்கிறாளா? பேச்சுத் துணைக்கு. இல்லையே! அந்தப் பாக்கியமும் அவர் [illegible] சேர்ந்து பதினைந்து ஆண்டுகள் [illegible] வெள்ளமாக ஓடிவிட்டது. மகள் ஒருத்தி இருக்கிறாள். பாலு என்று பெயர். பெண்ணுக்குக் கல்யாணமாகி அழகிய அமைந்து [illegible] இருக்கிறாள். மகன் ஒருவன் ராஜு என்று பெயர். அவனுக்கும் கல்யாணமாகி ஒரு குழந்தையும் ஆகிவிட்டான். அவனுக்கும் பட்டணத்திலே வேலை. பட்டணமான வாழ்க்கை.

ஊதுபத்தியின் வேதனை

'ஜகன்'

பழமையின் [illegible] [illegible] கட்டிப் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அவர் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மனம் [illegible] [illegible] பள்ளியே தெய்வ மனம் [illegible] [illegible] என்று [illegible] [illegible] [illegible]

பள்ளி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] போகிறது.

[illegible] இருந்தும் அவர் [illegible] [illegible] சுவாமிநாதன் [illegible]

[illegible] [illegible] அவர் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கொண்டார். [illegible] [illegible] [illegible] 'நான்தான் [illegible] 'ரிடையர்ட்' ஆகி [illegible] என்று சொல்லிக் கொண்டார்.

[illegible] [illegible] [illegible] கொண்டிருந்த நாள். சுவாமிநாதன் 'ஹிந்து' பத்திரிகையில் [illegible] [illegible] அவர் [illegible] [illegible] 'ரிடையர்ட்' ஆன [illegible]

காப்பாற்றாமல் விட்டுவிட்டனர் போலிருக்கன் என்று தப்பிக்கவில்லை.

கனாமிறாதன் பேசிப் பார்க்க வேண்டாம். பெண்ணுறுவு வைப்பு நிதியும் போதும். மற்று அதற்கு வங்கியில் பணமும் இருக்கிறது. அவர் உயிர் விடும்வரை போதும். ஆனால் கூடவே கொம்பேறித்தனமும் வளர்ந்துவிடும். அதை அப் பயந்தார்.

கனாமிறாதன் பட்டணம் புறப்பட... [illegible] மாலையில். அவரது கை ஆதிகளைக் கழிக்கட்டு நிறைக் கட்டிப் பிரயாணிடம் கொடுத்து அனுப்பினார்கள்.

தன் மகள் ராமுவின் வீட்டுக்குச் சென்றார்.

"அப்பா! நானே உங்களைப் பார்க்க வர வேண்டும் என்றிருந்தேன்" என்றான்.

"அதனால் நானே வந்துவிட்டேனே!"

இரண்டு நாட்கள் சென்றன.

"டே ராமு, நீ வேலை பார்க்கும் இடத்தில் எனக்கும் போலீஸ் வேலை வாங்கித் தா. சம்பளம் இல்லையானால் கூடப் பரவாயில்லை. கொடுக்கிறதைக் கொடுக்கட்டும்" என்றார்.

"நல்லா இருக்கப்பா நீங்க சொல்றது! [illegible] என்கிறேன் இருங்க. நான் சம்பாதிக்கிறது போதும். நீங்க வேலை செய்து சம்பாதிக்கணுமா என்ன? [illegible] கம்பெனியில் என் பேரக்கு நல்லவர் [illegible] வேண்டாம். வேலையும் வாங்கி இல்லே" என்றான் ராமு.

[illegible] வேலை பார்த்தால் [illegible] வேண்டாம் [illegible] பதில் என்று ராமு நினைக்கிறான்

போலிருக்கிறது என்று எண்ணிக் கொண்டார் கனாமிறாதன்.

அவரே கம்பெனிகளில் ஏறி இறங்க ஆரம்பித்தார்.

நந்தகோபால் கனாமிறாதனைக் கண்டதும் பதறிப் போனார். "என்னைத் தெரிய வில்லையா சார்! நான் கனாமிறாதனிடம் படித்த 'மாணவன்'. இன்று இந்தக் கம்பெனியின் பிரதம 'டி. எம்.' ஆக இருக்கிறேன் என்று சொல்வதில் நீங்கள் எனக்கு அளித்த அறிவுக் கல்வி தான் காரணம்" — அவன் அப்படிச் சொன்னதும் கனாமிறாதன் மனம் நெகிழ்ந்தார். தம்மிடம் படித்த ஒரு மாணவன் ஒரு கம்பெனியைக் கட்டிக் காக்கிறான் என்று பெருமையடைந்தார். அவன் அப்படிப் பணிவுடன் சொன்னதும் கனாமிறாதன் மெய் சிலிர்த்தது போலவோ அல்லது புதுப்பிறவி எடுத்தது போலவோ உணர்ந்தார். தான் வேலை தேடி வந்திருப்பதை அவனிடம் கூற முடியாமல் திரும்பினார்.

அப்படியே அவர் இன்று அலுவலகத்தில் ஒரு நுழைவுக் கதவின் காவலராக வேலையில் அமர்ந்தார். அப்போது அவர் மனதில் இருந்த திருப்தி அலாதியாக இருந்தது.

ஒரு நாள் இரவு. சாப்பாடு முடிந்தது. குடும்பத்தவர் [illegible] படுத்திருந்தனர்.

"[illegible]" கொண்டு கதவைத் திறந்து பார்த்தார் கனாமிறாதன். வெளியே ஒருவன் நின்று கொண்டிருந்தான். பின்பு அவர் காவல் காப்பதற்கு வேண்டி விழித்திருந்தார்.

"[illegible] காப்பாற்றுங்கள்."

"[illegible] சொல்லு. முதல் [illegible] சொல்லேன்."

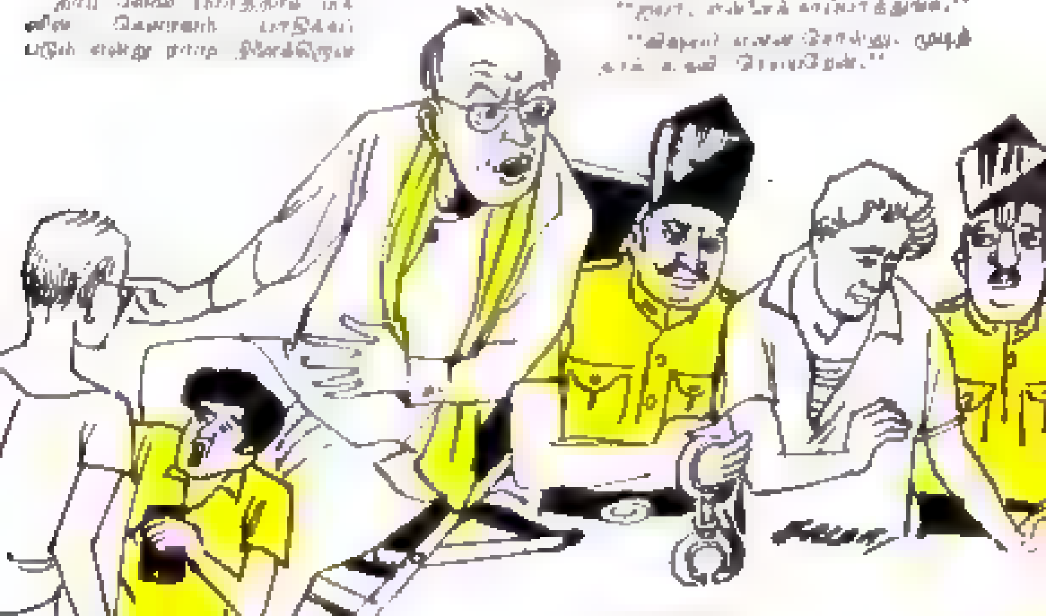

அவன் சொன்னான்:

"அதனால் என் [illegible] நின்றுவிட்டு இருந்தார். எனக்குப் பதில் விட்டு வேலை இருக்கும் நிலைமையில் பதில் கம்பெனியிலேயே எனது பங்காளிப் பிள்ளை — என்னுடைய வேலையைத் தருவதாய் சொன்னது. கடைசியில் நின்றுக்

கிட்டிருந்தவரின் பர்ஸைத் திருடிட்டேன். எனக்கு அதுக்கு முன்னாலே பழக்கம் கிடையாது. அதனாலே அகப்பட்டுக் கொண்டேன். அவர் பிடியிலிருந்து திமிறி ஓடி வந்தேன். நான் இவ்வளவு நாளாகக் கட்டிக் காத்த மானம் பறிபோயிருக்கு. ஐயா, என்னை அவர் துரத்திக்கிட்டு வரார். இந்தாங்க அவர் பர்ஸை நீங்களே அவர்கிட்டக் கொடுத்திடுங்க. என்னை மன்னிச்சிடச் சொல்லுங்க...''

அவனுடைய அவல நிலையைக் கேட்டுக் கணபதிராமன் பரிதாபப்பட்டார். அவருடைய இரக்க உள்ளம் அழுதது. இத்தனை திருடியது குற்றம்தானே என்று அவருடைய ஆசிரிய உள்ளம் கருதியது.

கதவைத் தட்டும் சத்தம் கேட்டது. பர்ஸைப் பறிகொடுத்தவர் வருகிறார் என்பதைப் புரிந்து கொண்டார். ''இந்தாப்பா, நீ இந்த இருபது ரூபாயை வைச்சுக்கோ'' என்று பீரோவிலிருந்து எடுத்துக் கொடுத்தார். பின்பு அவனைப் பீரோவுக்குப் பின்புறம் இருக்கச் சொல்லிவிட்டுக் கதவைத் திறந்தார்.

வாசலில் 'டிப் டாப்'பாக உடையணிந்த நடுத்தர வயது இளைஞன் கோபம் தாங்காமல் வந்து நின்று கொண்டிருந்தான்.

''என்ன வேண்டும் உங்களுக்கு?'' என்றார் கணபதிராமன்.

''இந்தப் பக்கம், அதான் உங்க வீட்டுக்கு யாராவது நுழைந்தானா?''

''ஏன்?''

''என்னுடைய பர்ஸ் பறிபோயிடுச்சு.''

''இதுல் கொஞ்சமாதான் நீங்க!'' என்று அவன் பர்ஸைக் காண்பித்துக் கேட்டான்.

அவன் கோபம் சற்றுத் தணிந்தது போல் இருந்தது.

''பணமெல்லாம் சரியா இருக்கா பாருங்க'' என்றார்.

அவன் உடனே பணத்தைப் பார்க்கவில்லை. மாறாக கணபதிராமனின் முகத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

''என்ன வேணும்?''

''அதே குரல். நான் கேட்டுக் கேட்டுப் பழக்கப்பட்ட அதே குரல்...'' அவன் முணுமுணுத்தான்.

''என்ன சொல்கிறீர்கள்?''

''நீங்கள் கணபதிராம் கணபதிராமன் தானே? ஆசிரியர் கணபதிராமன்தானே?'' வியப்பில், சந்தோஷ மிகுதியில் அவன் படபடத்து சொன்னான்.

''ஆமாம், கணபதிராமன்தான் ஆசிரியர் தான்.''

''என்னைத் தெரியவில்லையா? நான், சந்திரன் சார், உங்க மாணவன்'' என்றான்.

கணபதிராமனும் வியப்பில் விழிகளை உயர்த்தினார். இருக்காதா. மாணவனைத் தானா நினைவில் வைத்துக் கொள்ள முடியும்?

அவன் போய்விட்டான். திருடியவனைப் பற்றி எதுவும் கேட்காமல், தன் பொருளும் கிடைத்து, தன் ஆசிரியரையும் சந்தித்தோம் என்ற களிப்பில் போய்விட்டான்.

''அவன் போய்விட்டான். நீ வெளியே வா'' என்றார். அவன் வரவில்லை.

கணபதிராமன் அவனுக்குக் கொடுத்த ரூபாய் இருபதை நீட்டிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். எடுத்து மீண்டும் அதைப் பீரோவில் வைத்தார்.

இரவு மூன்று இரண்டு நாட்களும் ஓடி விட்டன. காலை தபால்காரர் வரும் நேரம்.

அவருக்குக் கடிதம் வந்தது.

''அன்புமிக்க ஆசிரியருக்கு,

வணக்கம் பல. என்னைத் தங்களுக்கு யாரென்று தெரியாது. காரணம் என்னை இருட்டில் சந்தித்தீர்கள். எனக்கும் தங்களை முதலில் யாரென்று தெரியவில்லை. என்னுடைய பெயர் சிவராமன். நேற்று ஒரு நபரிடம் பர்ஸைத் திருடியவன். அவர் பேச்சிலிருந்து தங்களை யாரென்று புரிந்து கொண்டேன். நானும் தங்கள் மாணவன் என்று சொல்லிக்கொள்ள வெட்கப்படுகிறேன். ஆகையால்தான் தங்களிடம் சொல்லிக்கொள்ளாமலேயே வெட்கப்பட்டு சென்று விட்டேன். தங்கள் வீட்டு பணம் வாங்கிய பாவத்துக்கு மன்னிக்கவும். உங்கள் பணத்தைத் தொடக்கூட யோக்கியதை இல்லையாது என்று கருதியே போட்டுவிட்டு வந்தேன். இனி திருந்தியவனாக உங்களைச் சந்திப்பேன்.

தங்களை மறவாத சிவராமன்.

சில நாட்கள் முன்.

போலீஸ் அதிகாரிகள் மற்றும் சில அதிகாரிகள் கணபதிராமன் வீட்டுக்கு வந்தார்கள்.

கணபதிராமன் சாப்பிட்டுவிட்டு அறையில் சோபாவில் சாய்ந்தவாறு பேப்பர் படித்துக் கொண்டிருந்தார். மனைவி சாப்பிட்டுக் கை அலம்பிக் கொண்டிருந்தாள்.

வாசலில் யாரோ நிற்கிறார்கள் என்று கணபதிராமனை அழைத்தாள்.

கணபதிராமன் வெளியே வந்தார்.

''சார், இந்த வீட்டிலேதானே ராமநாதன் இருக்கிறார்'' என்றார் போலீஸ் அதிகாரி.

''ஆமாம்.''

''இந்த வீட்டைச் சோதனை போட வேண்டும். ராமநாதன் கள்ளக் கடத்தல் வியாபாரம் செய்து கொண்டிருப்பதாகச் செய்தி. இதோ வாரண்ட். அவரைக் கைது செய்ய வேண்டும்'' என்ற அதிகாரி சோதனையைத் தொடங்கினார்.

ராமநாதன் கைது செய்யப்பட்டான். குற்றத்தை அவன் ஒப்புக் கொண்டான்.

கணபதிராமன் நிலைகுலைந்து போனார். தம் மகன் ராமநாதனா இவ்வளவு பெரிய மோசடி வேலை செய்திருக்கிறான்? என்றா இந்த தேசத் துரோகக் குற்றம் செய்துவிட்டான்? வெம்பிப்போனார்.

தன்னை அழித்துக் கொண்டு பிறருக்குப் பயனுள்ள இருக்க சமூகத்தில் மிகவும் மதிக்கப் பட்டவர். மாணவர்களுக்கே நல்லவர் என்றும், சிறந்த ஆசான் என்றும் நல்லாசிரியர் பெற்ற அவர் தம் மகனைத் திருத்தத் தவறிவிட்டாரா?

எவ்வளவோ பேர்கள், அவர் கல்விச்சாலையில் பெரிய அதிகாரிகளாகவும், தேச சேவை செய்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்களை உருவாக்கி விட்டதற்கு அவர்தான் பொறுப்பு என்றால், தம் மகனை இந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்ததற்கும் அவர்தானே பொறுப்பு!

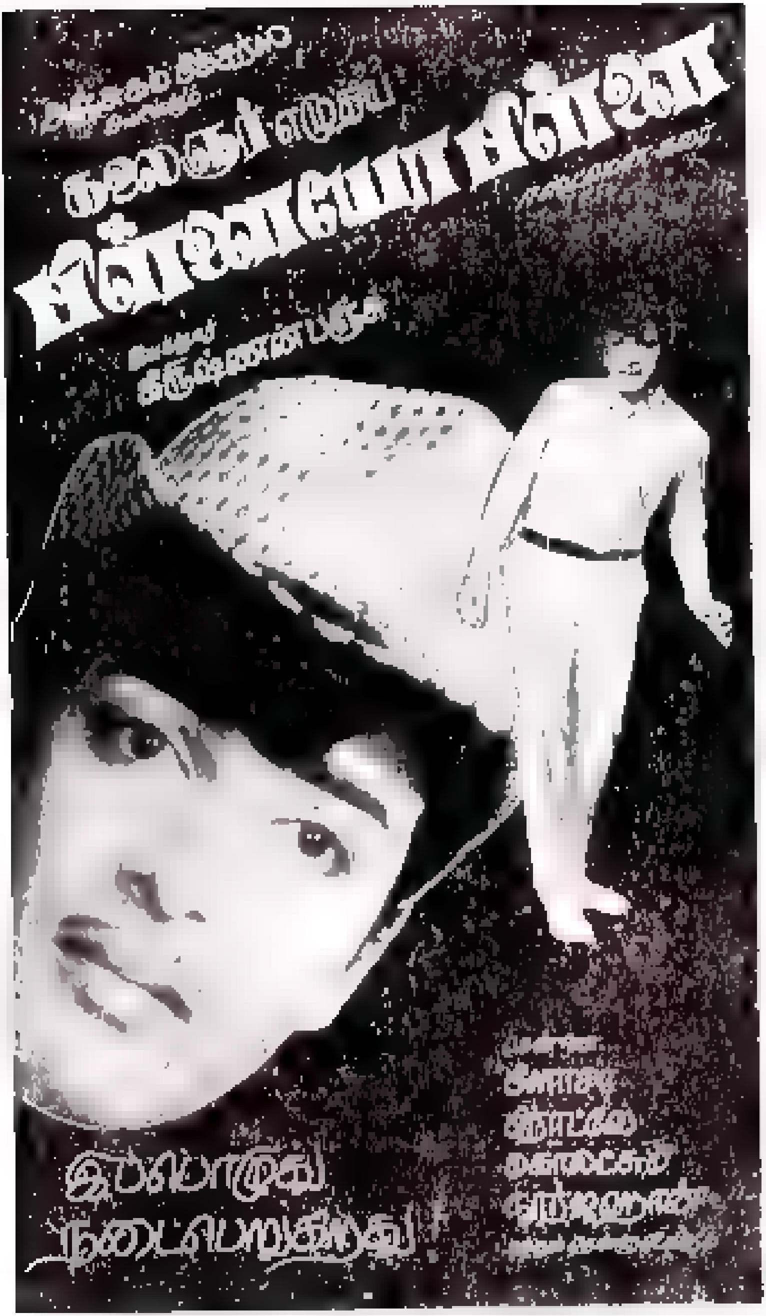

அம்மா

ரா. கணபதி

38. சென்னையில் அன்னை

[illegible]

– பழம்பெரும் பக்தர்கள்!

1910ம் ஆண்டு இறுதி. கிருஷ்ண பாமினி தேவி அம்மாவையும், அவளது பெரிய கோஷ்டியையும் ஒரிஸ்ஸாவில் கோதார் என்ற ஊரில் இருந்த தனது எஸ்டேட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று உபசரணை செய்தாள்.

கோதார் வாசத்தின்போது ஓர் அற்புத சம்பவம் நிகழ்ந்தது. அம்மாவுக்கு வந்திருந்த கடிதங்களைப் படித்துச் சொல்வதற்காகப் பாகவதர் ஒருவர், பகலில் அவள் போஜனம் செய்துவிட்டுச் சிரம பரிகாரம் செய்து கொள்கையில் அவளிடம் சென்றார். அம்மா காலை நீட்டிக்கொண்டு ஆகாயத்தைப் பார்த்தபடி அமர்ந்திருந்தாள். அவளது பார்வைக்குள்ளும் ஓர் ஆகாயம் இருந்தது. கால்மணி நேரத்துக்கு மேலாகவும் ஆடாமல் அசையாமல் அப்படியே இருந்தாள். பாகவதர் காத்துக் கொண்டார். அம்மா மோனம் கலைந்து அவரைத் திரும்பிப் பார்த்தாள். அவள் நினைவு எங்கோ உயரே ஓடியது. பூமிக்கு அடியே ஓடுகிற நீர்ச் சுனையின் நாதம் போல் நிலத்தில் காதை வைத்துக் கொண்டவருக்குக் குமுறுமுறுப்பது போல் அம்மாவிடமிருந்து வார்த்தைகள் வெளிப்பட்டன. "மறுபடி மறுபடி பூமிக்கு வந்துகொண்டே இருக்க வேண்டியிருக்கு. சிவனும் சக்தியும் சேர்ந்து சேர்ந்து வரா. இதிலிருந்து தப்பவே முடியாது. ஆமாம். அது ஜனங்களுக்கு எங்கே புரியறது? புரிஞ்சாலும் புரியாட்டாலும் ஜனங்களெல்லாம் டாகூரோட சொந்தச் சொந்தம். அதுக்காகத்தான் மறுபடி மறுபடி வரவேண்டியிருக்கு. சொந்தம் மட்டும்தானா? அவரேதானே எல்லாருமா! குருடன், நொண்டி எல்லாரும் கூட அவர்தான். யார் படுகிற கஷ்டத்தைப் பார்த்தாலும் அவர் கஷ்டப்படறாப்பலதான் தோணறது. அதைப் பார்க்கறச்சேதான், அவர் கஷ்டத்தைப் பங்கு போட்டுக்கறதுக்குத் துடிச்சுண்டு நானும் கூட வரேன். எல்லையில்லாத அன்பிலே இருதயத்தை நிரப்பிண்டு கஷ்டத்தை வாங்கிக்கிறேன். தூக்கம், சாப்பாடு, சௌகரியம் இதெல்லாம் துச்சமாப் போயிடறது. எல்லாரும் ஓய்வு எடுத்துக்கறா. எனக்கு ஓய்ச்சல் ஒழிவே கிடையாது..... அவருக்கும் தான். தினம் தினம் அதே சூரியன் வர மாதிரி, அவரேதான் அத்தனை அவதாரத்திலேயும் வந்திருக்கார். நன்னு தெரிஞ்சுண்டாச்சே, எப்படித் தப்பறது? மறுஜன்மம் பார்த்துக் கனி பாடுறார்!

[illegible]

"மனுஷா மட்டும்தானா? டாக்டருக்கும் இதே அவஸ்தைதான். அவர் படற அவஸ்தை யாருக்குத் தெரியும்?"

அம்மாவின் பனித்த நயனங்களிலிருந்து முத்து முத்தாக நீர் உருண்டது.

'சிவனும் சக்தியும் சேர்ந்து வருவதாக அம்மா சொன்னாள். சிவன் போன பின்பும் இந்தச் சக்தியை அம்மா அவதிப்படுகிறாள்?' என்று எண்ணிய அந்தத் தொண்டர், "டாக்டரை மட்டும் சொல்றேளே, உங்க துயரத்தைச் சொல்லுங்களேன்" என்றார்.

சிவன் வெளியிலும் போகவில்லை, இந்தச் சக்தியுள்ளேயேதான் போயிருக்கிறார் என்று அந்தக் குழந்தை உள சாகசத்தைக் கண்டாள் தேவி. உடனே தன் மனத்தை இந்த உலகுக்கு இறக்கிக் கொண்டு, "அசடு! அவரைச் சொல்லிட்டுப் போயும் போயும் என்னையும் அவரோடு சேர்த்தும் பேசறாயாவது? நான் அவரோட தாஸானுதாஸி. அவ்வளவுதான். 'அம் வந்தா, நம் வந்தா'ன்னு (நான் சொல்லும் கூடும்; நீயோ அதை நோக்கும் சக்தி) வணம் சொல்லுவானே, நீ கேட்டதில்லையா?" என்றாள்.

இதே வசனத்தை ராமகிருஷ்ணர் சாரதையிடம், அதாவது சாரதாமணியிடம் சொல்லியுண்டு. சிவனேதான் சக்தி; ஐக்கியமே என்பது உணரப் பெறத்தகும்!

தாயா சிவாவின் ஆலயத்தில் மணி முழங்கியது. "என்ன, சாயரட்சையா ஆயிடுத்து! சரி, வந்தாகணும் படி" என்றாள் அம்மா சிஷ்யரிடம்.

இருவர் பாலிசிக்கு ஓர் அற்புத ஆளை எழுத்தில், அது வழிநடைச் செய்த பாக்கியம்! "அம்மா! இங்கேயிருந்தே ராமேசுவரத்துக்கு யாத்திரை போய் வரலாமே" என்றேன்.

அதைக் கேட்டதும் அம்மா குலுங்கிச் சிரித்தாள். "நிச்சயமாய்ப் போகலாம். என் பர்த்தர் ராமேசுவரம் போய்ட்டு வந்தது தெரியுமோ? இப்போ மாதிரி சௌகரியமான ரயில் இல்லாத காலத்திலே நடந்தே போயிட்டு வந்தார். ஒரு வருஷம் ஆச்சாம் அவர் திரும்பறத்துக்கு. சேது பந்தத்திலேயிருந்து பாணலிங்கம் கொண்டு வந்தார். இப்பவும் ஸ்வாமி பூஜையிலே இருக்கு.

அவர் திரும்பி வந்துவிட்டுப் பிறந்த நாளேதான் என் மச்சினருக்கு ராமேசவரர்னு பேரு. எனக்கும் ரொம்ப சந்தோஷம் அங்கே போறதிலே" என்று கூறினாள்.

இப்போது பெரிதாகப் பிரகடனம் செய்யப்படும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை அப்போது காசியும் ராமேசுவரமும் மௌனமாகச் சாதித்து வந்தன!

இரண்டாம் வகுப்பு ரயில் பெட்டியில் அமர்ந்து அம்மா காட்சிகளைப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தாள்.

விசாகப்பட்டினத்தில் ஒரு நாள் தங்கிக் கொண்டாள். குன்றின் மீதிருந்து அந்த நகரைப் பார்த்து "சித்திரத்தில் எழுதினாப்பலே இருக்கு" என்று வியந்தாள் தேவி.

அடுத்த நாள் நல்ல பகலில் சென்னை சென்டிரல் ஸ்டேஷனுக்குள் 'அம்மா வர வந்திருக்கிறாள்' என்று கூவிக் கொண்டே நுழைந்தது ஹவ்ரா-மெட்ராஸ் மெயில்.

எதிரொலியாக "மாதாஜி ஜெய்" என்று வாழ்த்தொலி கோஷமிட்டனர், திரண்டு வந்திருந்த சென்னைவாசிகள்.

வங்கம் தந்த விவேகானந்தரை உலகுக்குத் தந்த பெருமை தமிழகத்துக்கே அதிகம் உண்டு. அமெரிக்கா செல்லுவதற்கு அவருக்கு ஊக்கமும் பொருளுதவியும் செய்தது தமிழகமே. சென்னையில் அம்மாவின் அன்புப் பிள்ளை 'சசி'யான ஸ்ரீமத் ராமகிருஷ்ணானந்த

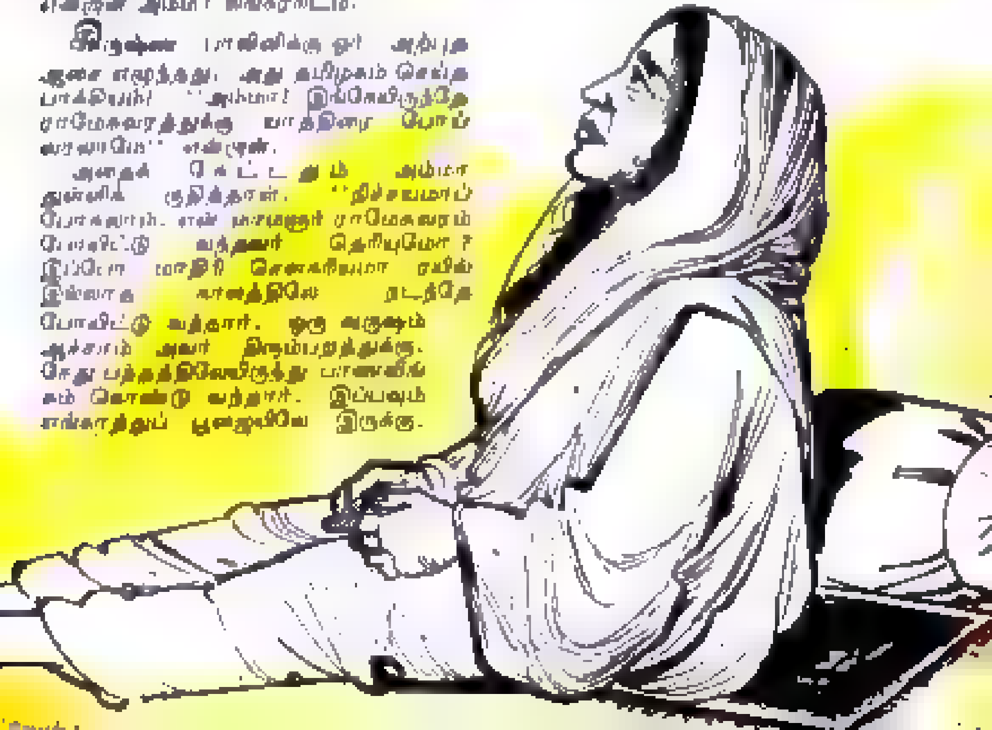

சன்யாசிகள் மடம் அமைத்து அற்புத சேவை செய்து கொண்டிருந்தார்.

மயிலையிலுள்ள ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடத்துக்கு அருகிலேயே அம்மாவுக் கென ஒரு வீடு அமர்த்தப்பட்டது. அம்மா இங்கு 1911ம் ஆண்டு பிப்ரவரியி லிருந்து சுமார் ஒரு மாத காலம் வசித் தாள். 'மட்டிட்ட புன்னையங்கானல் மடமயிலை'யில் அன்னை வாசம் பெரு மகிழ்ச்சியுடன் நடைபெற்றது. அன்னைக் கும் மகிழ்ச்சி. தமிழ் மக்களுக்கும் மகிழ்ச்சி. 'மயிலார் வீதி மடலார் மாமயிலை'யில் அம்மா இருந்த வீடு விழாக் கோலம் கொண்டது. ஏராள மான பக்தர்கள் வந்தனர். அவர்களில் எத்தனையோ பேருக்கு அம்மாவே மந் திரோபதேசமும் அளித்தாள். இதில் ஒரு விந்தை! அம்மாவும் தமிழ் மக்களும் உரையாடுகையில் மொழிபெயர்ப்பாளர் உடன் இருப்பார். ஆனால் அம்மா ஒருவருக்கு மந்திர தீக்ஷை அளிக்க எண் ணியவுடன், மொழிபெயர்ப்பாளரை அப்பால்போய்விடச் சொல்வாள். இதன் பின் அவள் மந்திரத்தை அளித்து, அதன் செய்முறையை அக் மொழியிலேயே கற்றுக்கூடக் கேட்போருக்கு அது தெற்றெனப் புரிந்துவிடும். அதே போல் அவர்கள் தமிழில் கேட்கிற சந்தேகங் களையும் அம்மா புரிந்து கொண்டு விளக் கம் தந்தாள்!

சென்னை வாசத்தின் பல கோஷ்டிகள் அம்மாவை வந்து தரிசித்த போதிலும், அவள் மிகவும் ரசித்தது, பள்ளிச் சிறுமிகள் வந்து பைந்தமிழில் பாடி, வீணை வாசித்ததைத்தான்.

பொன்னேரத்திலும், திருவல்லிக் கேணி ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி ஆலயத்திலும் அம்மா வழிபாடு செய்திருக்கிறாள்.

பிரசித்திபெற்ற மெரீனா பீச்சில் உலவினாள். அப்போது அரைகுறை யாகக் கட்டப்பட்டிருந்த மீன் காட்சிச் சாலைக்கு முதல் முறையாக ரிக்ஷா ஏறிச் சென்றாள்.

அம்மா தன் மீது பாதம் பதித்து, ஒரு மாதம் வசித்த பாக்கியம் தமிழகத் தினருக்கு உண்டு என்பது நமக்குப் பெருமை ஊட்டுகிறதல்லவா!

39. மதுரையில் மாதா; சேதுவில் சீதா!

[illegible]

-[illegible]

மீனாட்சி அருளாட்சி புரியும் மா மதுரையில் வந்திறங்கினாள் நம் மதுர மாதா.

அம்மாவுக்கும் பரிவாரத்துக்கும் நகர சபைத் தலைவர் வீட்டில் இருக்கை தயார் செய்யப்பட்டது.

பிற்பகலில் அம்மா பொற்றாமரைக் குளத்தில் விதிவத்தாக நீராடி விட்டு, ஆலவாய் அண்ணலையும் அங்கயற் கண்ணியையும் உளம் குழைந்து தரி சித்தாள். 'இங்குள்ள அம்பாள் விக்கிர கம் ஜீவசக்தியுடன் திகழ்வது. காண் போர் உள்ளத்தில் புதியதோர் எழுச்சி அளிப்பது. இதற்கு நிகராக இன்னொன் றைக் காண்பது அபூர்வமே' என்கிறார் அம்மாவின் சரிதையைக் கூறும் ஸ்வாமி கம்பீரானந்தர்.

மீண்டும் பொற்றாமரைக் குளத்துக்கு வந்தாள் அம்மா. நிறைய அகல் விளக்குகள் வாங்கி, தன்னுடன் வந்த ஒவ்வொருவர் பெயரையும் சொல்லி அவர் க்ஷேமத்தைக் கோரித் தீபமேற்றிக் கரையில் வைத்தாள். உடன் வந்தவர் களும் இவ்விதமே செய்தனர்.

உத்தர பாரதத்தில் எங்குமே காண்பதரிதான மாபெரும் கோபுரங்களையும் மண்டபங்களையும், சிற்பச் செல்வங்களை யும் மதுராபுரியில் கண்டு வியந்தாள் அம்மா. திருமலை நாயகர் மஹால், தெப்பக் குளம் இவற்றைக் கண்டு பிர மித்தாள். "அம்மா, பாண்டியர்கள் என் னென்ன அற்புத விஷயங்கள் பண்ணியிருக் கார்!" என்றாள்.

அம்மா கோஷ்டியினர் ராமேசு வரத்தை அடைந்தபோது இரவு பதினொரு மணி. அந்த நாழிகையில் கோயில் மூடி இருந்தும், கோபுரத்துக்கு வெளியே நின்று வணங்கி வந்தாள் அம்மா. மறு நாள் அதிகாலையில் சங் கல்பத்துடன் சேது ஸ்நானம் முடித்து, ராமநாதஸ்வாமியின் ஆலயத்தை அடைந்தாள். உலகப் புகழ் கொண்ட அந்த மாபெரும் பிராகாரம் உலகப் புகழ் கொண்ட அம்மா தன் மீது பிரதட் சிணம் செய்யும் பேற்றை அடைந்தது.

விவேகாநந்தரது அந்நியப் பயணத் துக்கு ஒரு முக்கிய ஊன்றுகோலாக இருந்து உதவிய ராமநாதபுரம் மன்னர், "தமது குருவுக்குக் குருவாகிய" அம்மா வுக்கு விசேஷ வரவேற்பு அளிக்க வேண் டும் என்று தேவஸ்தானத்துக்குத் தெரி வித்திருந்தார். அதன்படி ஆலய நிர் வாகிகள் அம்மாவை விசேஷமாக உப சரித்து அழைத்துச் சென்றனர். அம்மா வையும் உடன் வந்தோரையும் கர்ப்ப

இருக்கும்போதே அனுபவித்தனர். அம்பாளே நேராகத் தன் திருக் கரத்தால் ஸ்ரீராமநாதலிங்கத்துக்கு சங்காபிஷேகம் செய்து, அர்ச்சனை புஷ்பாஞ்ஜலியும் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்.

ராமலிங்கத்தின் மீது அணிவிக்கப் பட்ட பொற் கவசம் கழற்றப்பட்டது. லிங்கத்தின்மீது பார்வை பதிந்ததும் குப்பென்று அம்மாவின் சரீரம் சிலிர்த்தது. அந்தச் சிலிர்ப்பிலே பதினாயிரம் ஆண்டுகள் உதிர்ந்தோடின. "ஆஹா! அன்னிக்கு நான் வைச்சுட்டுப் போன மாதிரியே இருக்கே!" என்று வெகு மகிழ்வான குரலில் வாய்விட்டுச் சொல்லிக் கொண்டாள் அம்மா.

கங்காதரனுக்குக் கங்கை நீராட்டினான். தயாராகக் கொண்டு வந்திருந்த நூற்றி எட்டு ஸ்வர்ண வில்வதளங்களால் அர்ச்சனை செய்தான்.

ராமேசுவரத்தில் தங்கியிருந்த மூன்று நாட்களும் காலை மாலை இரு வேளையும் ஸ்வாமி தரிசனம் செய்து கொண்டாள் அம்மா. கடைசி தினத்தன்று கோயில் அர்ச்சகர் அனைவருக்கும் போஜனம் செய்வித்தாள். அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தீர்த்தபாத்திரம் தானம் செய்தாள். 'ராமேசுவர மாகாத்மியம்' படிக்கச் சொல்லி சிரவணம் செய்தாள். அதில் விதிக்கப்பட்டிருந்தபடி, புராணத்தைக் கேட்கும் நேரம் முழுவதும் தன் கையில் தாம்பூலம் வைத்திருந்து பிறகு அதை விநியோகித்தாள்.

அம்மாவுக்கு ஆலயத் திருவாபரணங்கள் எல்லாம் காட்ட வேண்டுமென்றும், அதோடு மட்டுமின்றி அவற்றில் அவள் எதையேனும் விரும்பினால் அதை அவளுக்குக் காணிக்கையாகச் செலுத்த வேண்டும் என்றும் ராமநாதபுரம் அரசர் உத்தரவிட்டிருந்தார். ஆபரணங்களைப் பார்த்து மகிழ்ந்தாள் அம்மா.

"அம்மா, தாங்கள் இதனில் எதை வேணும் எடுத்துக்கலாம். ராஜாவுடைய விருப்பம்" என்று நிர்வாகிகள் கூறினர்.

"எனக்கு எதுக்கப்பா, இதெல்லாம்? என் தேவை என்னவோ அதை எல்லாம் அவன் (ராமலிங்கேசுவரர்) கவனிச்சுக்கறான். இந்த யாத்திரையிலே எனக்கு ஒரு குறையும் இல்லே."

"அப்படிச் சொல்லக் கூடாது. மகாராஜா விருப்பத்துக்காகவாவது..."

அம்மா சிறிது யோசித்தாள். பிறகு ராஜுவைக் காட்டி, "இந்தக் குழந்தைக்கு ஏதாவது வேணும் என்றால் எடுத்துக்கட்டும்" என்றாள்.

இப்படிச் சொன்னவுடனேயே அம்மாவுக்கு 'திக்' 'திக்' என்று அடித்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தது. 'ஐயோ, டாக்டர்! யோசிக்காமல் என்ன

[illegible]

காரியம் பண்ணிவிட்டேன்? இந்தப் பெண்ணிடம் உசத்தாக ஏதாவது எடுத்துண்டுட்டா என்ன செய்வேன்? நீங்கதான் ராஜுக்குச் [illegible] என்று [illegible] முறையிட்டாள்.

முறையிட்டவுடன் டாக்டர் கேட்டுவிட்டார். பொன்னும் மணியுமாக ஜொலிக்கும் அந்தக் குவியலைக் குப்பையாக ஒதுக்கிவிட்டு ராஜு, "எனக்கு இது ஒன்றுமே வேண்டாம். என் காப்பிங் பென்சில் காணாமல் போயிடுத்து. எனக்கு அது தான் வேணும்" என்றான்.

அம்மா நிம்மதியாக பெருமூச்சு விட்டாள். ராஜுவுக்கு ஒரு பென்சில் வாங்கச் சொல்லி மரியாதைத் திருப்தி செய்வித்தாள்.

கோயிலைவிட்டு ஹோட்டலுக்கு வந்தபின் பக்தர்கள் அனைவரும் அவளை முற்றுகையிட்டனர்: "லிங்கத்தின் கவசத்தைக் கழட்டினதும் நீங்க சொன்னேளே, அதுக்கு என்ன அர்த்தம்?"

அம்மா அந்தக் காலப் புது மாட்டுப் பெண் போல் தலை குனிந்தாள்.

பிரம்மசாரி [illegible], "உங்களை விடமாட்டோம். 'அன்னிக்கு நான் வைச்சுட்டுப் போன மாதிரியே இருக்கே'ன்னு சொன்னேள். நாங்க நன்னாக் கேட்டோம். நீங்க மறைக்க முடியாது. அதை விளக்கித்தான் ஆகணும்" என்றார்.

"குழந்தைகளா, என்னை ஏன் துளைக்கிறேள்? ஏதோ சமயத்திலே என் கட்டுமீறி ஏதாவது உளறல் வந்துடறது. அதுக்கு அர்த்தம் கேட்டா என்ன பண்ணுவேன்?" — அம்மா அவர்களை மேலே பேச விடவில்லை.

அவர்கள் கல்கத்தாவுக்குத் திரும்பிய பிறகு கேதார்நாத் தத்தா (பிற்காலத்தில் கேசவானந்த ஸ்வாமிகளாகிய பக்த சிரேஷ்டர்)வுக்கு தட்சிண யாத்திரை பற்றிய விவரங்களை அம்மா உற்சாகமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள். உற்சாகத்தில் மீண்டும் அவள் கட்டு

லிருந்து இதே 'கனகம்' உதிர்ந்துவிட்டது. ''குழந்தே! ராமேசுவரத்திலே, அடாடா, ராமநாதன்தான் எப்படியிருக்கான், தெரியுமோ? அன்னிக்கு நான் எப்படி வச்சிட்டு வந்தேனோ அப்படியே இருக்கான்'' என்று கூறியவள் நாக்கைக் கடித்துக் கொண்டாள்.

கோலாப்-மா அம்மாவைச் சிக்கெனப் பிடித்துக் கொண்டாள். அம்மாவோ, ''என்ன கோலாப், ஒன்னுமில்லாததற்கு அமர்க்களப் படுத்தறே?'' என்றாள்.

''ஒன்னுமில்லாததா? 'ஆதியில் எப்படி வைச்சேனோ அப்படியே இருக்கான்'னு சொல்லேளாக்கும்.''

''இல்லவே இல்லே. 'ராமேசனைப் பத்தி ஆதியில் எத்தனையோ கேள்விப்பட்டிருக்கேன். எப்படிக் கேட்டிருந்தேனோ அப்படியே இருக்கான்'னு சொல்லேன்.''

''போம், போம். அனுக்ரஹப்பட்ட அம்மா போய் சொல்றேளே!''

கோலாப் வெளியே போய் மற்ற சிஷ்யர்கள் எல்லோரிடமும் ஆர்த்துக் கூறினாள்: ''சேதுவிலே ராமஸ்வாமியோட கூட சேது மாதாவும் சேர்ந்து விக்ரகம் பிடிக்க, அர்ச்சனை பண்ணி, பிரதிஷ்டை பண்ணிட்டு வந்தா தெரியுமோ? அதைத்தான் அம்மா ஒரு தடவைக்கு இரண்டு தடவையாகச் சொல்லிட்டா. மாடியில் இருக்கிற நம்ம மாதா சாக்ஷாத் சேதுமாதாவாக்கும்.''

தனுஷ்கோடிக்குப் போக அம்மாவுக்குச் சௌகரியப்படவில்லை. ஆயினும், இரண்டு சிஷ்யர்களை அனுப்பி வைத்து, தன் பெயரில் வழிபட்டு வரச் சொன்னாள். அவர்களிடம் வெள்ளியாலான சிறிய வில்லும், அம்பும் கொடுத்து, ''தனுஷ்கோடியிலே சமுத்திர ராஜனுக்கு தனுசும் பாணமும் அர்ப்பணம் பண்ணணும்'' என்றாள்.

க்ஷேத்திரங்களைக் குறித்த சாத்திரங்களில் அம்மாவுக்கு அவ்வளவு சிரத்தை.

மதுரை வழியாக மதராஸுக்கு மீண்டும் வந்தாள் அம்மா. அவளது முன்னிலையில் அவ்வாண்டு ஸ்ரீராமநவமி உற்சவம் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அன்று இந்தச் சென்னைக்கு டாகூரும் சூக்ஷ்ம ரூபத்தில் வந்திருக்கத்தான் வேண்டும்! அந்தப் புண்ணிய தினத்தில் அம்மாளிடம் மந்திரம் பெற்றவர் சில அதிருஷ்டசாலிகள்.

1911ம் ஆண்டு மார்ச் கடைசியில் அம்மா பெங்களூர் சென்றாள். விஸ்தாரமான பழமரத் தோட்டத்தோடு கூடிய பெங்களூர் ராமகிருஷ்ண மடத்தில் ஒரு வாரம் தங்கியிருந்தாள். அங்கு பக்தர் கூட்டம் அர்ப்பணிக்கும் பழங்கள் மலையாகக் குவியுமாம்.

ஆசிரமத்துக்குப் பின்புறத்திலே ஒரு குன்று உண்டு. ஒரு நாள் அந்திமாலை சமயத்தில் அம்மா அதன் உச்சிக்குப் போனாள். மலை வாயில் விழுகிற செக்கர் கோளத்தைக் கண்டு கொண்டு போனாள். தன்மயமாக, சின்மயமாக, குன்றுச்சியில் அமர்ந்தாள்.

இச்செய்தி அறிந்ததும் ராமகிருஷ்ணானந்தர் பரவசமுற்றார். 'ராமேசுவரத்தில் பர்வதவர்த்தினியைப் பார்த்து வந்த அம்மா பர்வதவாஸினியாகவே ஆனாளா?' என்று பூரித்தார். தமது பெரிய தேகத்தைத் தூக்கவொண்ணாமல் தூக்கிக் கொண்டு வேகமாகக் குன்றேறினார்.

அம்மாவின் அடியில் தம் முடிபட, உடல் முழுவதும் அவள் நடந்த பொடி பட விழுந்தார்.

ஸர்வ மங்கள மாங்கல்யே சிவே
ஸர்வார்த்த ஸாதிகே
சரண்யே த்ர்யம்பகே கௌரி
நாராயணி நமோஸ்துதே
ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி விநாசானாம் சக்திபூதே
ஸனாதனி
குணாச்ரயே குணமயே நாராயணி
நமோஸ்துதே
சரணாகத தீனார்த்த பரித்ராண
பராயணே
ஸர்வஸ்யார்த்திஹரே தேவி நாராயணி
நமோஸ்துதே

சகல பிரபஞ்சங்களையும் இயக்கும் மகாசக்தியே சாக்ஷாத்தாக எதிரே அமர்ந்திருக்கிறது என்ற விழுமிய உணர்வுடன் உபாசனைகளை மொழிந்து வணங்கினார் ராமகிருஷ்ணானந்தர்.

அம்மா அவர் சிரசை அழுத்தத் தொட்டு ஆசி கூறினாள்.

பெங்களூரில் நடந்த வேடிக்கை நிகழ்ச்சி ஒன்றினைப் பாருங்கள்:

அம்மா சாமானியப் புடவை அணிந்து சாதாரண ஸ்திரீ போல் அறையோரத்தே அமர்ந்திருக்க, அவளைத் தரிசிக்க வந்த பணக்கார பக்தை ஒருத்தி பட்டும் பூணுமாக சமயத்தில் உட்கார்ந்திருந்தாள். பெண்கள் கோஷ்டியொன்று 'அந்தம்மணி'யை சாரதா தேவி என்றெண்ணி அவள் எதிரே காணிக்கைகளை வைத்து நமஸ்கரித்தனர். அந்த அம்மை திகைத்துப் போனாள். ''என்ன நமஸ்கரிக்கறீங்க'' என்று உடனே தெரிவித்தாள். அம்மா மிகவும் அடக்கமானவள் என்று கேள்விப்பட்டிருந்த அப்பெண்கள், அடக்கம் காரணமாகவே தன்னை வணங்கவும் கூடாது என்று சொல்கிறாள் என்றெண்ணிப் பிடிவாதமாக அந்தம்மணிக்கு வணக்கம் செலுத்தினர். அதோடு நில்லாமல், ''பாத அபிஷேகம் தரணும்'' என்று வேறு கைதட்ட ஆரம்பித்து விட்டனர்.

அடுத்த இதழ்

சிறுகதைச் சிறப்பு மலர்

- ஆர்வி
- ஜுபிலி
- சுஜாதா

ஆகியோரின் சிறப்புச் சிறுகதைகள்

(அதிக பக்கங்கள்)

குறுநாவல்:

ஏ.சு. நல்லபெருமாள் எழுதிய

திருமணம் ஓர் ஒப்பந்தம்

அந்த அம்மாள் துள்ளி எழுந்து, படாத பாடு பட்டுக் கூட்டத்தை விலக்கிக் கொண்டு வெளியேறினாள். இத்தனையையும் பார்த்துக் கொண்டு அம்மா மௌன முறுவலுடன் ஓரத்தே அமர்ந்திருந்தாள்.

பெங்களூரிலிருந்து சென்னை மார்க்கமாக ராஜமகேந்திரபுரம் சென்று கோதாவரியில் நீராடினாள் அம்மா. அங்கு ஸ்ரீமான் எம். ஏ. பார்த்தசாரதி அய்யங்கார் என்ற ஜில்லா நீதிபதியின் வீட்டில் தங்கினாள். ஜகந்நாதபுரியைத் தரிசித்துக் கொண்டு 1911 ஏப்ரல் மத்தியில் கல்கத்தாவுக்குத் திரும்பினாள்.

ஒரு நாள் சாதுக்கள் சமூகப் பணி செய்வது பற்றிப் பேச்சு வந்தது. ராமகிருஷ்ண மடத்தில் சாதனைப் பயிற்சியோடு சமூகப் பணியை விவேகானந்தர் பிணைத்ததிலிருந்து வாக்குவாதங்கள் நடந்ததுண்டு. சாதுக்கள் முற்றிலும் பாரமார்த்திகத்திலேயே ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும் என்றும், விவேகானந்தர் வகுத்துள்ள சமூக சேவைத் திட்டம் பரமஹம்சரின் ஒப்புதலைப் பெற்றிருக்குமா என்பதுகூட சந்தேகத்துக்கு இடமானதே என்றும் குருபாய்கள் உள்படப் பலர் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே, இவ் விஷயத்தில் அம்மாவின் அபிப்பிராயத்துக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் உண்டு. தனக்கே உரிய தெளிவுடன், பிரதிபட்ச கண்ணோட்டத்துடன் பட்டுக் கத்தரித்தாற்போல் அம்மா பேசினாள்! "ஒருவர் இருபத்து நாலு மணியும் ஜபம், தியானம் இதுகளையே செய்வது நடக்கிற காரியமா? அளவில்லாத போது புத்தியை வெறுமனேவிட்டால் அது கண்டபடி சஞ்சரிக்கும். அதனால் ஆத்ம ஆரோக்கியத்துக்கே நாசம் வரும். ஆகையால் சாதுக்களும்கூட வேறு உபயோகமான காரியங்களில் மனசைச் செலுத்தத்தான் வேணும். அதுதான் மனசு சுத்தமாயிருக்க வழி. டாகூர் இப்படியெல்லாம் சாஸ்திரம் பண்ணினாரான்னு கேட்கிறே. அவர் ஒரு விதிவிலக்கு. அது சரி, அவருக்கு மதுர்பாபு இருந்தார், வேளா வேளைக்கு சரியா ஆகாரம் அனுப்பறதுக்கு. இந்தக் காலத்திலே எல்லா சாதுக்களும் வீடு வீடா பிட்சை கேட்டுண்டு போறது நடக்கிற காரியமா? தங்கள் வயிற்றுக்காக ஏதோ ஒரு தினுசில் உழைக்கத்தான் வேணும். அபூர்வமா சில பேர்தான் எப்பவும் தியானத்திலே மூழ்கியிருக்க முடியும். மற்றவா அது போக மற்ற வேளையிலே ஏதோ ஒரு வேலையிலே மனசைச் செலுத்தத்தான் வேணும். இதையெல்லாம் நன்னாப் புரிஞ்சுண்டுதான் நரேன் சுயநலமில்லாத தொண்டு பண்ணணும்னு ஆரம்பிச்சான்."

அம்மா இப்படிச் சொன்னது ராமகிருஷ்ண சங்கத்தினருக்கே ஒரு புதிய தெளிவையும், ஆர்வத்தையும் அளித்தது. இதுபோல் பல இனங்களில் அம்மா கண்ணுறுக்கு இடமுமிலே வெகு பக்குவமாக சங்கத்தைப் பேணினாள்.

ராமேசுவரத்தில் ராது 'காயித பெண்டில்' கேட்டுக் கொண்டிருந்த போதே, இங்கே ஜயராம்பாடியில் அவளுக்குக் கல்யாண ஏற்பாடு நடந்து வந்தது.

தாஜ்பூரில் செல்வச் செழிப்புள்ள சட்டர்ஜி குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மன்மதநாத்தை வரனாகத் தேர்வு செய்தார்கள். "அவா ரொம்பப் பணக்காரா. நிறைய எதிர்பார்ப்பா. நமக்குச் சரிப்படுமா?" என்றாள் அம்மா. உடனே சாரதாநந்தர், "பண விஷயத்தைப் பற்றி நீங்க ஏனம்மா அலட்டிக்கறேள்? என்கிட்டே விடுங்கோ" என்றார். அம்மாவுக்கு வீடு எழுப்பிய அந்த அருமைப் புத்திரர் ராதுவின் திருமணத்துக்கு வேண்டிய நிதியத்தையும் சேர்த்து வைத்திருந்தார். மன்மதநாத்துக்கே நிச்சயம் செய்தார்கள்.

1911ம் வருஷம் ஜூலை மாதம் 27ம் தேதி சுப முகூர்த்தத்தில் பதினேழு வயதான ஸௌபாக்கியவதி ராதாராணியைப் பதினெட்டு வயதான சிரஞ்சீவி மன்மதநாத் பட்டாசாரியருக்குக் கன்யாதானம் செய்தனர். 'கல்யாணம் கலகலப்புத்தான்' என்று சாஸ்திரம் விதிக்கிறபடியும், பிள்ளைவீட்டாருக்குத் திருப்தி தருகிற விதத்திலும், ராதுவைத் தலையிலிருந்து கால் வரையில் கெண்டு விண்டான தங்க, வெள்ளி நகைகளால் நிறைத்திருந்தார் அம்மாளின் பிரிய 'சரத்'.

திருமண விருந்தின்போது, அம்மா அன்னபூரணதேவி உபசரிப்புப் பண்பே உருவெடுத்து வந்ததுபோல் பந்தியில் இருப்போரிடம், "சமையல் எல்லாம் சரியாயிருக்கா? பார்த்துப் பரிமாறுறானா? சங்கோசம் இல்லாம நன்னா சாப்பிடுங்கோ" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்.

மாப்பிள்ளை மன்மதநாத் அம்மாவிடம் மந்திரோபதேசம் கோரினார். முதலில், "நான் உறவுக்காரானுக்கு உபதேசம் தருகிறதில்லையே!" என்று கூறிய அம்மா மனத்தை மாற்றிக் கொண்டு அவருக்குத் தீக்ஷை தந்தாள். அதற்குக் காரணத்தை அத்தியந்த சீடரிடம் சொன்னாள்: "பகவத் சங்கற்பத்தில் யாரும் குறுக்கிடக் கூடாதுதான்.

இந்திய டேவிஸ் கப் விளையாட்டு வீரர் விஜய் அமிர்தராஜ் பிலிப்ஸ் சைக்கிள் உதவியினால் தன் உடல் வளத்தை தெம்புடன் வைத்திருக்கிறார்

[illegible]

பிலிப்ஸ் மாடல்கள்:

[illegible]
[illegible]
[illegible]

இந்தியாவில் தயாரிப்போர்:
டி.ஐ. சைக்கிள்ஸ்
ஆஃப் இந்தியா
அம்பத்தூர், சென்னை 53
உரிமையாளர்கள்:
டியூப் இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ்
ஆஃப் இந்தியா லிமிட்டட், சென்னை
பதிவுபெற்ற உபயோகிப்போர்.

பார்லே க்ளுகோ—
போஷாக்கு நிரம்பிய
அதிக ருசியுள்ள
பிஸ்கெட்
எப்பொழுதும்
இவை அடங்கியது—
வைட்டமின்கள் ஏ-டீ-பி1-பி2-
கால்ஷியம்-ப்ரோடீன், பால்,
கோதுமை, சர்க்கரை,
க்ளுகோஸ்
PARLE
BISCUITS
Gluco
பார்லே க்ளுகோ பிஸ்கெட்
புசித்து வளர்வதே பேரானந்தம்!
இந்தியாவின் மிக அதிகமாக விற்பனையாகும் பிஸ்கெட்டுகள் பார்லே க்ளுகோ

இருந்தாலும் இந்த ராஜ மந்திரோபதேசத்தின் சக்தியினாலே பாலிய விதவையா யிருந்தும் தப்பினாலும் தப்பலாம்'' என்றான்.

(ராஜு பாலிய விதவையாகவில்லை தான். ஆனாலும் பிற்காலத்தில் அவள் கணவனால் தள்ளி வைக்கப்பட்டே காலம் கழித்தாள்.)

[illegible]

ராமகிருஷ்ணானந்தர் கல்கத்தா உத்போதனுக்கு வந்து வராண்டா படுக்கையில் விழுந்தார். அம்மாளை அழைத்து வர ஜயராம்பாடிக்கு ஆள் பறந்தது. தட்சிண தேச விஜயத்தின் போது அம்மாளின் ஆசீர்வாதத்தையும் அந்த நாடுகளுமாக இருந்த ஸ்வாமிஜியின் நிலை கேட்டு அவள் பதறி ஓடி வருவாள் என்றே எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் அவளோ, ''நான் வரவில்லை. நான் அங்கே வந்தால் எனக்காகக் கட்டாயம் கூடாரம், என்னென்னவோ செய்யாமலும் தாமே பார்க்க இருக்கும். குழந்தை சசிக்குக் கவனிப்புக் குறையுமே'' என்றாள்.

குழந்தை சசி அம்மாளை வெகு ஆவலாக எதிர்பார்த்தான். அம்மா இப்படிச் சொல்லி விட்டாளே என்று ஏமாற்றத்துடன் தான் திரும்பினான்.

அது அடிபோக அந்திமத்தை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்த ராமகிருஷ்ணானந்தர். குழந்தை சசியாகவே ஆனார். குழந்தையின் ஆனந்த நகை முகத்தில் பரவ, ''இதோ அம்மா வந்துவிட்டாளே! என்னிடம் கட்டாயத்திருக்கிறாளே!'' என்றார்.

பக்கத்திலிருந்த சிஷ்யர்களும் [illegible]. அம்மா தந்த அந்த 'மகிமை வசனம்' அதைக் கவனமாகவிட்டார். அதை கேட்டுப் புனிதமான ராமகிருஷ்ணானந்தர். ராமகிருஷ்ணனில் நிரந்தரமாகக் கரைந்தார்.

அம்மாளுக்குச் சோகச் செய்தி தெரிவிக்கப்பட்டபோது, ''என் சசி போய் விட்டானா? என் முதுகெலும்பு முறிந்து போச்சு'' என்று தேம்பி அழுதாள்.

ராதேயின் திருமணம் நடந்து முடிந்து மாதங்களுக்குப் பிறகு அம்மா மீண்டும் கல்கத்தா செல்வதாக முறைவாகிறது. வழியில் கொல்வரா ஆசிரமத்துக்கு அவளை அழைப்பதற்காக கேதார் பாபு வந்தார்.

அம்மா வெறுப்பின் கருணை குமுறித் துக் கொண்டே பேசினாள்: ''குழந்தாய்! உன் சனியே டாகுருக்காக ராதையை வைத்துவிடு! எனக்கும் அதைச் சொல பரிகாரத்துக்கு ஆசிரமமாக்கிவிடு! அத

[illegible]
- [illegible]

ருமே இப்போ அங்கே வரச்சொ என் னைப் போய் டாகுரைப் பிரதிஷ்டை பண்ணப்போறான். அதுக்கு எல்லாம் தயார் பண்ணு. நீயும் மற்றவர்களும் பிரதிஷ்டை நாட் குழுக்கு தப்பாமல் பூஜை நடத்திக்கிட்டு வரணும். தனியில் வைக்க நிலை தனம் பண்ணணும். சாமாட்டையும் தூப தீபம் காட்டி ஆராத்திகம் பண்ணணும்.'' குரலில் நிறைவோடு உறுதி தொனிக்கத் தொடர்ந்தாள்: ''மகனே! 'கேதி மாதிரி'யாக இருக்கிறாயே பட்டுமே நீ என்ன அடைந்திட முடியும்? [illegible] என். [illegible] எவர் [illegible] தான்'' என்றாள்.

கேதார் பாபுவுக்கு நெஞ்சம் குறுகுறுத்தது. அம்மாளுக்கு எல்லாம் தெரிந்திருக்கிறதே என்று ஆச்சரியப்பட்டார். கையால் கல்லில் எழுத்தொழுதைப் போலத்தான் — குறிப்பாக வங்காளத்தைப் பிளக்கும் உத்தேசத்தை—எதிர்த்து அப்போது அரசியல் இயக்கம் வலுப் பெற்றிருந்தது. அந்நிய வஸ்துக்களைப் பகிஷ்கரிக்கும் சுதேசி இயக்கமும் தொடங்கி விட்டது. கொல்வரா ஆசிரமவாசிகளுக்கு அதில் ஈடுபாடு அதிகம். என்னவோ அந்த ராதையை போல் [illegible] கண்காணிப்புக்குட் இருந்தது.

அம்மா சொன்னதைக் கேட்டுக் கேதார் பாபு [illegible] போனார். ராமகிருஷ்ணதாஸர்கள் [illegible] விட்டு அரசியலில் சேருவதற்கில்லை [illegible] [illegible] தெரிந்த [illegible] ஆசிரமத்துக்கு [illegible] [illegible] [illegible] தனைப் பிரதிஷ்டித்து, அன்றுடன் வழிபாட்டை விதிக்க உணர்ச் [illegible] [illegible].

அம்மா சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்டு [illegible].

அதில் ஆனந்தமும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அம்மா. [illegible] ஆசிரம [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பிரதிஷ்டை [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஆசிரம பிரதிஷ்டை_

செய்தான்-ஸ்ரீராமானுஜர் தாமே உகந்த திருமேனியாக ஸ்ரீபெரும்புதூருக்குத் தமது விக்கிரகத்தை அனுப்பினார் என் பார்களே அதுபோல்! பிரதிஷ்டை செய்தது மட்டுமல்ல. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தேவர், ஸ்ரீ சாரதாமணி தேவி இரு வருக்கும் சாஸ்திரப்படி சந்தன, புஷ்ப, தூப, தீப, நிவேதனங்களும் செய் தாள். இதில் வியப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது? அவள் வேறு ஒரு தெய்வ உருவை வைத்துப் பூஜை செய்யும்போதும் கூட அது வேறு தான் வேறு என்று நினைத்தா செய்தாள்?

துரதிருஷ்டவசமாக நம் அம்மை பன்முறை புத்திர சோகத்துக்கு ஆளாக நேரிட்டது. அவளைப் பராசக்தி யாக அன்றி வெறும் மனிதத்தாயாய்க் கருத அறியாத சிஷ்ய சந்திர கோஷ் காலகதி அடைந்து விட்டார். அம்மா தனக்குள் அழுவதைப் போனாள். அவர் காரியங் களுக்கு அம்மாளை அழைத்தனர். "என் சிஷ்ய இல்லாத அந்த வீட்டிலே என்னால் கால் எடுத்து வைக்க முடியுமா? அது சாத்தியமா?" என்று விம்மினாள் அம்மா.

பேலூர் மடத்தில் நவராத்திரி கடைசி மூன்று தினங்களில் நிகழும் துர்கா பூஜைக்கு ஏற்ப அம்பாளுக்குத் திருப் பணி ஏற்பாடு செய்தார்கள். 'போதன்' என்று இந்த விழாவுக்குப் பெயர். நீண்ட நேரம் அம்மாவுக்காகக் காத் திருந்தும் அவள் வராததால் மிகுந்த வருத்தத்துடன் போதன் செய்தனர். அம்பாள் விழிப்புறும் அதே வினாடி யில் அம்மா உள்ளே பிரவேசித்தாள். அனைவருக்கும் பேரானந்தம் உண் டாயிற்று. பிரேமானந்தர் (பாபுராம்) கீழே விழுந்து விடுவார் போலிருந் தது. அம்மா அழகான கம்பீரத்துடன் "எதுவாகட்டும் எல்லாம் கனவேதான் போலிருக்கு. நானும் துர்காதேவி மாதிரியே மும்முறையும் வந்து சேர்ந்திருக்கேன்" என்றாள்.

இரண்டாம் நாள் பூஜையின்போது மகான் பிரம்மானந்தர் நூற்றியெட்டு மலர்ந்த கமலங்களால் அம்மாளை அர்ச் சித்தது கண்கொள்ளாக் காட்சி!

துர்கா பூஜை நடக்கும்போது மூன்று தினங்களும் உணவு வேளையில் மனமுருகும் கொண்ட சாதுக்கள் மந்தை மந்தையாகத் திரண்டு வந்தனர். மூன்று தினங்களிலும் அம்மா, "வெட்ட வெளி யில் என் குழந்தைகள் எப்படி மழை யிலே சாப்பிடுவா?" என்று கேட்டுக் கொண்டு பத்மாசனத்திலமர்ந்து துர்கா மந்திரத்தை ஜபித்தாள். அவர்கள் உண்டு முடியும்வரை. மூன்று நாட் களும் ஒரு தூறல் மழை விழவில்லை.

மூன்றும் முறையாகக் காசியம்பதிக் குச் சென்றாள் அம்மா, தன் கோஷ்டி யுடன். இம்முறை அங்கு சுமார் மூன்று மாதங்களை வாசம் செய்தாள்.

விசுவேசுவரர், விசாலாட்சி, அன்ன பூரணியைக் கண் குளிரத் தரிசித்துத் திரும்புகையில் அம்மா, "எப்பேர்ப் பட்ட க்ஷேத்திரம்! இங்கே மரிக்கிறவ ன், எறும்பு உட்பட எல்லா ஜீவராசிக் கும் முக்தியாச்சே!" என்று வியந்தாள்.

உடன் வந்த ப்ரேம மாமி வாயாடியாய், "ஏ சாரதாக்கா! அப்போ நீ இங்கேயே செத்துப் போ. முக்தியடையலாம்" என்றாள்.

அம்மா பரிதாபமாகச் சிரித்தாள்.

"சாரதாக்கா, என்ன கேடு உனக்கு? சிக்கலா சிரிக்கிறே? என்னேயும் என் பெண்ணேயும் தனித் தெருவிலே நிறுத் திட்டு, காசியிலே இருக்கிறவாளுக்கெல் லாம் வாரி விடுறியே ராட்சசி! இப்படியே செத்துத் தொலை" என்று ஏசக் கட்டிவிட்டாள் ப்ரேம மாமி.

அம்மா சிரித்துக் கொண்டே இருந் தாள். தம்பி மனைவிக்குப் பைத்தியமா, நாத்திகத்தால் பைத்தியமா என்று அடிபோட்டு சத்தமிக்குமளவுக்கு அம்மா சிரித்தாள். உடனிருந்தவர்களுக்குக் கோ பம் வந்துவிட்டது. "அம்மா இப்படிச் சிரிக்கிறேன்?" என்றனர்.

"சிரிக்காமல் என்ன பண்ணுவது? இந்தச் சாரதா சாகிறதாவது? சாகவே முடியாதே ஒரே துருத்தி நான்தான் என் தம்பி பெண்டாட்டிக்குத் தெரியலேயே! அவ ஆசையை நான் எப்படிப் பூர்த்தி பண்ணுறது?" என்றாள்.

அனைவருக்கும் ஆச்சரியத்தில் பதைத் தும் உணர்ச்சி உண்டாயிற்று. சட் டென்று அம்மா அதை மாற்றத் துக்கு வந்தாள். "என்னைப் போன்ற அப்பாவியானாள் பதிலுக்குக் கொஞ் சமேனும் இருக்க முடியாது. டாக்டர் ஒருமுறை எடுத்த மாத்திரமேலே எத்தனையோ பேர் பாவிகளுடைய கர் மாவெல்லாம் தொலைந்தே போம், அவா வாழ்க்கை ஆனந்த மயமாச்சு. நான் பிறந்த நாளாக ஒரு பாவம் பண்ணினதாக எனக்கு நினைவில்லை. என் அஞ்சாம் வயசிலே அந்த மகாப் பிரபு தீர்கா தீர்க்க மனையைப் பிடிக்கப் பாணிக் கிரஹணம் பண்ணினார். அப் படியிருந்தும் என் கஷ்டம் ஏன் இன்னும் தீரவில்லை?" என்றாள் தீனமாக.

பொங்கி எழுந்த உள்ளங்கள் அடங் கும் சாம்பி விழுந்தன. (தொடரும்)

உறுதிக்கும்,
நீடித்த
உழைப்பிற்கும்
உத்திரவாதமானது
செட்டிநாடு
சிமெண்ட்
செட்டிநாடு சிமெண்ட்
கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்,
6, அரண்மனைக்காரத் தெரு, சென்னை-1.
போன்: 25356. தந்தி: "BESTCEMENT"
போன்: 144 தந்தி: "CEMENT"
CHETTINAD
BRAND
EP.CC.17

பேயமழ

- அன்னம் -

"அவரைக் கூப்பிட்டுப் பேசித்தான் பாருங்களேன். உங்களுக்கும் பிடிக்கும்...." என்றாள் ஜமுனா வெட்கத்துடன்.

"எதைப் பிடிக்கும்? பம்ப் செட்டையா? அல்லது..." என்று கேட்டார் அவர்.

"போங்கள்..., உங்களுக்கு உண்மையில் புரியவில்லையா? அல்லது புரிந்து கொண்டு தான் தெரியாதது போல் நடிக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டாள் ஜமுனா.

அவள் தந்தைக்கு அப்போது நன்றாகப் புரிந்தது. எத்தனையோ [illegible] சம்பந்தங்கள் வீடு தேடி வந்தபோது ஒதுக்கி விட்ட [illegible] பெரிய பெரிய இடங்களைத் [illegible] ஒதுக்கி [illegible].

"புரிந்[illegible] புரிந்து விட்[illegible]" என்[illegible] அவர். அவர் [illegible].

[illegible] சொன்னவள் [illegible] பேசினாள். [illegible] பற்றிய எல்லா விவரங்களையும் அறிந்து கொண்டார். மகேந்திரன் 'டிரைவ்' போட்டோ விலிருந்த அவன் முகத்தைப் உற்றுக்கவனித்தார். அவருக்கும் அவனைப் பிடித்தது.

இரண்டு நாட்கள் கழித்து அவரே மகேந்திரனை நேராக டெலிபோனில் அழைத்தார்.

"[illegible] உங்களை பார்த்ததாக [illegible] சொன்னது" என்று அவரே [illegible] வரவேண்டும். நான் அவர்களிடம் வர ஒப்புக் கொண்டேன்.

அவர் வீட்டிற்குப் புறப்பட்ட மகேந்திரன், தன் கம்பெனி சம்பந்தமான விவரங்களையும் எடுத்துக் கைப்பையில் வைத்துக்கொண்டான்.

ஜமுனாவே அவனை வாசலில் வரவேற்றாள். தன் தந்தை இருக்குமிடம் அழைத்துச் சென்றாள். ஜமுனாவின் தந்தை அவனை உட்காரும் படி உபசரித்ததும், மகேந்திரன் தன் கைப்பையைத் திறந்து தன் கம்பெனி தயாரிப்புகள் பற்றிய விவரங்களை எடுக்க யத்தனித்தான். தடுத்தார் அவர்.

"அதெல்லாம் ஒன்றும் தேவையில்லை. [illegible] [illegible]"

[illegible] பார்த்து [illegible].

"என்ன [illegible] விளையாடியா? எதற்கு?"

"பெண்ணைப் பெற்றவர்கள் உங்களைப் போன்ற பிரமுகர்களின் வியாபாரத்தைப் பற்றி, காரணம் இல்லாமல் விசாரிப் [illegible] என்ன?" என்று கேட்டுப் பேசி [illegible] அவர்.

[illegible] சிரித்தான்.

[illegible] பொதுவாக [illegible] இப்படி, ஜமுனாவுக்கும் பூரண சம்மதம்... எனக்கு....? அன்று உங்கள் முகத்தைப் போட்டோவில் பார்த்தபோதே 'ஓகே' சொல்லி விட்டேன். இப்போ பேசுறதுக்கு என்ன இருக்கு? உங்கள் பெற்றோரிடம் ஒரு வார்த்தை சொல்ல வேண்டியது.... அப்புறம் முகூர்த்தத்துக்கு ஒரு நாள் பார்க்க வேண்டியது" என்று அவர் பேசிக் கொண்டே போனார்.

மகேந்திரன் தன் இருக்கையை விட்டு எழுந்தான். "மன்னிக்க வேண்டும். நீங்கள் ஒரு முக்கிய விஷயத்தை மறந்து பேசுகிறீர்கள்."

"ஆச்சரியப்படுத்துகிறாய். உடன் நிறைவேற்றி வைக்கிறேன்!" என்றார் உற்சாகமாக.

"இந்த ஏற்பாட்டுக்கு என் சம்மதமும் அவசியம் என்பதை நீங்கள் நினைத்துப் பார்க்கவே இல்லையே!"

"உங்கள் சம்மதமா?.... நல்ல 'ஜோக்' இது.... என்னுடன் சம்பந்தம் வைத்துக் கொள்ளக் கசக்குமா?"

"அதில்லை, ஸார்! பொருட்காட்சியில் நான் சந்தித்து மருமகளை மறந்து போன அதிர்ஷ்டசாலியான நபர்களில் நானும் ஒருத்தன். ஆனால் என் நெஞ்சில் முழு இடம் பெற்ற பெண் ஒருத்தி இருக்கிறாள். அவள் யார் என்று என்னைப் பெற்றவர்களுக்கும் தெரியும்..... அவர்களின் பரிபூரண ஆசியும் உண்டு...." என் சொந்த ஊர் பக்கத்து ஊரைச் சேர்ந்த ஒருத்தி அவள் [illegible] மகேந்திரனின் மனக் கண் முன் விரிந்தது.

"ம்...." என்றார் அவர் அலட்சியமாக. "இப்படி பெண்கள் இருப்பது, நீங்கள் சிறு வயதில் சந்தித்தவள். ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் அமையும்போது தவறவிடக் கூடாது. பொருட்படுத்தாமல் ஒதுக்கிவிடுவதுதான் உங்களைப் போன்ற வாலிபர்களுக்குப் புத்திசாலித்தனம். பெருமை தரக் கூடியதும்கூட...." என்று உபதேசிக்கத் தொடங்கினார்.

தன் கை சொன்னதை அலட்சியப்படுத்துவதாக நினைத்தான். "ஸார்! என் சம்மதம் இதற்கு இப்போதும் இல்லை" என்றான் அவன்.

ஜமுனாவின் தந்தை யார் மறுத்தும் கேட்டுப் பழகியவரல்லர். ஆகவே, அவர் முகம் கோபத்தால் சிவந்தது. "[illegible] இப்போது என் மகளை மட்டும் மறுக்கவில்லை. என்னை, என் அந்தஸ்தையும் சேர்த்து உதைக்கிறீர்கள்" என்றார்.

"எதிலே காரணமுமின்றி என் மனசாட்சியை அடகு வைக்க நான் தயாராக இல்லை" என்று உறுதியுடன் மகேந்திரன்.

அவன் போன பிறகு ஜமுனா வந்தாள். அவள் முகத்தில் ஏமாற்றம் தெரிந்தது.

"அப்பா! இந்த நிமிஷம் கெட்ட பையனுக்குச் சரியான பாடம் கற்பிக்க வேண்டும். உங்கள் காலில் அவன் வந்து விழ வேண்டும். நீங்கள் அவனை எட்டி உதைப்பதை நான் பார்த்து ரசிக்க வேண்டும்!"

"ஆகட்டும், அம்மா! செய்து காட்டுகிறேன்!" என்று சொன்ன அவர் அன்றே இந்த 'வேட்டையை' தொடங்கத் தீர்மானித்தார்.

"அவர் — ஜமுனாவின் தந்தை - மாதர் நிறுவனப் புரவலர் — அவரே தேர்தல் குழுவின் தலைவர்!

மேனகை பம்பாய்க்குப் புறப்பட்டுச் சென்று கொண்டிருந்தாள். தேர்தலுக்கு ஒரு நாட்களின் பட்டியல் அவர் கைப் பையில் இருந்தது. அதில் கண்ட மகேந்திரனின் பெயர் அடியில் சிவப்பு பென்சிலால் அடிக்கோடு போடப்பட்டிருந்தது.

மகேந்திரன் அவனை மறந்தும் போய் நான் முதல் அவனைத் தன் எதிரியாகவே பாவித்

இன்னுமொரு குழந்தையைப் பெறுவதற்குமுன் சற்று

யோசியுங்கள்

முதலில் இந்தக் குழந்தையை நன்றாக வளர்க்க வேண்டாமா?

இக்குழந்தையை நன்றாக படிக்க வைக்க வேண்டாமா? உங்கள் விருப்பப்படி. குழந்தைக்கு வசதிகள் அனைத்தும் அளிக்க வேண்டாமா? இன்னொரு குழந்தையை உடனே பெற்றால், இதெல்லாம் முடியுமா? சிரமம் தான். அடுத்த குழந்தை உடனே வேண்டாம் என்று நீங்கள் கருதுவது இயற்கைதானே.

நீங்கள் மட்டுமல்ல, உலகெங்கிலும் தம்பதிகள் இவ்விதம்தான் கருதுகிறார்கள். வளமுடன் வளர்க்க வசதிகளை பெருக்கும் வரை, அவர்கள் இன்னொரு குழந்தையைப் பெறுவதில்லை; நீங்களும் 'நிரோத்' உபயோகித்து குழந்தை பெறுவதைத் தள்ளிப்போடலாம். அனைவரும் விரும்பி ஏற்கும் சிறப்பான கருத்தடைச் சாதனம் நிரோத். இது ஆண்களுக்கானது. தலைமுறை தலைமுறையாக உபயோகத்தில் இருந்துவரும் சிறந்த, எளிய, பாதுகாப்பான கருத்தடைச் சாதனம் நிரோத். நீங்களும் நிரோத் உபயோகியுங்கள்.

நிரோத் எங்கும் கிடைக்கிறது. அரசாங்க ஆதரவு விலை 15 பைசாவுக்கு 3

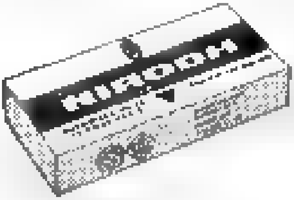

இன்னொரு குழந்தையை வளர்க்க வசதி பெறும் வரை உபயோகியுங்கள்

நிரோத்

லட்சக்கணக்கான பேர் விரும்பி ஏற்கும் எளிய, பாதுகாப்பான கருத்தடைச் சாதனம் நிரோத்.

மளிகைக்கடைகள், மருந்துக்கடைகள், பெட்டிக்கடைகள் இங்கெல்லாம் நிரோத் விற்பனையாகிறது

இன்றைய பிரச்சினை 12

(பஸ் கண்டக்டர் இரட்டை 'விசில்' அடிக்கிறார். [illegible] பஸ் நிலையத்தில் காத்திருக்கும் பயணிகளுக்கு ஒரே எரிச்சல்! இது போன்ற பிரச்னைகள் தீர என்ன வழி? இந்தத் துறையில் பழுத்த அனுபவம் [illegible] கருத்துக்களைப் பார்ப்போமே?)

[illegible]

[illegible] மின் ரயில் வண்டிகள் போக்குவரத்துப் பிரச்னை தீரக் கணிசமான அளவு உதவும். [illegible] நகரப் போக்குவரத்தைச் சமாளிக்கப் பெருமளவுக்கு உதவும்.

[illegible]

டபிள் ரைட் தொல்லையும் பொறுமையின் எல்லையும்!

[illegible] (Tube Trains) [illegible] சாத்தியமா?

[illegible]

'மினி' பஸ்ஸிலும் பிரச்னை தீர்ந்துவிடாது. 'மினி' பஸ் விலை 45,000 ரூபாய் ஆகும். [illegible] (Depreciation) [illegible] 150 ரூபாய் [illegible] (Operating Cost) [illegible]

[illegible]

மின்சார ரயில்கள்தாம் பிரச்னையைக் கணிசமாகத் தீர்க்க முடியும். [illegible]

Printed & published by R. Ananthanarayanan on behalf of Messrs. Bharathan Publications Private Limited at Kalki Press, Chetpet, Madras-31
Managing Editor: T. Sadasivam

GWALIOR RAYON SILK MFG. (WVG.) CO. LTD., BIRLAGRAM, NAGDA(M.P.)

Registered No. M. 4392
Registered as a Newspaper in Ceylon இலங்கையில் விலை 45 சதம் (தபால் செலவு தனி)

ஒளிமிகுந்த கண்களுக்கு உகந்தது சிங்கார் கண்மை

உங்களைச் சுற்றியுள்ள உலகை உங்கள் ஒளிப்பார்வையினால் வெற்றிகொள்ளுங்கள். கண்களின் இயற்கைக் கவர்ச்சியை இதமுடனே போற்றி காக்கும் சிங்கார் கண்மை உபயோகியுங்கள். கசிந்து பரவாமலும், அழகைச் சிதைக்காமலும் இருக்கும் சுகாதாரமான கண்மை இதுவே.

சிங்கார்
கண்மை

பாரமவுண்ட் ப்ராடக்ட்ஸ்
29, [illegible]
சென்னை-4 (BR)